

Het Boek van de Hemel

Deel 11

Oproep aan de mensen om terug te keren naar
de plaats, de rang en het doel
waarvoor zij door God geschapen werden.

Luisa Piccarreta

De Kleine Dochter van de Goddelijke Wil

Deel 11

14 februari 1912 – 24 februari 1917

**Deze tekst is een voorlopige
vertaling van het Italiaanse Manuscript,
met imprimatur.**

**Wij wachten op de officiële Tekst
Van het Vatikan.**

**Studie – uitgave
Voor privé-gebruik**

**SG- de Goddelijke Wil
Lumen Luminis**

<https://lichtopdeweg.lumenluminis.xyz>
<https://volontedivine.lumenluminis.xyz>

11-1- Goede Avond aan Jezus in het Heilig Sacrament.

“O mijn Jezus, hemelse Gevangene,
de zon gaat onder, de duisternis daalt neer op de aarde
en U blijft alleen achter in het tabernakel.

Ik zie U verdrietig in de eenzaamheid van de nacht, omdat U
niemand bij U hebt: de kroon van uw zonen en uw lieve echtgenotes,
die U tenminste gezelschap zouden kunnen houden in deze vrijwillige
gevangenschap.

O goddelijke Gevangene, het breekt mijn hart dat ik U ‘welterusten’
moet zeggen. Ik zou zo graag willen dat ik U geen goedenacht meer
hoefde te zeggen, omdat ik de moed niet heb om U alleen te laten.
Ik zeg U ‘welterusten’ met mijn lippen, maar niet met mijn hart.
Beter nog, ik laat mijn hart bij U achter.

Ik zal uw Hartslagen tellen en hen afstemmen op de mijne.
Ik zal u troosten, ik zal U in mijn armen laten rusten,
ik zal uw waakzame bewaker zijn.
En ik zal ervoor zorgen dat niets U verdrietig maakt.

Ik wil u niet alleen laten, en ik wil ook al uw Lijden delen.
O Hart van mijn hart, o Liefde van mijn liefde,
laat die droevige blik varen en wees getroost.
Ik kan het niet verdragen U zo bedroefd te zien.

Terwijl ik U met mijn lippen ‘welterusten’ zeg, laat ik U:
- mijn adem, mijn genegenheid, mijn gedachten,
- mijn verlangens en mijn bewegingen.

Ze zullen een ketting van liefdesdaden vormen
- die U als een kroon zullen omringen en
- die U zullen beminnen in naam van iedereen.
Bent U niet gelukkig, o Jezus?

U antwoordt ‘ja’, nietwaar!

O gevangene van Liefde, ik ben nog niet klaar.
Vooraleer ik vertrek, wil ik ook mijn lichaam voor U achterlaten.

Ik wil *mijn vlees en mijn botten* in vele kleine stukjes verdelen,
zodat ze evenveel lampjes vormen als er tabernakels in de wereld
zijn. *Met mijn bloed* wil ik vele kleine vlammen maken, die in deze
lampjes zullen schijnen.

Ik wil mijn lampje in elk tabernakel plaatsen dat, samen met de lamp
van het heiligdom, U zal verlichten en **U zal zeggen:**

***"Ik bemin U, ik aanbid U,
- ik zegen U, ik breng eerherstel en ik dank U
namens mijzelf en in de naam van iedereen."***

O Jezus, laten wij een overeenkomst sluiten.
Laten wij beloven elkaar steeds meer te beminnen.
U zal mij meer liefde geven, U zal mij omringen met uw Liefde,
U laat mij leven in uw Liefde en U dompelt mij onder in uw Liefde.

Laten wij onze banden van Liefde versterken.
Ik zal alleen gelukkig zijn als U mij uw Liefde geeft,
zodat ik U echt kan beminnen.

Goede Nacht aan Jezus.

"Zegen mij, zegen ons allen.
Omhels mij aan uw Hart,
Sluit mij op in uw Liefde.
Ik neem afscheid van U met een kus op uw Hart.
Welterusten, welterusten, o Jezus!"

11-2- Goede Morgen aan Jezus.

"O mijn Jezus, zoete gevangene van de Liefde, hier ben ik terug bij
U. Ik heb U 'tot ziens' gezegd en U 'welterusten' gewenst.
En nu kom ik terug om U *'een goede morgen'* te wensen.

Ik was ongeduldig om terug te komen om
- U mijn vurigste verlangens opnieuw te vertellen en
- U mijn liefdevolle hartslagen en mijn hele wezen te schenken.
Ik wil in U opgaan als bewijs van mijn liefde voor U.

O mijn geliefde Liefde,
ik kom om mij volledig aan U te geven,
maar ik kom ook om mij volledig van U te ontvangen.

Ik kan niet bestaan zonder dat er leven in mij is,
en daarom wil ik dat uw Leven in mij is.
Alles wordt gegeven aan degene die alles geeft, nietwaar!

Dus vandaag zal ik:
- U beminnen met uw Hartslagen van gepassioneerde minnaar,
- ademen met uw kloppende Adem op zoek naar zielen,
- verlangen naar uw glorie en het welzijn van de zielen;
met uw oneindige Verlangens,
- alle hartslagen van de mensen laten stromen
in uw goddelijke Hartslagen.

Samen zullen Wij alle mensen vastnemen en hen allemaal redden,
zonder er ook maar één te laten ontsnappen,
- zelfs ten koste van alle offers,
- zelfs als ik al het leed zou moeten dragen.

Als U mij zou willen wegsturen,
- zal ik me nog meer in U versmelten,
- zal ik nog harder roepen om aan uw zijde te pleiten voor de redding
van al uw kinderen, mijn broers en zussen.

***O mijn Jezus, mijn Leven en mijn Alles,
welke gevoelens wekt uw vrijwillige gevangenschap in mij op!***

Het embleem dat U draagt is *de zielen*. En de kettingen die U volledig
en zo eng met hen verbinden, is *de Liefde*.
Het lijkt alsof de woorden '**zielen**' en '**liefde**' U doen glimlachen en U
verzwakken zodanig dat U in alles toegeeflijk bent.

Ik zie deze overmatige Liefde en ik zal altijd bij U blijven,
met mijn gebruikelijke refrein: “**zielen en liefde**”.

O mijn Jezus, ik wil alles van U:

Ik wil dat U altijd bij mij bent

- in gebed, in mijn werk, in mijn vreugde en in mijn verdriet,
- bij mijn eten, in mijn bewegingen, in mijn slaap,
- kortom, in alles.

Ikzelf kan niets bereiken,

maar ik ben zeker dat ik met U alles zal bereiken.

En alles wat Wij doen zal bijdragen om:

- uw Lijden en uw Bitterheid te verzachten,
- de beledigingen te herstellen,
- U voor alles te vergoeden,
- alle bekeringen te verkrijgen,
zelfs in moeilijke of wanhopige gevallen.

Wij zullen bedelen voor een beetje liefde bij alle harten om U
tevredener en gelukkiger te maken.

Is dat niet goed zo, o Jezus?

Lieve gevangene van de Liefde:

bindt mij met uw kettingen en verzegel mij met uw Liefde.

Toon mij alstublieft uw Aangezicht. Wat bent u mooi!

Uw blonde Haren heiligen mijn gedachten.

Uw kalm en sereen Voorhoofd te midden van zoveel beledigingen
geeft mij vrede en maakt mij kalm te midden van

- de grootste stormen,
- het missen van uw Aanwezigheid,
- uw wensen die mij het leven kosten.

Ik weet zeer goed dat U dit allemaal weet, maar ik spreek toch
verder. Mijn hart zegt U deze dingen en het weet beter dan ik hoe het
dit moet zeggen.

O Liefde, *uw azuurblauwe Ogen* stralen van Goddelijk Licht.
Zij verheffen mij tot de Hemel en doen mij de aarde vergeten.
Maar tot mijn groot verdriet gaat mijn ballingschap verder.

Snel, snel, oh Jezus! ***Oh Jezus, ja, U bent mooi!***
Het lijkt alsof ik U zie in uw tabernakel van Liefde. De Schoonheid en
Majesteit van uw Gelaat fascineren mij en laten mij de Hemel zien.

Op elk moment
- kust uw gracieuze Mond me teder,
- nodigt uw zachte Stem me uit om te beminnen,
- ondersteunen uw Knieën mij,
- omhelzen uw Armen mij met onverbreekbare banden.

En ik wil U duizenden vurige kussen geven op uw lief Aangezicht.
Jezus, Jezus,
- dat onze Wil één moge zijn,
- dat onze Liefde één mag zijn,
- dat ons Geluk één mag zijn!
Laat me nooit alleen.
Ik ben immers 'niets' en dit 'niets' kan niet kan bestaan zonder het Al.
Beloof je me dat, oh Jezus? Het lijkt alsof U 'ja' zegt.
Zegen mij nu, zegen ons allen.

In het gezelschap van de engelen, de heiligen, onze lieve Moeder
en alle mensen, zeg ik U: *'Goede morgen, o Jezus, goede morgen'*.

*De twee voorgaande gebeden heb ik geschreven onder de invloed
van Jezus.* Hij kwam terug tijdens de nacht. En Hij vertelde mij
dat Hij deze 'Goede Nacht' en deze 'Goede Morgen' in zijn Hart
bewaarde.

Hij zei mij: "Mijn dochter, deze gebeden komen echt uit mijn Hart.
Iedereen die hen zal bidden met de intentie om bij Mij te zijn,
zoals in deze gebeden uitgedrukt wordt, ***zal Ik bij Mij en in Mij
bewaren, zodat hij alles zal doen wat Ik doe.***

Ik zal hem niet enkel met mijn Liefde verwarmen. Maar elke keer zal Ik mijn Liefde voor hem vergroten.
En Ik zal hem toelaten zich te vereniging met het goddelijke Leven en met mijn eigen Verlangen om alle zielen te redden.

Luisa:

Ik wil Jezus in mijn geest, Jezus op mijn lippen, Jezus in mijn hart.
Ik wil alleen naar Jezus kijken, naar Jezus luisteren, tegen Jezus aanleunen.

Ik wil alles met Jezus doen:

- beminnen met Jezus,
- lijden met Jezus,
- spelen met Jezus,
- wenen met Jezus,
- schrijven met Jezus.

Zonder Jezus wil ik zelfs niet ademen.

Ik blijf hier gewoon zitten als een onrustig klein meisje, zodat Jezus alles met mij moet komen doen, blij dat ik zijn speeltje ben.
En ik geef mezelf over aan zijn Liefde, zijn zorgen, zijn liefdesgrillen, zodat ik alles met Hem doe.

Oh Jezus! Dit is mijn wil en U zal mij niet van gedachten doen veranderen! Kom nu met mij meeschrijven.

11-3 - 14 februari 1912 - Jezus ziet alles in onze wil. In de Goddelijke Wil heeft alles dezelfde waarde.

Ik was bezig met mijn gebruikelijke bezigheden toen mijn altijd vriendelijke Jezus kwam. Ik zei Hem: "Hoe komt het, oh Jezus, dat, nadat U een ziel hebt voorbereid om te lijden en

- zij graag lijdt, omdat zij de weldaden van het lijden kent, en
- zij gelooft dat het haar lot is om te lijden en
- zij bijna met passie lijdt,

U dan deze schat van haar wegneemt?"

Jezus antwoordde:

"Mijn dochter,
mijn Liefde is groot, mijn Wet is onovertroffen,
mijn Lessen zijn subliem,
mijn Instructies zijn goddelijk, creatief en onnavolgbaar.

Van zodra een ziel zich heeft getraind in lijden,
zodanig dat zij het lijden bemint, dan zorg Ik ervoor
dat het lijden overgaat in haar wil als haar eigendom.

Dan krijgen alle dingen:

- groot of klein,
 - natuurlijk of spiritueel,
 - pijnlijk of aangenaam,
- één enkele kleur en waarde in deze ziel,

En telkens Ik haar dan lijden zend, heeft zij het bezit en de
gesteltenis in haar wil.

En zij zal altijd bereid zijn om te lijden en het lijden te beminnen,
Daarom kijk Ik naar de dingen in de wil.

En het lijkt alsof de ziel voortdurend lijdt alhoewel zij niet lijdt.

Voor haar heeft plezier evenveel waarde als lijden en ook als het
bidden, werken, eten, slapen. Alles heeft voor haar dezelfde waarde.
Het komt er immers op aan dat al deze dingen in mijn Wil zijn.

Opdat alle dingen dezelfde waarde zouden hebben, laat Ik de ziel
zich in alle dingen oefenen in mijn Wil, met heilige onverschilligheid.

Zo lijkt het de ziel dat als Ik haar iets geef, Ik het dan ook weer neem,
maar dat is niet waar.

In het begin, wanneer de ziel nog niet goed getraind is,
is zij gevoelig bij het lijden, het bidden of het beminnen.

Maar wanneer zij geoefend is, gaan deze dingen over in haar wil,
als haar eigen bezit en stopt de gevoeligheid.

En als het nodig is om deze goddelijke bezittingen, die Ik haar liet
verwerven, te gebruiken, begint zij deze met vaste tred en een
onverstoorbaar hart uit te oefenen.

Bij voorbeeld:

Als er lijden komt,

- vindt zij in zichzelf de kracht en het leven van het lijden.

Als zij moet bidden, vindt zij in zichzelf het leven van het gebed, en zo verder voor al het andere."

Volgens hetgeen **Jezus mij zegt** is het als volgt:

Stel dat ik een geschenk krijg.

Totdat ik heb bepaald wat ik met dat geschenk ga doen, kijk ik ernaar, waardeer ik het en voel ik dat ik dit geschenk graag zie.

Maar als ik het achter slot en grendel bewaar en er niet naar kijk, verdwijnt dat gevoel. Ik dan hierdoor niet zeggen dat het geschenk niet meer van mij is.

Het is zelfs het tegenovergestelde. Want omdat het achter slot en grendel ligt, kan niemand het van mij stelen.

Jezus vervolgde: "In mijn Wil geven alle dingen elkaar de hand, Alle zien er hetzelfde uit en alle komen goed overeen.

Het lijden geeft plaats voor het plezier en zegt:

"Ik heb mijn deel gedaan in de Goddelijke Wil. En alleen als Jezus het wil, zal ik terug in het arbeidsveld komen."

De ijver zegt tot de koelheid: "Je zult vuriger zijn dan ik, als je tevreden bent met in de Wil van mijn eeuwige Liefde te blijven."

Op dezelfde manier:

- spreekt het gebed tot het werk
- spreekt de slaap tot het wakker zijn,
- spreekt de ziekte tot gezondheid, enz.

Kortom, alles, alle dingen onder elkaar, elk ding maakt plaats voor een ander in het werkingsveld, hoewel elk zijn eigen plaats heeft.

Voor iemand die in mijn Wil leeft, is het niet nodig om zich klaar te maken om mijn Wil te doen.

Hij is reeds in Mij, als een elektrische draad die doet wat Ik wil."

11-4 - Februari 1912 - Offer van een slachtofferziel.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand.

Mijn lieve Jezus toonde zich gekruisigd, vergezeld van een ziel die zich aan Hem als offer aanbood.

Hij zei haar: "Mijn dochter, ik aanvaard je als lijdende slachtofferziel. Alles wat je zal lijden, zal je lijden alsof je met Mij aan het Kruis bent. Zo zal je Mij verlichting schenken.

Het feit dat jouw lijden Mij verlichting schenkt is gaat jou dikwijls. Weet echter dat Ik een vredevol Slachtoffer en Offer was.

Ook jij: Ik wil je niet dat een bedrukt offer, maar vredevol en vreugdevol. Je zal zijn als een klein, volgzaam lammetje. Je geblaas, dat zijn je gebeden, je lijden en je werk, zal dienen om mijn Wonden te verzorgen.

11-5 - 18 februari 1912 - De ziel die leeft vanuit het Leven van Jezus kan zeggen dat haar leven beëindigd is.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand.

Jezus kwam en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, alles wat je Mij aanbiedt, zelfs één enkele zucht, neem Ik aan als een teken van liefde.

In ruil daarvoor geef Ik je mijn tekenen van Liefde.

Zo kan je ziel zeggen:

"Ik leef van de tekenen die mijn Geliefde mij geeft.""

Hij vervolgde: "Mijn geliefde dochter, aangezien je leeft van mijn Leven, kan je zeggen dat jouw leven beëindigd is.

Aangezien jij niet meer leeft, maar Ik, ontvang Ik alles wat je aangedaan wordt, aangenaam of onaangenaam,

alsof het Mijzelf aangedaan wordt.

Dit komt tot uiting in het feit dat jij niets voelt *van wat je ook aangedaan wordt, aangenaam of onaangenaam.*

Er is dus iemand anders die dat plezier of dat ongenoegen in jouw plaats voelt.

Die iemand ben ik, Ik die in jou leef en je zeer veel bemin."

11-6 - 24 februari 1912 - De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, verliest haar eigen temperament en krijgt dat van Jezus.

Nadat ik verschillende zielen bij Jezus had gezien, waaronder één die gevoeliger was, **zei Jezus mij:**

"Mijn dochter, wanneer een ziel met een gevoeliger karakter, begint met goed te doen, maakt zij snellere vorderingen dan de anderen omdat haar gevoeligheid haar leidt naar grotere en moeilijkere ondernemingen."

Ik vroeg dat Hij:

- de restanten van menselijke gevoeligheid uit deze ziel zou verwijderen,
- haar dichter bij Zich zou houden en haar zou zeggen dat Hij haar beminde.

Want zodra zij zou begrijpen dat Hij haar zozeer bemint, zou Hij haar volledig voor zich winnen.

Ik zei Hem: "U zal zien dat U erin zal slagen. Hebt U mij niet op deze manier voor U gewonnen door mij te zeggen dat U mij zozeer beminde?"

Jezus zei mij: "Ja, ja, dat zal Ik doen, maar Ik wil haar medewerking. Laat haar zoveel mogelijk wegblijven van mensen die haar gevoeligheid prikkelen."

Ik vroeg Hem: "Mijn Liefde, wat is mijn temperament, vertel het me?"

Hij antwoordde: "De ziel die in mijn Wil leeft, verliest haar temperament en *krijgt het Mijne.*

Je vindt in haar een:

- aantrekkelijke, aangename, doordringende, waardige aard, en
- kinderlijke eenvoud.

Kortom, ze lijkt in alles op Mij.

Zij beheerst haar temperament zoals zij dat wil en zoals dat nodig is. Omdat zij in mijn Wil leeft, bezit zij mijn Kracht.

Zo beschikt zij over alles en over zichzelf.

Afhankelijk van de omstandigheden en de mensen die zij ontmoet,

- neemt zij mijn Temperament aan en
- beschikt zij ze erover."

Ik vervolgde: "Zeg eens, geeft U mij een eerste plaats in uw Wil?"

Jezus glimlachte: "Ja, ja, dat beloof Ik je. Ik zal je nooit buiten mijn Wil laten. En je zult nemen en doen wat je wil."

Ik voegde eraan toe: "Jezus, ik wil arm zijn, arm, klein, klein.

Ik wil niets, zelfs niets van uw eigen dingen. Het is beter als U ze zelf bewaart. *Ik wil alleen U.*

En als ik iets nodig heb, dan geeft U het mij toch, oh Jezus!"

Hij antwoordde: "Bravo, bravo, mijn dochter!

Eindelijk heb Ik iemand gevonden die niets wil.

Iedereen wil iets van Mij, maar niet alles, dat wil zeggen **alleen Mij**.

Jij, door niets te willen, wil je alles. Dat is de subtiliteit en de slimheid van ware Liefde." Ik glimlachte en Hij verdween.

11-7 - 26 februari 1912 – De mens is geweven uit Liefde en handelt alleen uit Liefde. Jezus is de bedelaar van Liefde.

Mijn alles en mijn altijd liefdevolle Jezus was teruggekeerd.

Hij zei mij: "Mijn dochter, Ik ben Liefde

En Ik heb alle mensen uit Liefde geschapen.

Hun zenuwen, hun botten en hun vlees zijn geweven van Liefde.

Nadat Ik hen met Liefde had verweven, heb Ik bloed door al hun deeltjes laten stromen om hen te vullen met het Leven van Liefde.

Zo is de mens niets anders dan een complex van Liefde,
- dat zich alleen in Liefde kan bewegen.

Er kunnen verschillende soorten van Liefde zijn,
- maar hij beweegt zich altijd in Liefde.

Er kan sprake zijn van:

- Goddelijke Liefde,
 - zelf - liefde,
 - liefde voor mensen,
 - liefde voor het kwaad,
- maar altijd liefde.

De mens kan niet anders

Zijn leven is immers liefde. Hij is geschapen door de eeuwige Liefde.

Zo wordt hij door een onweerstaanbare kracht naar de Liefde getrokken. Zelfs in het kwaad, in de zonde, is er liefde die de mens aanzet tot handelen.

Ach, mijn dochter, wat doet het Mij pijn te zien dat, door verkeerd gebruik, de ziel de Liefde die Ik haar heb gegeven, ontheiligt!

Ik blijf bij haar als een arme bedelaar om deze Liefde te bewaren die uit Mij is voortgekomen en waarmee Ik haar gevuld heb. Wanneer zij beweegt, ademt, werkt, spreekt of loopt, bedel Ik haar om alles, smee Ik haar om Mij alles te geven.

Ik zeg haar: "Mijn dochter,

Ik vraag je niets anders dan wat Ik je gegeven heb.

Het is voor je eigen bestwil, steel niet wat van Mij is:

- *je ademhaling is van Mij*, adem alleen voor Mij.
- *het kloppen van je hart is van Mij*,
laat je hart alleen voor Mij kloppen.
- *je beweging is van Mij*, beweeg alleen voor Mij."

Enzovoort.

Maar tot mijn grote verdriet moet Ik zien
- dat de hartslag een andere richting neemt,
- de ademhaling nog een andere richting neemt.

En Ik, arme bedelaar, Ik blijf met een lege maag achter,
terwijl de mensen hun maag vullen
met hun eigenliefde en zelfs met hun hartstochten.
Kan er een groter kwaad bestaan dan dit?

Mijn dochter, ***Ik wil mijn Liefde en mijn Pijn in jou uitstorten.
Enkel de ziel die Mij liefheeft, kan met Mij meevoelen.***

11-8 - 28 februari 1912 - Het teken dat je enkel Jezus bemint. Zij die Jezus beminnen, zijn met Hem verenigd.

Toen mijn lieve Jezus deze morgen kwam, zei ik Hem:
"O mijn Hart, mijn Leven en mijn Alles, hoe kan je weten
of iemand enkel U bemint of ook anderen bemint?"

Hij antwoordde mij:

"Mijn dochter, als de ziel tot de rand met Mij gevuld is,
zodanig dat er een overstroming is, dat wil zeggen:
als zij:

- enkel aan Mij denkt,
- enkel naar Mij zoekt,
- enkel over Mij spreekt en
- niemand anders bemint dan Mij,

als het lijkt alsof er voor haar niets anders bestaat dan Mij
en dat al het andere haar verveelt,

als ze hooguit een fractie van haar aandacht besteedt aan wat niet
God is, bv. aan de dingen die nodig zijn voor het natuurlijke leven.

Dat is wat de heiligen doen.

Zo heb Ik het voor Mijzelf en met de apostelen gedaan, door enkel
aanwijzingen te geven over wat te eten of waar te overnachten.

Zich zo gedragen ten opzichte van de natuur doet geen afbreuk aan de Liefde of de ware Heiligheid
En het is een teken dat je enkel Mij bemint.

Maar als de ziel van het ene naar het andere fladdert,
- het ene moment aan Mij denkt
 en het volgende moment aan iets anders,
- het ene moment over Mij praat
- en het volgende moment uitgebreid over iets anders, enzovoort,
dan is dat een teken dat die ziel Mij niet bemint.

En daar ben Ik niet blij mee.

Als zij Mij slechts haar laatste gedachte, laatste woord, laatste daad geeft, is dat een teken dat zij Mij niet bemint.

Zelfs als zij Mij bepaalde dingen geeft,
zijn dat slechts armzalige restjes.

En zo doen de meeste mensen.

Ach, mijn dochter, degenen die Mij beminnen zijn met Mij verbonden zoals takken met de stam van een boom.

Kan er een scheiding, vergetelheid of een ander voedsel zijn tussen de takken en de stam?

Zij hebben hetzelfde leven, dezelfde doeleinden, dezelfde vruchten.

Sterker nog:

- de stam is het leven van de takken
- en de takken zijn de glorie van de stam.

Zij zijn hetzelfde.

Zo zijn de zielen die Mij beminnen met Mij.

11-9 - 3 maart 1912 - De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, krijgt het temperament van Jezus en deelt in al zijn Kwaliteiten.
--

Ik was in mijn gebruikelijke toestand.

Mijn lieve Jezus kwam bij mij en ***Hij zei:***

"Mijn dochter, de ziel die in mijn Wil leeft verliest haar temperament en zij krijgt het Mijne.

In mijn Temperament zijn er vele Melodieën die het paradijs van de gelukzaligen vormen:

- mijn Zachtheid is muziek,
- mijn Goedheid is muziek,
- mijn Heiligheid is muziek,
- mijn Schoonheid is muziek,
- mijn Macht, mijn Wijsheid, mijn Onmetelijkheid en al het andere is muziek.

Door deel te nemen aan alle kwaliteiten van mijn Temperament, ontvangt de ziel deze Melodieën.

Door haar handelingen, zelfs de kleinste, zendt zij melodieën naar Mij uit.

Als Ik deze melodieën hoor, herken Ik muziek die voortkomt uit mijn Wil, dat wil zeggen uit mijn Temperament.

Ik haast Me om ernaar te luisteren. Ik bemin het zozeer dat het Mij verblijdt en troost voor al het kwaad dat andere mensen Mij aandoen.

Mijn dochter, wat zal er gebeuren als deze ziel in de Hemel aankomt?

Ik zal haar voor Mij plaatsen,

Ik zal mijn muziek spelen en zij zal de hare spelen. Onze melodieën zullen elkaar kruisen en elk zal zijn weerklink vinden in de ander.

Alle gelukzaligen zullen weten dat deze ziel:

- de vrucht is van mijn Wil, het wonder is van mijn Wil.

En de hele Hemel zal genieten van een nieuw Paradijs.

Aan deze zielen **herhaal Ik voortdurend**: "Als de Hemel niet geschapen was, zou Ik hem alleen voor jou scheppen."

In deze zielen plaats Ik de Hemel van mijn Wil.

Ik maak van hen mijn ware Evenbeelden en Ik wandel door deze Hemel, vervuld van vreugde, en Ik speel met hen.

Ik herhaal aan hen: "Als Ik Mij niet in het Sacrament had geplaatst,

zou Ik dat alleen voor jou doen, zodat jij een ware Hostie zou zijn."

In feite zijn deze zielen mijn ware Hosties en

- net zoals Ik niet kan leven zonder mijn Wil,
- kan Ik niet leven zonder deze zielen.

***Ze zijn niet alleen mijn ware Hosties, maar ook
- mijn Calvarieberg en mijn Leven zelf.***

Deze zielen zijn Mij dierbaarder dan de tabernakels en de gewijde Hosties zelf.

Want in de Hostie houdt mijn Leven op wanneer de gedaanten geconsumeerd zijn. Terwijl in deze zielen mijn Leven nooit ophoudt. Sterker nog, deze zielen zijn mijn Hosties op aarde en zij zullen mijn eeuwige Hosties zijn in de Hemel.

Voor deze zielen **voeg Ik toe:**

"Als Ik niet in de Schoot van mijn Moeder was geïncarneerd, zou Ik alleen voor jou mens geworden zijn.

En alleen voor jou zou Ik mijn Passie hebben ondergaan, want in jou vind Ik de ware Vruchten van mijn Incarnatie en mijn Passie."

11-10 - 8 maart 1912 - Jezus was een Offerziel tijdens zijn verborgen Leven. Een offerziel worden is het equivalent van een tweede doopsel en zelfs meer.

Deze morgen heeft pater G. zich aan Onze-Lieve-Heer als offerziel aangeboden. Ik vroeg Jezus om dit offer te aanvaarden.

Mijn altijd vriendelijke **Jezus zei mij:**

"Mijn dochter, Ik aanvaard hem van ganser harte.

Zeg hem dat zijn leven niet langer van hem zal zijn, maar van Mij
En dat Ik hem kies als een slachtoffer van mijn verborgen Leven.

Mijn verborgen Leven was een slachtoffer van het ganse innerlijk van

de mens. Het heeft eerherstel gebracht voor de slechte verlangens, gedachten, neigingen en gevoelens.

Wat de mens uiterlijk doet is niets anders dan de uitdrukking van zijn innerlijk. Als er aan de buitenkant zoveel kwaad te zien is, hoe zit het dan met zijn innerlijk?

Het innerlijk van de mens herstellen heeft me veel gekost.

Ik heb er dertig jaar over gedaan.

Mijn Gedachten, mijn Hartslag, mijn Ademhaling en mijn Verlangens waren altijd verbonden aan de gedachten, hartslagen, ademhalingen en de verlangens van de mens, om eerherstel te brengen voor zijn verwerpelijke daden en hen te heiligen.

Ik kies hem als een offerziel, die verbonden is met dit aspect van mijn verborgen Leven. *En Ik wil dat zijn hele innerlijk met Mij verenigd is en aan Mij wordt aangeboden met de bedoeling om de innerlijke fouten van andere mensen te verzoenen.*

Ik doe dit met goede redenen. Want als priester kent hij, beter dan wie ook, het innerlijk van de zielen en al de vuiligheid die daarin te vinden is.

Zo zal hij beter begrijpen hoeveel dit slachtofferschap Mij gekost heeft, deze toestand waaraan Ik wil dat hij deelneemt, en niet alleen hij, maar ook anderen die hij zal benaderen.

Mijn dochter, vertel hem over de grote Genade die Ik hem schenk door hem als offerziel te aanvaarden.

Offerziel worden is immers hetzelfde als een tweede doopsel ontvangen, en zelfs meer.

Het gaat immers om een verrijzenis in mijn eigen Leven.

Aangezien de offerziel met Mij en van Mij moet leven, moet Ik haar van alle smetten reinigen

- door haar een nieuw Doopsel te geven en
- haar in de Genade te versterken.

Voortaan zal zij dus alles wat zij doet beschouwen als het Mijne in plaats van als het hare. Of zij nu bidt, spreekt of werkt, zij zal zeggen dat het *mijn eigen Zaken* zijn.

Toen leek Jezus om zich heen te kijken en ik zei Hem:
"Waar kijk je naar, o Jezus? Zijn wij niet alleen?"

Hij antwoordde: "Neen, er zijn mensen.
Ik groepeer hen om jou heen om hen bij Mij te hebben."

Ik voegde eraan toe: "Bemint U hen?"

Hij antwoordde: "Ja, maar Ik zou hen graag zien:

- meer onthecht, zelfverzekerder, moediger,
- meer vertrouwd met Mij, en
- zonder enige gedachte aan zichzelf.

Zij moeten weten dat slachtoffers niet langer meester over zichzelf zijn. Anders zouden ze hun slachtofferrol tenietdoen.

Dan, terwijl ik een beetje moet hoesten, zei ik:

"Jezus, laat mij sterven aan tuberculose.
Snel, snel, neem me mee, neem me bij U!"

Hij zei: "*Laat Mij je niet ontevreden zien, anders lijd Ik.*

Ja, je zal sterven aan tuberculose. Wees nog even geduldig.
En als je niet sterft aan fysieke tuberculose, dan zal je sterven aan tuberculose van Liefde.

Ga alsjeblieft niet buiten mijn Wil. Want mijn Wil zal jouw Paradijs zijn. Beter nog, jij zult het Paradijs van mijn Wil zijn.

Zovele dagen als je op aarde leeft,
zovele paradijzen zal Ik je in de Hemel geven.

11-11- 13 maart 1912 - Het Doopsel van slachtoffer is een Doopsel door vuur. Dit heeft een groter effect dan het Doopsel door water.

Jezus bleef met mij praten over de toestand van de offerziel

Hij zei mij: "Mijn dochter,

het doopsel bij de geboorte wordt gegeven met water.

Het heeft de kracht om te zuiveren,

maar niet om neigingen en hartstochten weg te nemen.

Het Doopsel van de offerziel daarentegen is een Doopsel met vuur.

Dit heeft niet enkel de kracht te zuiveren,

maar ook om het kwaad en de slechte hartstochten te verbranden.

Ikzelf doop de ziel beetje bij beetje:

- mijn Gedachten dopen haar gedachten;
 - mijn Hartslagen haar hartslagen,
 - mijn Verlangens haar verlangens,
- enzovoort.

Dit Doopsel vindt plaats tussen Mij en de ziel,

voor zover zij zich aan Mij geeft

zonder terug te nemen wat zij Mij gegeven heeft.

Daarom, mijn dochter,

voel jij geen slechte neigingen of andere deergelijke dingen.

Dat komt door je toestand als slachtoffer.

Ik zeg je dit om je te troosten.

Zeg tegen pater G. dat hij heel oplettend moet zijn, want

- het is de zending van alle zendingen,

- het apostolaat van alle apostolaten.

Ik wil hem altijd bij Mij hebben en volledig in Mij opgenomen."

11-12 - 15 maart 1912 - Het Leven in de Goddelijke Wil is de Heiligheid van de heiligheden. De zielen die in Hem even zijn levende Hosties.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand. Ik voelde een groot verlangen om de zeer heilige Wil van de gezegende Jezus te doen.

Hij kwam en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, het Leven in mijn Wil is de Heiligheid van alle heiligheden. De ziel die in mijn Wil leeft, hoe klein, onwetend of onbekend zij ook is, laat de andere heiligen achter zich, zelfs met hun wonderen, bekeringen en opzienbarende mirakels.

Werkelijk, deze zielen zijn koninginnen. Het is alsof alle anderen hen dienen. Het lijkt alsof ze niets doen, maar in werkelijkheid doen ze alles. *Want omdat zij in mijn Wil zijn, handelen zij op een verborgen en verrassende manier Goddelijk.*

Zij zijn:

- een Licht dat verlicht,
- een wind die zuivert,
- een vuur dat brandt,
- een wonder dat wonderen verricht.

Degenen die wonderen verrichten zijn kanalen, maar de Kracht schuilt in deze zielen.

Zij zijn:

- de voeten van de missionarissen,
 - de tong van de predikanten,
 - de kracht van de zwakken,
 - het geduld van de zieken,
 - het gezag van de oversten,
 - de gehoorzaamheid van de onderdanen,
 - de verdraagzaamheid van de belasterden,
 - het zelfvertrouwen in gevaarlijke situaties,
 - de heldhaftigheid van helden,
 - de moed van martelaren,
 - de heiligheid van de heiligen,
- enzovoort.

Omdat zij in mijn Wil zijn, dragen zij bij aan al het Goede, dat in de Hemel en op aarde kan bestaan.

Daarom kan Ik zeggen dat zij

- mijn ware Hosties zijn,

- levende Hosties zijn, geen dode.

De gedaanten die de sacramentele Hosties vormen

- zijn niet gevuld van Leven en
- hebben geen invloed op mijn Leven.

Deze zielen zijn echter vol Leven, zij doen mijn Wil en zij beïnvloeden alles wat Ik doe en dragen daaraan bij.

Daarom zijn deze Hosties, gewijd door mijn Wil

- mij dierbaarder zijn dan de sacramentele Hosties.

En als ik een reden heb om in de sacramentele Hostie te bestaan,

- dan is het om deze Hosties van mijn Wil te vormen.

Mijn dochter, Ik ervaar zoveel vreugde in mijn Wil? Enkel reeds door iemand erover te horen praten, vloeit Ik over van vreugde roep Ik de hele Hemel op om feest te vieren.

Stel je voor wat er zal gebeuren met de zielen die in mijn Wil leven:

- in hen vind Ik al mijn Geluk en
- Ik vervul hen met Geluk.

Hun leven is dat van de gelukzaligen.

*Ze zoeken slechts twee dingen: **mijn Wil en mijn Liefde.***

Ze hebben weinig te doen en toch doen ze alles.

Hun deugden worden opgenomen in mijn Wil en in mijn Liefde.

Deze zielen hoeven zich daar geen zorgen meer over te maken, want mijn Wil bezit alles op een goddelijke en oneindige manier.

Zo is het leven van de gelukzaligen.

11-13 - 20 maart 1912 - Het komt erop neer dat je je aan Jezus geeft en altijd en in alles zijn Wil doet.
--

Ik bevond mij in mijn gebruikelijke toestand. Mijn altijd vriendelijke Jezus toonde zich. Hij was zeer bedroefd. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, zij willen niet begrijpen dat alles erom draait om:
- ***zich aan Mij te geven en***
- ***mijn Wil te doen in alles en altijd.***

Als Ik dat bereikt heb, stimuleer Ik de ziel.

En ***Ik zeg haar***: "Mijn dochter,
neem deze vreugde, deze troost, deze verlichting, deze verfrissing."

Als de ziel deze dingen echter aanneemt vooraleer

- zij zich volledig aan Mij heeft gegeven en
- zij Mijn Wil in alles en altijd te doen,
dan zijn het menselijke daden.

Daarna zijn het echter Goddelijke Daden.

Aangezien het om mijn Zaken gaat, ben ik niet langer jaloers.

En ***Ik zeg tegen mezelf***:

"Als zij er een geoorloofd plezier aan beleeft, dan is dat omdat Ik dat wil. Als zij met mensen onderhandelt, als ze op een geoorloofde wijze converseert, dan is dat omdat Ik dat wil.

Als Ik dat niet zou willen, zou ze bereid zijn om alles te stoppen.

Daarom stel Ik haar alles ter beschikking, want alles wat ze doet, is het gevolg van mijn Wil en niet van haar eigen wil.

Zeg Mij, mijn dochter,

wat heb je gemist sinds je je volledig aan Mij overgegeven hebt?

Ik heb jou alles van Mij gegeven: mijn Voorkeuren, mijn Genoegens, alles om jou blij te maken. Ik deed dit in de bovennatuurlijke orde.

Maar ook in de natuurlijke orde heb Ik je niets ontzegd: biechtvaders, communies, enz.

Zelfs meer, want je wilde enkel Mij en je wilde niet zo vaak je biechtvaders. Ik wilde echter alles in overvloed geven aan haar die alles aan Mij wilde geven. Daarom heb Ik niet naar jou geluisterd.

Mijn dochter, wat een pijn voel Ik in Mijn Hart als Ik zie dat de zielen

dit niet willen begrijpen, zelfs niet diegenen die wij als de besten beschouwen!"

11-14 - 4 april 1912 - De Goddelijke Wil moet het Centrum van alles zijn.

Deze morgen kwam mijn altijd vriendelijke Jezus. **Hij zei mij:**
"Mijn dochter, mijn Wil is het centrum. De deugden zijn de omtrek.

Stel je een wiel voor waarin alle spaken samenkomen. Wat zou er gebeuren als één van de spaken zich van het centrum zou willen losmaken?

Ten eerste zou die spaak er slecht uitzien en
ten tweede zou hij nutteloos zijn. Omdat hij, los van het centrum, geen leven meer zou ontvangen en zou sterven.
Bovendien zou het wiel door zijn beweging uit balans geraken.

Dat is mijn Wil voor de ziel. ***Mijn Wil is het Centrum.***

Alle dingen

- die niet in mijn Wil zijn gedaan en
 - enkel gedaan zijn om te voldoen aan mijn Wil,
 - zelfs als het heilige dingen, deugden of goede werken zijn, zijn als stralen die loskomen van het centrum.
- Ze zijn levenloos. Ze kunnen Mij niet behagen.
Ik doe alles om hen te verwijderen en hen te straffen.

11-15 - 10 april 1912 - Jezus schenkt zijn Liefde het meest aan zielen die vertrouwen hebben. Zij ontvangen de meeste Genaden.

Ik bevond mij in mijn gebruikelijke toestand
Zodra Jezus kwam, **zei Hij mij:**

"Mijn dochter, de zielen die het meest zullen schitteren als edelstenen in de Kroon van mijn Barmhartigheid, zijn de zielen die het meeste vertrouwen hebben. Immers:
- hoe meer vertrouwen ze hebben,

- hoe meer ruimte ze geven aan mijn Barmhartigheid om alle Genade die Zij wil in hen uit te storten.

Daarentegen wijzen zielen die geen echt vertrouwen hebben mijn Genaden af. Zij blijven arm en slecht toegerust, terwijl mijn Liefde zich terugtrekt en enorm lijdt.

Om niet zo veel te lijden en om mijn Liefde vrijelijk te kunnen uitstorten, hou Ik Mij meer bezig *met de zielen die vertrouwen hebben dan met de anderen*.

In deze zielen kan Ik mijn Liefde uitstorten, Mij vermaken en 'liefdescontrasten' veroorzaken, omdat Ik niet bang ben dat ze zich beledigd of bang zullen voelen. Integendeel, ze worden moediger. En ze gebruiken alles om Mij meer te beminnen.

Kortom zielen die vertrouwen zijn degenen:

- aan wie Ik de meeste Liefde schenk,
- die de meeste Genade ontvangen en het rijkst zijn.

11-16- 20 april 1912 - De menselijke smaken zijn onbevredigend. Jezus maakt hen bitter om zijn goddelijke smaken te kunnen geven.

Ik ging door in mijn gebruikelijke toestand
Van zodra Jezus kwam, zei Hij mij:

"Mijn dochter, de menselijke natuur streeft met een onweerstaanbare kracht naar geluk. En terecht, want zij is geschapen om gelukkig te zijn met een eeuwig en goddelijk geluk.

Maar tot hun groot nadeel hechten

- sommigen zich aan één enkele smaak,
- anderen aan twee,
- weer anderen aan drie of vier,

terwijl de rest van hun natuur

- ofwel leeg en smaakloos is,
- of volbitterheid en verveeld is.

In feite zijn menselijke smaken, zelfs die welke als heilig worden beschouwd:

- vermengd met menselijke zwakheid en
- niet in staat om hun volledige potentieel te bereiken.

Bovendien *zorg Ik ervoor dat deze menselijke smaken bitter worden*

- om de ziel beter te kunnen laten kennismaken met *Mijn ontelbare Smaken*,
- die de kracht hebben om alle menselijke smaken te absorberen.

Kan men een grotere Liefde geven:

- om het maximum te kunnen geven, neem Ik het minimum weg.
- om alles te kunnen geven, neem Ik het 'niets' weg!

Deze manier van handelen wordt echter niet goed ontvangen door de mensen.

11-17- 23 april 1912 - Jezus bewijst zijn Liefde voor de mensen via alle dingen. Om dichterbij de zielen te komen die Hem liefhebben, staat Hij hen soms fouten toe.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand.

De gezegende Jezus kwam eventjes. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter,

Ik sta soms fouten toe bij een ziel die Mij bemint, om haar

- haar dichterbij Mij te brengen en
- haar ertoe te brengen grotere dingen te doen voor mijn Glorie.

Deze fouten brengen Mij ertoe

- meer medeleven te hebben met haar ellende,
- haar meer te beminnen en
- haar charisma's te vergroten.

Dit brengt deze ziel ertoe om grotere dingen voor Mij te doen.

Dit zijn uitingen van mijn Liefde.

Mijn dochter, mijn Liefde voor de mensen is groot.

Kijk naar **het licht van de zon**.

Als je daar atomen uit zou kunnen halen,
zou je **mijn melodieuze Stem** horen **zeggen**:

"Ik bemin je, Ik bemin je, Ik bemin je."

Je zou die ***"Ik bemin je"*** niet kunnen tellen.

Je zou verdrinken in Liefde.

Ik zeg je

"Ik bemin je, Ik hou van je, Ik bemin je" in het licht dat je ogen vult,

"Ik bemin je" in de lucht die je inademt,

"Ik bemin je" in het gefluit van de wind die je oren streelt,

"Ik bemin je" in de warmte of koude die je voelt bij aanraking,

"Ik bemin je" in het bloed dat door je aderen stroomt.

Mijn Hartslagen zeggen ***"Ik bemin je"*** tegen jouw hartslagen.

Ik zeg je opnieuw

"Ik bemin je" bij elke gedachte aan jou,

"Ik bemin je" bij elke beweging van je handen,

"Ik bemin je" bij elke stap die je zet;

"Ik bemin je" bij elk woord dat je uitspreekt.

Niets gebeurt binnen of buiten jou

zonder dat Ik mijn Liefde voor jou toon.

Een "Ik bemin je" wacht niet op de volgende.

En jouw "Ik bemin U", hoeveel zijn er voor Mij?"

Ik bleef verward en verbijsterd, innerlijk en uiterlijk,
onder deze lawine van ***"Ik bemin je"*** van mijn Jezus,
terwijl mijn **"ik bemin U"** voor hem zo zeldzaam zijn.

En ik zei: "O mijn liefhebbende Jezus, wie zou zich met U kunnen

vergelijken?" Ik kon amper een paar woorden uitbrengen, vergeleken met wat Jezus me duidelijk maakte.

Hij voegde eraan toe:

*"Ware heiligheid vereist dat je mijn Wil doet
- door alles in Mij te herschikken.*

Net zoals Ik alle dingen geordend houd voor de mens,
- moet de mens alles ordenen voor Mij en in Mij.

Mijn Wil houdt alle dingen in orde."

11-18- 9 mei 1912 - Hoe wij onszelf kunnen laten verteren door Liefde.

Deze morgen, toen ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, dacht ik na over de manier om verteerd te worden in Liefde.

Mijn gezegende Jezus kwam en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter,
- als **de wil** alleen Mij wil,
- als **het verstand** alleen geïnteresseerd is in het kennen van Mij,
- als **het geheugen** zich alleen Mij herinnert,
*dan is dat de manier om door **de drie vermogens van de ziel**
in Liefde verteerd te worden.*

Hetzelfde geldt voor **de zintuigen**: als iemand

- alleen over Mij **spreekt**,
- alleen luistert naar wat Mij betreft,
- **zich** alleen **verheugt** over mijn zaken,
- alleen voor Mij **werkt en wandelt**,
- als zijn **hart** alleen van Mij houdt, alleen naar Mij **verlangt**,
dan is dat is de vervulling in Liefde door de zintuigen.

Mijn dochter, Liefde is een zoete betovering die de ziel
- **blind maakt** voor alles wat geen Liefde is en

- *alleen oog geeft* voor alles wat Liefde is.

Voor degene die liefheeft geldt dat:

- als haar wil Liefde ontmoet, wordt zij helemaal ogen;
- als haar wil geen Liefde ontmoet, wordt zij blind, dom en begrijpt zij niets.

Hetzelfde geldt voor **de taal**:

- als zij over Liefde moet spreken, voelt zij veel Licht in haar Woorden en wordt ze welbespraakt
- anders begint ze te stotteren en wordt ze stom.

Enzovoort."

11-19- 22 mei 1912 - Ware liefde kent geen ontevredenheid.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam Jezus kort. Omdat ik een zekere ontevredenheid voelde, zei Hij mij:

"Mijn dochter, *ware liefde kent geen ontevredenheid*. Integendeel, zij weet een gevoel van ontevredenheid te benutten om het om te zetten in een heel mooi gevoel van tevredenheid.

Bovendien, *als de Tevredenheid van de tevredenheden*, kan Ik geen ontevredenheid tolereren bij een ziel die Mij bemint. Ik zou immers haar ontevredenheid meer voelen dan alsof het mijn eigen ontevredenheid was. En Ik zou gedwongen zijn haar alles te geven wat ze nodig heeft om haar tevreden te stellen.

Anders zouden er tussen ons vezels, hartslagen of gedachten in conflict zijn waardoor we onze harmonie zouden verliezen. Dat kan Ik niet tolereren bij een ziel die Mij echt bemint.

Ware liefde handelt uit liefde, anders handelt zij niet. Zij vraagt uit Liefde en geeft uit Liefde. Zij beëindigt alles in Liefde. Zij sterft uit liefde en herrijst uit liefde.

Ik zei Hem: "Jezus, het lijkt alsof U met uw woorden van Mij wil weggaan. Maar weet dat ik niet zal opgeven.

Voorlopig:

- geef je aan Mij over uit Liefde,
- doe voor Mij een gebaar van Liefde
- en geef toe op wat voor mij zo noodzakelijk is, waar ik zo veel om geef.

Voor de rest geef ik me volledig over. Anders zal ik ontevreden zijn."

Hij antwoordde: "Wil je winnen door ontevredenheid?"

Hij glimlachte en verdween.

11-20- 25 mei 1912 - In de Goddelijke Wil is de ziel kneedbaar in de Handen van Jezus.

Toen mijn altijd vriendelijke Jezus zag dat ik me deze ochtend zeer overweldigd voelde, liet Hij me drinken uit zijn Hart.

Toen zei Hij mij:

"Mijn dochter,
als iemand een gat in een *hard voorwerp* zou willen boren of de vorm ervan zou willen veranderen, zou dat voorwerp breken.

Maar als het voorwerp van *zacht materiaal* is gemaakt, kan je er een gat in boren of het de gewenste vorm geven zonder het te breken.
En als je het terug in zijn oorspronkelijke vorm wil terugbrengen, kan dat zonder moeilijkheden.

Zo is het ook met de ziel die in mijn Wil leeft.

Ik kan ermee doen wat Ik wil.

Op een bepaald moment verwond Ik haar,
op een ander moment verfraai Ik haar,
op een ander moment vergroot of transformeer Ik haar.

De ziel leent zich voor alles, verzet zich nergens tegen.

Ik heb haar altijd in Mijn handen.
En Ik verheug Me voortdurend in haar.

**11-21- 30 mei 1912 - Overal waar Liefde is, is Jezus aanwezig.
Er kan geen scheiding zijn tussen Jezus en de ziel die Hem
werkelijk bemint.**

Terwijl ik doorging in mijn gebruikelijke toestand, voelde ik me
overweldigd door het gemis van mijn altijd beminnelijke Jezus.
Hij kwam en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter,
wanneer je zonder Mij bent, gebruik dan dit gemis
om je daden van liefde voor Mij te verdubbelen, te verdrievoudigen,
te vermenigvuldigen,
en om zo in jezelf en om je heen een sfeer van Liefde te creëren
waarin je Mij mooier en in een nieuw Leven zal vinden.

In feite ben Ik overal waar Liefde is.

Er kan geen scheiding zijn tussen Mij en de ziel die Mij echt bemint.
Wij vormen één en hetzelfde. Liefde lijkt:

- Mij te scheppen,
- Mij leven te geven,
- Mij te voeden,
- Mij te laten groeien.

In de Liefde vind Ik mijn Centrum en voel Ik me opnieuw geschapen,
hoewel Ik eeuwig ben, zonder begin en zonder einde.

De liefde van de zielen die Mij liefhebben, verheugt Mij zozeer dat Ik
Mij als herboren voel. In deze Liefde vind Ik mijn ware rust.

Mijn Intelligentie, mijn Hart, mijn Verlangens, mijn Handen
en mijn Voeten rusten:

- in de intelligentie van degene die Mij bemint,
- in het hart dat van Mij bemint,
- in de verlangens van degene die alleen naar Mij verlangt,

- in de handen die alleen voor Mij werken,
- in de voeten die alleen voor Mij lopen.

Ik rust in de ziel die Mij bemint.

En door haar liefde rust zij in Mij, en vindt zij Mij in alles en overal.

11-22- 2 juni 1912 - Er kan geen scheiding zijn tussen de ziel en Jezus als in die ziel alles aan Jezus toebehoort.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, klaagde ik bij mijn Jezus over zijn afwezigheden. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, wanneer er in een ziel niets is

- dat Mij vreemd is of

- dat Mij niet toebehoort,

kan er geen scheiding zijn tussen haar en Mij.

Als de ziel geen enkel verlangen, geen enkele gedachte, geen enkele genegenheid of hartklop heeft die niet van Mij is, dan

- houd Ik deze ziel bij Mij in de hemel, of

- blijf Ik bij haar op aarde.

Enkel datgene wat vreemd is aan Mij kan Mij van de ziel scheiden.
en als Ik dit niet in jou bemerk, waarom ben je dan bang dat Ik me van jou zal scheiden?

11-23- 9 juni 1912 - Voor de ziel die in de Goddelijke Wil leeft, is er geen dood en geen oordeel.

Ik leed een beetje en **ik zei** tot mijn altijd vriendelijke Jezus:

"Wanneer neemt U me mee naar U toe? Ik smeeek U, o Jezus, laat de dood mij scheiden van dit leven en mij met U verenigen in de Hemel."

Hij zei mij:

"Voor de ziel die in mijn Wil leeft, bestaat er geen dood.
De dood is voor degene die niet in mijn Wil leeft.
Hij moet immers aan vele dingen sterven:

- aan zichzelf,
- aan de hartstochten en
- aan de aarde.

Maar wie in mijn Wil leeft, hoeft nergens aan te sterven.
Hij is het al gewoon om in de Hemel te leven.

Voor hem is de dood niets anders dan het achterlaten van zijn stoffelijke resten, zoals iemand die zijn arme kleren uittrekt om koninklijke kleding aan te trekken, om zijn land van ballingschap te verlaten en bezit te nemen van zijn vaderland.

De ziel die in mijn Wil leeft, is niet onderworpen
- noch aan de dood, noch aan het oordeel.

Zijn Leven is eeuwig.

Alles wat de dood moest doen, heeft de Liefde al gedaan
En mijn Wil heeft de ziel volledig in Mij opnieuw geordend,
zodat er in haar geen reden tot oordeel meer is.

Blijf dus in mijn Wil. En wanneer je dit het minst verwacht,
zal je je in mijn Wil in de Hemel bevinden.

11-24- 28 juni 1912 - De ziel die leeft in de Goddelijke Wil is een Hemel waarin Jezus de Zon is en de Deugden van Jezus de Sterren.
--

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. De gezegende Jezus kwam eventjes. En **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, de ziel die in mijn Wil leeft is een Hemel,
maar een hemel zonder zon en zonder sterren.

Want Ik ben de Zon van deze Hemel en mijn Deugden zijn de Sterren ervan. Hoe mooi is deze Hemel!

Iedereen die Hem kent, wordt er verliefd op.
Ik ben er zelf bijzonder verliefd op.
Ik als Zon ben er in het centrum en Ik vul hem voortdurend
met nieuwe stralen van Licht, met nieuwe Liefde en nieuwe Genade.

*Hoe mooi is het om deze Hemel te kijken wanneer de Zon er schijnt,
dat wil zeggen wanneer Ik Mezelf toon, de ziel streel, haar vul met
mijn charisma's, en haar omarm. En geraakt door haar liefde, word
ik zwak en Ik rust in haar!*

Terwijl Ik rust verzamelen alle heiligen verzamelen zich om Mij
heen. Zij zijn verbaasd om deze Hemel te zien waar Ik de Zon ben.
En zij zijn in extase voor dit groot Wonder.

Er is immers in de Hemel, noch op de aarde niets mooiers en meer
verblijdend voor Mij en voor allen.

Hoe mooi is deze Hemel wanneer de Zon zich verbergt,
dat wil zeggen wanneer Ik de ziel van Mijzelf beroof!

Dan kan de harmonie van de sterren er bewonderd worden.
In feite is de lucht van deze hemel niet onderhevig
aan wolken, regenbuien of stormen.
De verborgen Zon is immers verborgen in het centrum van deze
ziel. En haar hitte brandt zozeer dat zij de wolken, regenbuien en
stormen verbrandt.

De lucht van deze Hemel is altijd kalm, sereen en geurig.
En de sterren die zeer helder in hem schijnen zijn eeuwige Vrede en
oneindige Liefde.

*Ofwel is de ziel verborgen in de Zon en de sterren zijn onzichtbaar,
ofwel is de Zon verborgen in de ziel en de harmonie van de sterren
wordt zichtbaar.*

In beide gevallen is deze Hemel zeer mooi. Deze Hemel is mijn
tevredenheid, mijn rust, mijn liefde, mijn Paradijs."

11-25- 4 juli 1912 - De Goddelijke Wil moet de doodskist van de ziel zijn. Door aan zichzelf te denken, verwijdt de ziel zich van het goddelijke Leven.

Deze morgen, na de Communie, zei ik tegen mijn altijd vriendelijke Jezus: "In wat voor toestand ben ik terechtgekomen, het lijkt alsof alles zich van mij verwijdt: het lijden, de deugden, alles!"

Jezus zei mij:

"Mijn dochter, wat is er aan de hand! Wil je tijd verspillen!

Wil je uit je niets-zijn komen?

*Blijf op je plaats, in je 'niets',
zodat het Al zijn plaats in jou kan behouden.*

*Je moet volledig sterven in mijn Wil:
aan het lijden, aan de deugden, aan alles.
Mijn Wil moet het graf van je ziel zijn.*

In een graf wordt de natuur zozeer verteerd dat ze volledig verdwijnt.
Daarna wordt ze herboren tot een nieuw en mooier Leven,

Op dezelfde manier
*moet de ziel die begraven ligt in mijn Wil, sterven
- aan haar lijden, aan haar deugden en aan haar spirituele goederen
om vervolgens op prachtige wijze te herrijzen tot het goddelijk Leven.*

Ah! Mijn dochter, het lijkt erop dat je de wereldse geest wil imiteren
- die aangetrokken is door het tijdelijke
- zonder zich om het eeuwige te bekommeren.

Mijn geliefde,
- *waarom wil je niet leren om enkel in mijn Wil te leven?*
- waarom wil je terwijl je nog op aarde bent niet enkel van het Leven van de Hemel leven?

Mijn Wil moet het graf zijn en de Liefde het deksel van dat graf, een deksel dat je de hoop ontnemt om eruit te komen.

Elke op zichzelf gerichte gedachte, ook over de deugden,
is een winst voor je ego en verwijdert je van het goddelijke Leven

Terwijl ***als de ziel alleen aan Mij denkt en aan wat Mij aanbelangt, neemt zij het goddelijke Leven in zich op***

En daarmee ontsnapt ze aan het menselijke en verwerft ze alle
mogelijke Goede Dingen.

Hebben we elkaar goed begrepen?

**11-26- 19 juli 1912 - Aandacht voor de Lessen van Jezus maakt
onze adem verfrissend voor Hem. Onze Liefde voor Jezus moet
exclusief zijn.**

Toen ik deze morgen in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam
de gezegende Jezus eventjes. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, Ik voel je adem en Ik word erdoor verfrist.
Je adem verfrist Mij niet alleen wanneer Ik bij je ben,
maar ook wanneer anderen over jou praten of over de dingen die je
hen voor hun bestwil hebt verteld.

Door hen voel Ik jouw adem, word Ik gelukkig en **zeg Ik je:**

"Mijn dochter stuurt Mij haar verfrissing ook via anderen.
Want als ze niet aandachtig naar Mij had geluisterd,
zou ze anderen dit goede niet hebben kunnen doen.
Het komt dus van haar."

Daardoor houd ik nog meer van je en voel ik me verplicht om met jou
te komen praten."

Hij voegde eraan toe: "Ware liefde moet exclusief zijn.

Als ze op iemand anders gericht is,
- zelfs als die persoon heilig en spiritueel is,
maakt het Mij misselijk en verveelt het Mij.

***Enkel wanneer de liefde van de ziel uitsluitend voor Mij is,
kan Ik de Heer van die ziel zijn en met haar doen wat Ik wil.***

Zo is de aard van ware Liefde.

Als Liefde niet exclusief is, zijn er

- dingen die Ik kan doen en
- andere dingen die Ik niet kan doen.

Mijn heerschappij wordt belemmerd, Ik heb geen volledige vrijheid.
Het is een ongemakkelijke Liefde.

11-27- 23 juli 1912 - Voor Jezus verdient alles wat geen Liefde is geen aandacht.

Toen ik bij mijn altijd vriendelijke Jezus was, klaagde ik.

Ik miste niet alleen zijn Aanwezigheid maar arm mijn hart was koud en onverschillig voor alles, alsof het geen leven meer had.

Wat een erbarmelijke toestand!

Ik was zelfs niet in staat om te wenen omwille van mijn ongeluk.

Ik zei tot Jezus: "Aangezien ik zelfs niet in staat ben om medelijden te hebben met mijn armzalige toestand, Jezus, heb medelijden met dit hart dat U zozeer bemind hebt en dat U met zekerheid tot U wou trekken."

Hij zei mij:

"Mijn dochter, treur niet om iets dat het niet waard is.

Wat Mij betreft, *in plaats van medelijden te hebben met je klachten en je hart, ben Ik ben Ik er blij mee en **Ik zeg je:***

Verheug je met Mij, want jouw hart behoort volledig aan Mij toe.

En aangezien jij niets meer voelt van je tevredenheden en van het leven van jouw hart, ben Ik de enige die kom genieten van je tevredenheid en jouw leven.

Je moet weten dat wanneer jij niets voelt in je hart, Ik jouw hart in mijn Hart trek, waar Ik rust in een zoete slaap en Ik geniet ervan.

Als jij dat dan voelt, dan verheugen wij ons samen.

Als je Mij laat doen, nadat

- Ik je rust gegeven hebt in mijn Hart en
 - Ik van jouw aanwezigheid heb genoten,
- zal Ik

- in jou komen rusten, en
- je laten genieten van de vreugden van mijn Hart.

Ach, mijn dochter, *deze toestand is noodzakelijk voor jou, voor Mij en voor de wereld.*

Hij is noodzakelijk voor jou.

Want als je wakker was, zou je veel lijden bij het zien van de straffen die Ik momenteel over de wereld breng en die Ik nog zal brengen.

Het is dus noodzakelijk om je in slaap te houden om je niet te veel te laten lijden.

Jouw toestand is ook noodzakelijk voor Mij.

Want hoeveel zou Ik lijden als Ik niet zou toegeven aan wat jij zou willen, omdat je Mij niet zou toestaan straffen te zenden.

Op bepaalde momenten waarop het nodig is straffen uit te delen, kan het beter zijn om een middenweg te kiezen, zodat alles minder moeilijk wordt.

Jouw toestand is ook noodzakelijk voor de wereld.

Want als Ik Mij in jou zou uitstorten door je te laten lijden zoals Ik al eerder heb gedaan, zou dat je gelukkig maken omdat de wereld dan gespaard zou blijven van straffen.

Maar dat zou ook tot gevolg hebben dat het geloof, de religie en de verlossing nog meer zouden lijden, gezien de houding van de zielen in deze tijden.

Ach, Mijn dochter, laat Mij Mijn gang gaan, of Ik je nu wakker houd of laat slapen!

Heb je Me niet gezegd dat Ik met jou mocht doen wat Ik wilde?
Wil je misschien terugkomen op je woord?

Ik zei tegen Jezus:

"Nooit, o Jezus! Het is eerder dat ik bang ben dat ik slecht ben geworden en dat ik me daarom zo voel."

Jezus antwoordde:

"Luister, mijn dochter, als het kwam doordat een gedachte, een genegenheid of een verlangen dat niet van Mij is in jou is gekomen, dan zou terecht bang moeten zijn.

Maar als dat niet het geval is, is dat een teken
- dat Ik je hart in Mij bewaar of het daar laat slapen.
De tijd zal komen dat Ik het zal doen ontwaken:
Dan zal je weer dezelfde houding aannemen als voorheen.
En omdat je uitgerust zult zijn, zal je houding steviger zijn."

Hij voegde eraan toe:

"Ik maak allerlei soorten zielen:
- zielen die slapen voor de Liefde,
- zielen die niets van de Liefde afweten,
- zielen die gek zijn van Liefde,
- zielen die de liefde kennen.

Weet je wat mij het meest interesseert?
Moge alles Liefde zijn;
Al het andere, ***alles wat geen Liefde is, is geen blik waard.***

**11-28- 12 augustus 1912 - De Goddelijke Liefde wordt
gesymboliseerd door de zon. Liefde die niet volledig voor Jezus
is, is vergelijkbaar met het vuur van de aarde.**

Deze morgen kwam mijn altijd vriendelijke Jezus. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter,
mijn Liefde wordt gesymboliseerd door de Zon.

De zon komt majestueus op, hoewel ze in werkelijkheid
steeds op dezelfde plaats staat en nooit opkomt.
Haar licht overspoelt de hele aarde en haar warmte maakt alle
planten vruchtbaar.

Er is geen oog dat er niet van geniet.
Er is bijna geen enkel goed dat niet geniet van haar weldadige
invloed. Hoeveel wezens zouden zonder haar niet in leven zijn!

Zij doet haar werk zonder veel lawaai, zonder iets te vragen.
Zij stoort niemand en zij neemt geen plaats in op aarde

die zij met haar licht overspoelt. De mensen genieten er naar
believen van, hoewel zij er geen aandacht aan schenken.

Dat is mijn Liefde.

Hij komt voor iedereen op als een majestueuze zon.

Er is geen geest die niet verlicht wordt door mijn Licht,
- geen hart dat mijn Warmte niet voelt,
- geen ziel die niet in vuur en vlam staat door mijn Liefde.

*Meer dan de zon ben Ik in het midden van allen,
ook al schenken slechts weinigen Mij aandacht.
Hoewel Ik weinig terugkrijg,
blijf Ik mijn Licht, mijn Warmte en mijn Liefde geven.*

Als een ziel aandacht aan Mij schenkt, word ik gek, maar zonder
rumoer. ***Mijn Liefde is immers stevig, stabiel en waarachtig.
Zij is niet onderhevig aan zwakheid.***

*Zo zou Ik willen dat jouw liefde voor Mij is.
Dan zou je een zon zijn voor Mij en voor iedereen,
want ware Liefde bezit alle eigenschappen van de zon.*

Anderzijds ***kan een liefde die niet sterk, stabiel en oprecht is
worden gesymboliseerd door het vuur van de aarde***
dat onderhevig is aan veranderingen:

Het licht ervan kan niet alles verlichten, het is zwak en vermengd met
rook, en zijn warmte is beperkt.
Als het niet met hout wordt gevoed, dooft het en verandert het in as.
En als het hout groen is, spuwt het vonken en rookt het.

*Zo zijn de zielen die niet volledig van Mij zijn
- zoals mijn ware geliefden.*
Als ze iets goeds doen
- zelfs vanuit het oogpunt van heiligheid of geweten.
is dat meer rumoer en rook dan licht.

Ze gaan snel ten onder en worden koud als as.

Wispelturigheid is hun kenmerk: nu eens vuur, dan weer as.

11-29- 14 augustus 1912 - Om jezelf te vergeten, moet je je daden niet alleen doen omdat Jezus wil dat je ze doet, maar alsof Hij ze zelf deed. Dit geeft hen een Goddelijke Verdienste. Door zijn lijden heeft Jezus ons verlost en door zijn verborgen Leven heeft Hij al onze menselijke daden geheiligd en vergoddelijkt.

Tik bevond mij in mijn gebruikelijke toestand.

Mijn altijd vriendelijke **Jezus zei mij**: "Mijn dochter, de ziel die zichzelf wil vergeten moet haar daden verrichten alsof Ikzelf ze verricht.

Als zij bidt, moet zij zeggen:

"Het is Jezus die bidt, en ***ik bid met Hem.***"

Als ze zich klaarmaakt om te werken, te lopen, te eten, te slapen, op te staan, zich te vermaken: " ***Het is Jezus die gaat werken, wandelen, eten, slapen, opstaan, zich vermaken.***"

Enzovoort.

Alleen op deze manier kan de ziel zichzelf vergeten:
haar handelingen verrichten

- niet alleen omdat Ik het ermee eens ben,
- maar omdat Ik het ben die hen verricht."

Op een dag, terwijl ik aan het werk was, vroeg ik me af:

"Hoe is het mogelijk dat wanneer ik werk,
niet enkel Jezus met mij werkt, maar dat Hij zelf het werk doet?"

Hij zei mij: "Ja, Ik ben het die dit doe.

Mijn vingers zijn in de jouwe en zij werken.

Mijn dochter, toen Ik op aarde was, hebben Mijn handen zich toen niet ingezet om hout te bewerken, om nagels te slaan, en zo mijn stiefvader Jozef te helpen?

Zo creëerde Ik met mijn Handen en Vingers, schepte Ik zielen en vergoddelijkte Ik menselijke handelingen door hen een goddelijke verdienste te geven.

Door de beweging van mijn Vingers riep Ik de beweging van jouw vingers en die van andere menselijke vingers op

En toen Ik zag

- dat deze beweging voor Mij was gedaan en
- dat Ik het zelf was die ze maakte,

verlengde Ik mijn Leven in Nazareth in elke mens en voelde Ik Mij door hen bedankt voor de offers en vernederingen van mijn verborgen Leven.

Dochter, mijn verborgen leven in Nazareth wordt door de mensen niet gewaardeerd.

Maar afgezien van mijn Passie kon Ik hen geen groter geschenk geven.

Door Mij te verlagen tot al die kleine gebaren, die mensen dagelijks moeten doen, zoals eten, slapen, drinken, werken, het vuur aansteken, vegen, legde Ik kleine stukjes goddelijke Munt van onschatbare waarde in hun handen.

Mijn Passie heeft hen verlost. Mijn verborgen Leven heeft aan hun daden, zelfs de meest onbeduidende, goddelijke Verdiensten van oneindige Waarde gegeven.

"Zie je? Als jij werkt

- en je werkt omdat Ik werk,

dan glijden mijn Vingers in de jouwe.

Terwijl Ik met jou werk, op dat moment, verspreiden mijn scheppende Handen veel Licht in de wereld.

Hoeveel zielen roep Ik aan!

Hoeveel anderen heilige Ik, corrigeer Ik, straf Ik, enzovoort!

En jij bent bij Mij, scheppend, aansprekend, corrigerend, enzovoort.

Net zoals jij hierin niet alleen bent, ben ook Ik niet alleen in mijn Werk. Kan Ik je een grotere eer bewijzen?

Wie zou kunnen zeggen wat ik allemaal heb begrepen: al het goede
- dat je jezelf kan geven en
- dat je voor anderen kan doen,
als we dingen doen alsof Jezus hen samen met ons doet!
Mijn geest raakt in de war en daarom stop ik hier.

**11-30 -16 augustus 1912 - Aan jezelf denken verblindt de geest.
Alleen aan Jezus denken is Licht voor de geest en veroorzaakt
een zachte en goddelijke betovering.**

Mijn altijd vriendelijke **Jezus zei mij** deze morgen:
“Mijn dochter, aan jezelf denken, verduistert de geest en veroorzaakt
een menselijke betovering die een net om de persoon vormt.
Dit net is geweven van zwakheid, onderdrukking, melancholie, angst
en al het kwaad dat in de mens aanwezig is.

Hoe meer een persoon aan zichzelf denkt, zelfs onder het mom van
het goede, hoe dikker dit net wordt en hoe meer de ziel verblind
wordt.

Denk daarom niet aan jezelf, maar:
denk enkel aan Mij en bemin enkel Mij in alle omstandigheden

Dit is Licht voor de geest en veroorzaakt een zachte en goddelijke
betovering. Deze goddelijke betovering vormt ook een net, maar dan
een net ***van Licht, Kracht, Vreugde en Vertrouwen***,
kortom een net van alles wat Mij toebehoort.

Hoe meer iemand alleen aan Mij denkt en alleen Mij bemint,
hoe dikker dit net wordt, zodanig dat de persoon zichzelf niet meer
herkent.

Hoe mooi is het om een ziel te zien die omgeven is door dit net
- geweven door de goddelijke Betovering!
Hoe mooi, gracieus en dierbaar is deze ziel voor de hele Hemel!
Zij is het tegenovergestelde van de ziel die op zichzelf gericht is.

11-31 - 17 augustus 1912- Aan zichzelf denken verkleint de ziel.

Ik was aan het bidden en de gezegende **Jezus zei mij:**

Mijn dochter, het denken aan zichzelf verkleint de ziel. En vanuit haar kleinheid meet zij mijn Grootheid. En het is alsof zij haar zou willen beperken.

De ziel die niet aan zichzelf denkt maar aan Mij, vergroot zichzelf in mijn Onmetelijkheid en geeft Mij de eer die Mij toekomt."

11-32- 20 augustus 1912 - Jezus haast zich om ons te helpen wanneer wij Hem om hulp vragen.

Mijn altijd vriendelijke Jezus toonde zich eventjes. **Hij zei mij:**

Mijn dochter, hoe bedroefd ben Ik wanneer Ik een ziel zie die in zichzelf gekeerd is en uit eigen beweging handelt.

Ik ben bij haar en kijk naar haar.

En als ik zie dat zij niet in staat is om goed te doen wat zij doet, wacht Ik **tot zij Mij zegt:**

*"Ik wil dit doen, maar ik ben er niet toe in staat;
kom het samen met mij doen en dan zal ik alles goed doen.*

Bijvoorbeeld:

- ik wil liefhebben, kom met mij mee liefhebben;
- ik wil bidden, kom met mij bidden;
- ik wil dit offer brengen, geef me je kracht, want ik ben zwak; enzovoort."

Met plezier en in de grootste vreugde zal Ik er voor alles zijn.

Ik ben als een leraar die, zijn leerling een opdracht heeft gegeven, bij hem blijft om te zien wat hij gaat doen.

Omdat hij het niet goed kan, maakt de leerling zich zorgen, raakt hij geïrriteerd en gaat hij zelfs wenen. Maar hij zegt niet: "Meester, laat me zien hoe ik het moet doen."

Hoe onaangenaam is dat voor de leraar, die zich zo door zijn leerling als niets beschouwd voelt! Dat is mijn situatie."

Hij voegde eraan toe:

"Een spreekwoord zegt: '***De mens wikt, maar God beschikt.***'

Zodra de ziel zich voorneemt om iets goeds te doen, om heilig te zijn, dan zorg Ik onmiddellijk voor het nodige om haar heen:

- Licht, Genade, Kennis van Mij en onthechting.

En als Ik daarmee het doel niet bereik,

- dan zorg Ik er door middel van versterving voor dat niets ontbreekt om het doel te bereiken.

Maar o, hoeveel verlaten met geweld dit werk dat Mijn Liefde rond hen gewoven heeft!

Zeer weinigen volharden en staan Mij toe mijn werk te volbrengen.

11-33- 28 augustus 1912 - Liefde verandert de ziel in God, op voorwaarde dat zij van alles ontdaan is.
--

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, kwam mijn altijd vriendelijke Jezus eventjes. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, de deugden, hoe hoog en subliem ze ook zijn, behalve Liefde, laten de mens altijd gescheiden van zijn Schepper.

Alleen de liefde verandert de ziel in God en brengt haar ertoe één te worden met Hem. Enkel Liefde kan alle menselijke onvolmaaktheden overwinnen.

Echte Liefde bestaat echter alleen als haar leven en voedsel voortkomen uit mijn Wil.

Het is mijn Wil die, verenigd met Liefde, de ware transformatie in God teweegbrengt.

De ziel staat dan voortdurend in contact

- met mijn Kracht, mijn Heiligheid en alles wat Ik ben.

Je kan zeggen dat zij een ander Ik is.

Alles in haar is kostbaar en heilig. Je kan zeggen dat zelfs haar ademhaling of de grond die haar voeten raken kostbaar en heilig zijn, omdat het effecten zijn van mijn Wil.

Hij voegde eraan toe:

"Oh! Als iedereen mijn Liefde en mijn Wil kende,
zouden ze ophouden op zichzelf of op anderen te vertrouwen!

De menselijke steun zou ophouden.

O, wat zouden ze die dan onbeduidend en ongemakkelijk vinden!

Iedereen zou alleen op mijn Liefde vertrouwen.

En aangezien mijn Liefde pure Geest is,
zouden ze zich daar volkomen op hun gemak bij voelen.

Mijn dochter, ***Liefde wil zielen vinden die leeg zijn van alles.***

Anders kan Zij hen niet met haar kleed omhullen.

Het is als een man die een kledingstuk zou willen aantrekken dat zo gevuld is binnenin dat hij er niet in kan. Hij zou proberen een arm in een mouw te steken, maar die zou geblokkeerd zitten. Dan zou de arme man het kledingstuk moeten wegwerpen of een slechte indruk maken.

Hetzelfde geldt voor de Liefde:

Zij kan de ziel alleen bekleden als zij haar volledig leeg aantreft.

Anders moet Hij, teleurgesteld, zich terugtrekken.

11-34- 31 augustus 1912 - De Liefde, gesymboliseerd door de zon, beschermt degenen die haar bezitten.

Terwijl ik voor iemand bad, **zei Jezus mij:**

"Mijn dochter, wat betreft de Liefde, gesymboliseerd door de zon, is het net als bij mensen die hun werk alleen goed kunnen doen als ze hun ogen neergeslagen houden zodat het zonlicht hen niet verblindt.

Als ze hun ogen op de zon richten, vooral rond het middaguur, worden ze verblind en moeten ze hun ogen neerslaan.

Anders moeten ze hun activiteit staken.

De zon ondervindt daarentegen geen schade
en vervolgt majestueus haar baan.

***Zo is het ook, mijn dochter, met de persoon die Mij echt bemint.
Liefde is voor hem meer dan een krachtige en majestueuze zon.***

Als mensen deze persoon van veraf zien, bereikt zijn licht hen slechts
zwak en kunnen ze hem uitlachen en kleineren.

Maar als ze dichterbij komen, verblindt het Licht van de Liefde hen
en ze gaan weg om niet meer aan hem te denken.

Zo zet de met Liefde vervulde ziel haar weg verder,
zonder zich iets aan te trekken van degenen die naar haar kijken,
omdat ze weet dat de Liefde haar verdedigt en beschermt.

**11-35- 2 september 1912 – De gedachten, de persoonlijke
zorgen, ook in het goede, zijn voor degene die God bemint
zovele lege ruimtes die in de Liefde gevormd worden.**

Ik zei tegen mijn altijd liefdevolle Jezus:
"Mijn enige angst is dat U mij zult verlaten."

Jezus zei mij: "Mijn dochter, Ik kan je niet verlaten omdat:
je niet in jezelf gekeerd bent en je niet met jezelf bezig bent.

Voor wie Mij echt liefheeft, is in zichzelf gekeerd zijn en om zichzelf
geven, zelfs in het goede, een leegte in de liefde creëren.

Daardoor kan mijn Leven deze ziel niet volledig vervullen.

Ik voel me aan de kant gezet.

Dit biedt Mij kansen om Mij soms terug te trekken.

Anderzijds vul Ik de ziel

- die niet geneigd is zich met haar eigen zaken bezig te houden en
- die alleen maar aan Mij denkt,

volledig.

Er is geen enkel moment in haar leven waarop mijn Leven niet aanwezig is. En als Ik Mezelf zou willen terugtrekken, zou Ik Mijzelf vernietigen, wat onmogelijk is.

Mijn dochter, *als zielen eens wisten hoe schadelijk het is om zich in zichzelf terug te trekken!*

Hoe meer een ziel naar zichzelf kijkt,

- hoe menselijker ze wordt en
- hoe meer voelt ze haar ellende en wordt ze ellendig.

Daarentegen alleen aan Mij denken, Mij beminnen, zich op Mij verlaten, richt de ziel terug op en laat haar groeien.

Hoe meer de ziel naar Mij kijkt, hoe goddelijker ze wordt.

Hoe meer ze over Mij mediteert, hoe rijker, sterker en moediger ze zich voelt."

Hij voegde eraan toe:

"Mijn dochter, de zielen

- die zich verenigd houden met mijn Wil,
 - die Mij toestaan mijn Leven in hen te leggen en
 - die alleen maar aan Mij denken,
- zijn met Mij verbonden zoals de stralen met de zon.

Wie vormt de stralen van de zon, wie geeft hen leven?

Is dat niet de zon zelf?

Als de zon niet in staat was haar stralen te vormen en hen leven te geven, zou zij ze niet kunnen verspreiden om haar licht en warmte over te brengen. De stralen van de zon bevorderen haar loop en vergroten haar schoonheid.

Zo is het ook met Mij.

Door mijn Stralen, die één zijn met Mij,

- breid Ik Me uit over alle regio's,
 - verspreid Ik mijn Licht, mijn Genade en mijn Warmte.
- En Ik voel Mij mooier dan wanneer Ik geen stralen had.

Als we een zonnestraal zouden vragen

- hoeveel ritten hij gemaakt heeft,
 - hoeveel licht en warmte hij gegeven heeft,
- dan zou hij, als hij verstandig was, antwoorden:

"Daar houd ik me niet mee bezig.

De zon weet dat en dat is voor mij genoeg.

Als ik meer aarde had om licht en warmte te geven, zou ik dat doen.
Want de zon die mij leven geeft, kan alles doen."

Maar als de straal achterom zou kijken, om te zien wat zij heeft gedaan, zou zij haar weg kwijt geraken en donker worden.

Zo zijn de zielen die Mij liefhebben.

Zij zijn mijn levende stralen. Ze vragen zich niet af wat ze doen.

Hun enige zorg is om verenigd te blijven met de goddelijke Zon.

Als ze zich in zichzelf zouden terugtrekken, zou hen hetzelfde overkomen als deze zonnestraal: ze zouden veel verliezen.

11-36- 6 september 1912 – Om de Weldaden te ontvangen van de aanwezigheid van Jezus, moet je tot Hem naderen met de wil.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, kwam de gezegende Jezus eventjes. **Hij zei mij**: "Mijn dochter, Ik ben binnen en buiten de zielen. Maar wie ervaart de weldaden ervan?

Het zijn de zielen

- die hun wil dicht bij mijn Wil houden,
- die Mij aanroepen, die bidden en
- die mijn Macht kennen en al het Goede dat Ik voor hen kan doen.

In het tegenovergestelde geval is het als bij iemand die water in zijn huis heeft, maar niet komt drinken:

ook al is er water, hij geniet er niet van en hij sterft van de dorst.

Of het is als iemand die het koud heeft en zich in de buurt van een vuur bevindt, maar niet dichterbij komt om zich te verwarmen:

ook al is er vuur, hij geniet niet van deze warmtebron.
En zo verder.

*Ik, die zo graag wil geven, wat is mijn verdriet
dat niemand wil genieten van mijn Weldaden!*

11-37- 29 september 1912 - De ziel die het meest begunstigd is door Jezus. Jezus beschikt zelf over de intenties van de ziel die in Zijn Wil leeft. Weten hoe je aardse dingen moet gebruiken in de Goddelijke Wil.

Ik schrijf over dingen uit het verleden. Ik zei tegen mezelf:

"De Heer heeft aan enkelen gesproken over zijn Passie,
aan anderen over zijn Hart, aan nog anderen over zijn Kruis.
En Hij heeft over veel andere dingen gesproken.
Ik zou graag willen weten wie door Jezus het meest bevoorrecht is
geweest."

Mijn lieve Jezus kwam en Hij zei mij:

"Mijn dochter, weet je wie door Mij het meest begunstigd is?

*De ziel aan wie Ik de Wonderen en de Kracht
van mijn allerheiligste Wil heb getoond.*

Alle andere dingen zijn delen van Mij.

Terwijl mijn Wil het Centrum en het Leven van alle dingen is.

Mijn Wil leidde mijn Passie, gaf Leven aan mijn Hart en verheerlijkte
het Kruis. Mijn Wil omvat, begrijpt en activeert alles.
Daarom is Hij meer dan alles.

Bijgevolg was de persoon aan wie Ik over mijn Wil sprak, het meest
begunstigd. Hoe dankbaar moet je Mij zijn
dat Ik je heb toegelaten tot de geheimen van mijn Wil!

De persoon die in mijn Wil is, is:

- mijn Passie, mijn Hart, mijn Kruis, mijn Verlossing zelf.
Er is geen verschil tussen Mij en haar. Je moet volledig in mijn Wil zijn, als je wil delen in al mijn Goede Dingen.

Een andere keer, vroeg ik me af wat de beste manier is om *onze* handelingen, onze gebeden aan te bieden, als eerherstel, als aanbidding, of anders. Mijn altijd welwillende **Jezus zei mij**:

"Mijn dochter, *degene die in mijn Wil leeft en handelt omdat Ik dat wil, hoeft zijn intenties niet zelf te bepalen.*

Wanneer hij handelt, bidt of lijdt, beschik Ik over zijn daden zoals Ik dat wil, omdat hij in mijn Wil is.

Als Ik wil dat hij of zij eerherstel brengt, laat Ik hem of haar eerherstel brengen. Als Ik liefde wil, ontvang Ik haar daden als daden van liefde. Als eigenaar doe Ik met zijn dingen wat Ik wil.

Dit geldt niet voor mensen die niet in mijn Wil leven:
Zij beschikken zelf over hun zaken en Ik respecteer hun wil.

Een andere keer, toen ik in een boek las over een heilige die aanvankelijk bijna geen voedsel nodig had maar later zo vaak moest eten dat ze weende als ze niets kreeg, vroeg ik me af hoe het met mij gesteld was.

Want toen ik een keer zeer weinig gegeten had, moest ik het weer uitbraken, en nu eet ik meer en hoef ik het niet uit te braken.

Ik zei in mezelf: "Gezegende Jezus, wat is er aan de hand? Het lijkt me een gebrek aan zelfverloochening van mijn kant. Het is mijn slechtheid die mij tot deze ellende brengt."

Jezus kwam en **zei tegen mij**:

"Wil je weten waarom? Ik zal je blij maken.

In het begin

- opdat de ziel volledig van Mij zou worden,
- om haar te ontdoen van alles wat zintuiglijk is en
- om haar te vullen met alles wat hemels en goddelijk is,

maak ik haar zelfs los van de noodzaak van voedsel,

zodat ze het bijna niet meer nodig heeft.

Zo voelt zij met haar vingers dat ***alleen Jezus voldoende is***, dat niets anders nog nodig is voor haar.

Ze stijgt hoog boven alles uit, veracht alles en maakt zich nergens zorgen over: haar leven is Hemels.

Na jarenlang haar ziel te hebben getraind, ben ik niet langer bang dat haar gevoeligheid ook maar enigszins in haar zal spelen.

Want nadat ze het hemelse heeft geproefd, is het bijna onmogelijk dat een ziel nog aardse dingen kan waarderen.

Daarom breng Ik haar terug naar het gewone leven.

Want ik wil dat mijn kinderen deelnemen aan de dingen die ik uit liefde voor hen heb geschapen, maar volgens mijn wil, niet volgens hun wil. En het is enkel uit Liefde voor deze kinderen dat Ik de andere kinderen voed.

Het feit dat deze hemelse kinderen gebruik maken van natuurlijke goederen met onthechting en volgens mijn Wil, is voor Mij het mooiste eerherstel voor degenen die natuurlijke dingen gebruiken buiten mijn Wil om.

Hoe kun je dan zeggen dat er iets slechts in je is vanwege wat je overkomt? Helemaal niet!

Wat is er verkeerd aan, om in mijn Wil iets meer of iets minder aardse dingen te nemen? Niets, niets!

In mijn Wil kan niets slechts te vinden zijn.

Alles is goed, zelfs in de meest onbeduidende dingen.

11-38- 14 oktober 1912 - Alles wat Jezus in de zielen volbrengt, is verzegeld met het zegel van de eeuwigheid.

In mijn gebruikelijke toestand klaagde ik bij de gezegende Jezus over mijn slechte toestand en ik zei Hem:

"Hoe komt het dat U mij in het verleden zoveel genade geschonken hebt zelfs zodanig dat ik met U gekruisigd werd,

terwijl er nu niets meer gebeurt?"

Jezus zei mij:

"Mijn dochter, wat zeg je nu! Er gebeurt niets meer? Dat is niet waar! Je hebt je ogen gesloten! Niets is voorbij en alles is goed voor jou!

Je moet weten dat alles wat Ik in een ziel doe, verzegeld is met het zegel van de eeuwigheid en dat er geen enkele macht is die het werk van mijn genade in een ziel kan wegnemen.

Alles wat Ik in je ziel heb gedaan, blijft bestaan en voedt haar voortdurend. Als Ik je gekruisigd heb, blijft die kruisiging bestaan, en dat geldt voor alle keren dat Ik je gekruisigd heb.

Ik werk graag in zielen en leg van wat Ik doe een voorraad aan. Later vernieuw Ik mijn Werken terug, zonder weg te nemen wat Ik ervoor gedaan heb. Hoe kun je dan zeggen dat er niets goed is voor jou en dat alles voorbij is?

Ach, mijn dochter,
de tijden zijn zo triestig dat mijn Gerechtigheid zover is
dat Hij de zielen die de bliksemschichten van mijn Gerechtigheid op
zich willen nemen om te voorkomen dat ze op de wereld neervallen,
van Mij afschuif.

Zij zijn de slachtoffers die Mij het meest dierbaar zijn.
Maar de wereld dwingt Mij om hen bijna inactief te houden.
Dit is echter geen immobilisme.

Want omdat zij in mijn Wil zijn, doen deze zielen alles,
- ook al lijkt het alsof zij niets doen.

Deze zielen omarmen de eeuwigheid.

Maar vanwege haar slechtheid profiteert de wereld daar niet van.

11-39 - 18 oktober 1912 - Jezus en Luisa wenen samen.

Deze morgen kwam mijn altijd vriendelijke Jezus eventjes.
Hij was erg bedroefd en weende. Ik begon met hem mee te wenen.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, wat bedrukt ons zo zwaar en doet ons zo wenen?
Het is de toestand van de wereld, nietwaar?" **Ik antwoordde:** "Ja."

Hij vervolgde:

"Wij wenen om een heilige reden, zonder enig persoonlijk belang.
Maar wie houdt daar rekening mee!

Integendeel. Ze lachen om het leed dat wij door hen ondergaan.
Ach, dit is nog maar het begin:
Ik zal het aardoppervlak reinigen met hun eigen bloed."

Ik zag toen veel menselijk bloed vergoten worden **en ik zei:**
"Ach Jezus, wat doet U! Jezus, wat doet U!"

11-40 - 1 november 1912 - De ziel die aan zichzelf denkt, gaat achteruit en voelt dat ze alles nodig heeft. De ziel die leeft in de Goddelijke Wil, heeft niets te kort.

Zeer bedroefd vanwege het gemis van mijn lieve Jezus bad ik en deed ik boete voor iedereen. Maar in mijn extreme bitterheid dacht ik aan mezelf **en ik zei**

"Heb medelijden met mij, Jezus, vergeef mij
Zijn uw Bloed en uw Lijden ook niet voor mij?
Hebben zij minder waarde voor mij?"

Mijn lieve **Jezus zei mij innerlijk:** "Ach, mijn dochter, wat zeg je nu!
Door aan jezelf te denken, ga je achteruit! Van eigenaar die je bent, verlaag je jezelf tot de ellendige toestand van bedelaar!
Arm kind! Door aan jezelf te denken, verarm je.
Want in mijn Wil ***ben je eigenaar en kan je nemen wat je wil.***

Als er iets is dat je kan doen in mijn Wil, is het:
bidden en boete doen voor anderen.

Ik zei aan Jezus: "Mijn zeer lieve Jezus, U hebt het zo graag dat degenen die in uw Wil leven, niet aan zichzelf denken.
Maar denkt U aan uzelf? (Wat een domme vraag!)

Hij antwoordde mij: "Nee, Ik denk niet aan mijzelf.
Degenen die iets nodig hebben, denken aan zichzelf.
Ik heb niets nodig.
Ik ben de Heiligheid zelf, het Geluk zelf,
de Oneindigheid, de Hoogheid en de Diepte zelf.
Ik mis niets, absoluut niets.
Mijn Wezen bevat alle mogelijke en denkbare Goede Dingen.

Als er een gedachte bij Mij opkomt, is het de gedachte aan de mensheid.

De mensheid is uit Mij voortgekomen en Ik wil dat zij naar Mij terugkeert. Ik plaats al de zielen die werkelijk mijn Wil willen doen, in dezelfde toestand als Mijzelf.

Deze zielen zijn één met Mij.
Ik maak hen eigenaar van mijn Goede Dingen.
Er is immers geen slavernij in mijn Wil:
- wat van Mij is, is van hen.
- wat Ik wil, willen zij ook.

Als een ziel dus iets voor zichzelf nodig heeft, betekent dat
- dat zij niet werkelijk in mijn Wil is, of
- op zijn minst dat ze achteruitgaat, precies zoals jij nu doet.

Vind je het niet vreemd dat degene die ervoor gekozen heeft
- om één te zijn met Mij, één enkele Wil te vormen,
Mij smeekt om genade, vergeving, bloed en lijden.
Terwijl Ik haar tot eigenaar gemaakt heb van alles wat van Mij is?

Ik zie niet welk medelijden of welke vergiffenis Ik haar kan geven,
aangezien Ik haar alles heb gegeven. Ik zou medelijden met Mijzelf

moeten hebben of Mijzelf moeten vergeven, wat onmogelijk is.

Daarom ***raad Ik je aan***

- ***om niet af te wijken van mijn Wil en***

- ***niet aan jezelf te blijven denken, maar alleen aan anderen.***

Anders verarm je jezelf en zal je alles nodig hebben.

11-41- 2 november 1912 - De ziel die zichzelf wil herkennen, moet dat doen in Jezus die in haar is.

Terwijl ik in mijn verdriet verderging, zei ik in mezelf:

"Ik herken mezelf niet meer! Mijn zoete Leven, waar bent U?

Wat moet ik doen om U terug te vinden?

Zonder U, mijn Liefde, kan ik niet verder. U bent

- de Schoonheid die mij verfraait,

- de Kracht die me sterker maakt,

- het Leven dat me doet leven.

Ik mis alles, alles is dood voor mij.

Zonder U is het leven pijnlijker dan welke dood ook: het is een voortdurende dood! Kom, oh Jezus, ik kan niet meer!

O allerhoogste Licht, kom, laat me niet langer wachten!

Je laat me uw Handen aanraken. Maar als ik U probeer vast te nemen, gaat U meteen terug weg.

U laat mij uw Schaduw zien. En zodra ik in die Schaduw probeer te kijken naar de Majesteit en de Schoonheid van mijn Zon Jezus, verlies ik beide, de Schaduw en de Zon.

O, alstublieft, heb medelijden! Mijn hart is in duizend stukken gebroken: ik kan niet meer leven. Ach, kon ik maar sterven! "

Terwijl ik dit zei, kwam mijn altijd vriendelijke Jezus eventjes.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, *Ik ben hier, in jou. Als je jezelf wil herkennen, kom dan naar Mij, kom jezelf in Mij herkennen.*

Als je jezelf wil herkennen in Mij, zal je jezelf weer in orde brengen.
Want in Mij zal je het beeld vinden dat op Mij lijkt.

Je zal daar alles vinden wat je nodig hebt om dit beeld te behouden en te verfraaien. En als je ertoe komt om **jezelf in Mij te herkennen**, zal je ook je naaste in Mij herkennen.

*En als je ziet hoezeer Ik je bemin
en hoezeer Ik jouw naaste bemin,*

- zal je je verheffen tot het niveau van ware Goddelijke Liefde en,
- zal alles, binnen en buiten jezelf in de ware orde komen,
die de goddelijke Orde is.

Maar **als je probeert jezelf in jezelf te herkennen**,

ten eerste zal je jezelf niet echt herkennen

- omdat je het Goddelijk Licht zult missen.

Ten tweede zal je alles op zijn kop vinden:

ellende, zwakheden, duisternis, hartstochten en al het andere.

Je zal in jezelf en buiten jezelf wanorde aantreffen.

Want al deze dingen zullen in oorlog zijn:

- niet alleen tegen jou, maar ook onderling,
om te zien welke je het meest kan kwetsen.

En stel je eens voor in welke relatie zij je zullen plaatsen met jouw naaste. .

Ik wil niet alleen **dat je jezelf in Mij herkent**.

Ik wil ook dat als jij *jezelf wil herinneren*, je dat in Mij komt doen.

Anders, als je probeert je jezelf te herinneren zonder Mij,

zal je jezelf meer kwaad dan goed doen.

11-42- 25 november 1912 - Twee Trappen om naar de hemel te gaan: een houten trap voor degenen die de weg van de deugden bewandelen en een gouden trap voor degenen die leven in het Leven van Jezus.

Mijn altijd vriendelijke Jezus kwam deze morgen op zijn gebruikelijke manier. Hij leek blij te zijn van mij te zien en op een vertrouwde manier bij mij te zijn.

Toen ik Hem zo goed, zachtmoedig en vriendelijk zag, vergat ik al mijn moeilijkheden en ontberingen.

Hij droeg een grote, dikke doornenkroon. *Ik zei Hem:*

"Mijn lieve Liefde en mijn Leven, toon mij dat U mij nog steeds bemint: neem deze kroon van uw Hoofd en plaats hem met uw Handen op mijn hoofd."

Zonder aarzelen nam Hij de kroon van zijn Hoofd en drukte haar met zijn eigen Handen op het mijne. O, wat was ik gelukkig met de doornen van Jezus op mijn hoofd – scherp, ja, maar zacht!

Hij keek me teder en liefdevol aan.

Toen ik zag hoe Jezus naar me keek, *zei ik moedig:*

"Jezus, mijn Hart, de doornen zijn niet genoeg om mij ervan te verzekeren dat U mij nog steeds evenveel bemint als voorheen.

Hebt U ook niet de nagels waarmee U mij kan vastnagelen?

Snel, o Jezus, laat mij niet in twijfel

Want enkel reeds de twijfel dat U me niet altijd bemint

- maakt me voortdurend doodongelukkig! Doorboor me!"

Hij zei mij: "Mijn dochter, Ik heb geen nagels bij Mij.

Maar om je tevreden te stellen, zal Ik je doorboren met een stuk ijzer."

Zo nam Hij mijn handen en scheurde hen wijd open.

Hij deed hetzelfde met mijn voeten.

Ik voelde me alsof ik in een zee van pijn was ondergedompeld, maar ook van Liefde en Zachtheid.

Het leek alsof Jezus zijn tedere en liefdevolle Blik niet van mij kon afwenden. Hij legde zijn koninklijke Mantel over mij heen en bedekte mij volledig.

Hij zei mij: "Mijn lieve dochter, twijfel nu niet langer aan mijn Liefde voor jou.

Als je ziet dat Ik bezorgd ben, of als Ik als een bliksemflits voorbijga, of als Ik zwijg, denk er dan aan dat één enkele vernieuwing van mijn

doornen en nagels voldoende is om Ons weer in onze vroegere intimiteit te brengen.

Wees daarom blij.

En Ik zal doorgaan met het verspreiden van plagen in de wereld."

Hij vertelde me ook andere dingen.

Maar door de hevige pijn kan ik me die niet goed herinneren.

Toen was ik weer alleen, zonder Jezus. Ik stortte mijn hart uit bij mijn lieve Moeder en weende en ik smeekte haar om Jezus terug te brengen.

Mijn moeder zei mij: "Mijn lieve dochter, ween niet.

Je moet Jezus bedanken voor:

- de manier waarop Hij zich tegenover jou gedraagt en
- de Genade die Hij je schenkt, door je, in deze tijden van straffen, niet toe te laten zijn allerheiligste Wil te verlaten.

Hij zou je geen grotere genade kunnen schenken.

Jezus kwam terug en toen Hij zag dat ik geweend had, **zei Hij mij:** "Heb je geweend?"

Ik zei Hem: "Ik heb geweend met Mama. Ik heb met niemand anders geweend. Ik deed dat omdat U er niet was."

Hij nam mijn handen in de Zijne en verlichtte mijn lijden.

Vervolgens liet Hij me twee grote trappen zien die de aarde met de Hemel verbonden. Er waren veel mensen op de ene trap en zeer weinig op de andere.

De trap waarop zeer weinig mensen stonden, was **van massief goud**. Het leek alsof de mensen die daarop stonden *andere Jezusfiguren* waren.

De andere trap leek **van hout** te zijn. En de mensen die daar stonden, waren bijna allemaal *klein van stuk en onderontwikkeld*.

Jezus zei mij:

"Mijn dochter, ***degenen die hun leven in het Mijne leven, gaan de***

gouden trap op.

Ik kan zeggen dat zij mijn Voeten, mijn Handen, mijn Hart, mijn hele Zelf zijn: ***Zij zijn andere versies van Mijzelf.***

Zij zijn alles voor Mij en Ik ben hun Leven.

Al hun daden zijn van goud en van onschatbare waarde, omdat zij goddelijk zijn.

Niemand kan hun hoogte bereiken omdat zij mijn Leven Zelf zijn.

Bijna niemand kent hen omdat zij in Mij verborgen zijn.

Pas in de Hemel zullen zij volledig bekend zijn.

Op de houten trap zijn er meer zielen.

Het zijn de zielen die het pad van de deugden bewandelen.

Dat is goed, maar deze zielen zijn:

- niet verenigd met mijn Leven en
- niet voortdurend verbonden met mijn Wil.

Hun daden zijn van hout en daarom van weinig waarde.

Deze zielen zijn kort, bijna uitgemergeld,

omdat menselijke doeleinden hun goede daden begeleiden.

Menselijke doeleinden leiden niet tot groei.

Deze zielen zijn bij iedereen bekend omdat

- zij niet in Mij verborgen zijn, maar veeleer in zichzelf verborgen zijn.

Ze zullen in de Hemel geen verrassing zijn,

- omdat zij ook op aarde bekend waren.

Dus, mijn dochter, ***Ik wil je volledig in mijn Leven, zonder dat jij iets in het jouwe hebt.***

Ik vertrouw je de mensen toe die je kent zodat zij

sterk en standvastig kunnen blijven op de trap van mijn Leven.

Hij wees naar iemand die ik ken en verdween toen.

Moge alles tot zijn Glorie zijn.

11-43- 14 december 1912 - De ziel die leeft in de Goddelijke Wil omarmt alles, bidt en herstelt alles voor iedereen. Zij draagt in zich de Liefde die Jezus voor iedereen heeft. Zij is niet onderhevig aan bekoringen.

Toen mijn lieve Jezus deze morgen kwam,
bond Hij mij vast met een gouden draad en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, Ik wil je niet vastbinden met touwen en kettingen.
De boeien en ijzeren ketenen zijn voor de rebellen
en niet voor volgzame zielen
- die geen ander Leven willen dan mijn Wil,
- die geen ander Voedsel willen dan mijn Liefde.

Voor hen volstaat een eenvoudige draad.
Vaak gebruik Ik zelfs geen draad.
Deze zielen zijn zo diep in Mij dat ze één zijn met Mij.
En als Ik een draad gebruik, dan is dat eerder om met hen te spelen.

Terwijl mijn lieve Jezus mij vastbond, zag ik mezelf in de grenzeloze
Zee van zijn Wil en zo in alle mensen.

Ik wandelde in de Geest van Jezus, in zijn Ogen, in zijn Mond,
in zijn Hart en tegelijkertijd in de geest, de ogen en al het andere van
de mensen. En ik deed alles wat Jezus deed.
O, hoe omarm je alles als je bij Jezus bent, niemand wordt
uitgesloten!

Hij zei mij:

*"Wie in mijn Wil leeft, omarmt alles, bidt en herstelt voor iedereen.
Hij draagt in zich de Liefde die Ik voor iedereen heb.
Hij overstijgt iedereen."*

Ik had gelezen dat wie geen bekoringen heeft,
niet dierbaar is voor God.
En aangezien het mij lijkt dat ik al heel lang
niet weet wat bekoring is, heb ik dat aan Jezus gezegd.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, wie volledig in mijn Wil leeft, is niet onderhevig aan bekoringen, omdat de duivel geen macht heeft om in mijn Wil binnen te dringen.

Bovendien zou hij dat ook niet willen riskeren,

- omdat mijn Wil Licht is en

- omdat vanwege dit Licht de ziel zijn listen zeer snel zou herkennen en hem zou bespotten.

De Vijand houdt er niet van om bespot te worden.

Dat is voor hem verschrikkelijker dan de hel zelf.

Hij doet er alles aan om weg te blijven van de ziel die in mijn Wil leeft.

Probeer uit mijn Wil te treden en je zult zien hoeveel vijanden zich op je zullen storten.

Wie in mijn Wil is, draagt de vlag van de overwinning hoog.

En geen enkele vijand durft hem aan te vallen.

11-44- 20 december 1912 - Jezus geeft alles wat Hij is aan de ziel die in Zijn Wil leeft. Er is geen oordeel voor zo'n ziel: zij heeft eerder het recht om anderen te oordelen.

De laatste dagen leek het mij alsof mijn altijd vriendelijke Jezus met mij wilde spreken over zijn heilige Wil.

Hij kwam, zei een paar woorden en ging meteen weer weg.

Ik herinner me dat **Hij me zei:**

"Mijn dochter, aan de persoon die in mijn Wil leeft, voel Ik Mij verplicht om mijn Deugden, mijn Schoonheid, mijn Kracht, kortom, alles wat Ik ben, te geven..

Als Ik dat niet zou doen, zou Ik mezelf verloochenen."

Een andere keer, toen

- ik las over de strengheid van het Laatste Oordeel en

- ik daar erg verdrietig over was,

zei mijn lieve Jezus mij:

"Mijn dochter, waarom wil je Mij verdriet doen?"

Ik antwoordde Hem: "Jij hoeft niet bedroefd te zijn, maar ik."

Hij antwoordde:

"Ach! Begrijp je dan niet dat wanneer een ziel die in Mijn Wil leeft

- onaangenaamheid, verdriet of iets anders voelt dat haar doet lijden, haar lijden op Mij terugvalt en Ik het voel alsof het van Mij is?

Aan de ziel die in mijn Wil leeft, **kan Ik zeggen:**

"De wetten zijn niet voor jou, er is geen oordeel voor jou."

Als Ik zo'n ziel zou willen oordelen, zou Ik Me gedragen als iemand die tegen zichzelf handelt. In plaats van veroordeeld te worden, krijgt deze ziel het recht om anderen te oordelen."

Hij voegde eraan toe: "De goede wil van de ziel die het goede doet, oefent macht uit op mijn Hart. **Haar macht is zo groot dat zij Mij dwingt haar te geven wat zij wil.**"

Daarna kwam er **een vraag bij me** op:

"Wat houdt Jezus het meest van: **Liefde of Zijn Wil?**"

Hij zei mij: "Mijn wil moet boven alles gaan.

Zie zelf:

- je hebt een lichaam en een ziel,
- je bestaat uit intelligentie, vlees, botten, zenuwen, maar je bent niet van koud marmer,
- je bevat ook warmte.

*Intelligentie, het lichaam, het vlees, de botten en de zenuwen zijn **mijn Wil**. De warmte die in de ziel zit is **Liefde**.*

Kijk **naar de vlam en het vuur**: zij zijn **mijn Wil**.

Terwijl **de warmte** die ze produceren **Liefde** is.

De substantie is **mijn Wil** en

de effecten van deze substantie zijn **Liefde**.

Beide zijn zo met elkaar verweven dat het ene niet zonder het andere kan bestaan. Hoe meer de ziel de substantie van mijn Wil bezit, des te meer produceert zij Liefde.

11-45- 22 januari 1913 - De drievoudige Passie van Jezus: de Passie van de Liefde, de Passie voor de zonden en de Passie van de Joden. Jezus wordt in de beek Cedron geworpen.

Ik was ondergedompeld in Jezus en ik dacht *aan zijn Passie*, vooral aan wat Hij ***in de Hof van Olijven*** geleden had.

Hij zei mij: "Mijn dochter, **mijn eerste Passie was Liefde.**
De belangrijkste reden waarom de mens zondigt,
is immers ***zijn gebrek aan liefde.***

Dit gebrek aan liefde deed Mij meer pijn dan wat dan ook.
Het verpletterde Mij meer dan wanneer Ik volledig vermalen was.
Het bezorgde Mij evenveel keer de dood als er mensen zijn die leven ontvangen.

Een tweede Passie was de Passie voor de zonden.
De zonde berooft God van de Glorie die Hem toekomt.

Om de glorie te herstellen die God door de zonde wordt ontnomen,
liet de Vader Mij de Passie voor de zonden ondergaan.
Elke zonde veroorzaakte een bijzondere Passie bij Mij.

Ik leed evenveel Passies
- als er zonden zijn begaan en
- er tot het einde van de wereld zullen worden begaan.
Zo werd de glorie van de Vader hersteld.

Zonde veroorzaakt zwakheid bij de mens. ***Ik wilde mijn Passie***

ondergaan door toedoen van de Joden: mijn derde Passie,
om de verloren kracht van de mens te herstellen.

Zo werd **door mijn Passie van Liefde**

de Liefde hersteld en terug op haar juiste plaats gezet.

Door mijn Passie voor de zonden werd de Glorie van de Vader
hersteld en terug op zijn juiste plaats gezet.

Door mijn Passie ondergaan door toedoen van de Joden, werd de
kracht van de mensen hersteld en terug op zijn juiste plaats gezet.

Ik heb dit alles geleden in de Hof van Olijven:

- extreme pijnen, meerdere keren de dood, ondraaglijke krampen,
dit alles in de Wil van de Vader.

Vervolgens richtte Ik mijn aandacht op het moment
toen mijn lieve **Jezus in de beek Cedron geworpen werd.**

Hij vertoonde zich in een erbarmelijke toestand,
- helemaal doorweekt van dat stinkende water.

Hij zei mij: "Mijn dochter, toen Ik de ziel schiep, heb Ik haar bedekt
met een mantel van Licht en Schoonheid.

De zonde ontnemt haar echter deze mantel en vervangt hem door
een mantel van duisternis en lelijkheid, waardoor ze walgelijk en
stinkend wordt.

Om deze triestige mantel van de ziel te verwijderen,
heb Ik de Joden toegestaan Mij in de beek Kedron te werpen,
waar Ik als het ware van binnen en van buiten werd omhuld.
Dit rotte water drong zelfs in mijn oren, mijn neusgaten en mijn mond.

De Joden walgden ervan Mij aan te raken.

Ach, hoeveel heeft de Liefde voor de mensen Mij gekost
zodanig dat Ik zelfs walgde van Mijzelf!

11-46 - 5 februari 1913 - De ziel die niet de Wil van God doet, heeft geen rechten. Zij is een indringer en een dief van Gods zaken. Het verschil tussen de Goddelijke Wil en Liefde.

Deze morgen kwam mijn altijd vriendelijke Jezus eventjes.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, de ziel die mijn Wil niet doet, heeft geen reden om op aarde te leven. Haar leven is zinloos en doelloos.

Ze is als een boom die geen vruchten kan voortbrengen
of die, in het beste geval, giftige vruchten voortbrengt

- die haarzelf vergiftigen en
- die degenen vergiftigen die zo onvoorzichtig zijn om ervan te eten.

Ze is als een boom die niets anders doet dan de boer bestelen
die moeizaam de grond om hem heen omspit.

*Zo blijft de ziel die niet Mijn Wil doet, in een toestand
dat zij van Mij steelt.*

En haar diefstallen veranderen in vergif.

Zij steelt van Mij

- de vruchten van de Schepping, de Verlossing en de Heiligmaking.

Zij steelt van Mij

- het licht van de zon, het voedsel dat ze eet,
- de lucht die ze inademt, het water dat haar dorst lest,
- het vuur dat haar verwarmt en de grond waarop ze loopt.

Want dit alles behoort toe aan de zielen die Mijn Wil doen.

Alles wat Mij toebehoort, behoort deze zielen toe.

De ziel die niet Mijn Wil doet, heeft geen rechten.

Ik voel me voortdurend door haar bestolen.

Zij moet worden beschouwd als een ongewenste vreemdeling.

En bijgevolg *moet zij worden geketend en in de donkerste
gevangenis worden geworpen.*

Na deze woorden verdween Jezus als een bliksemflits.

Op een andere dag kwam Hij naar me toe en **Hij zei**:

"Mijn dochter,

*wil je het verschil weten tussen **mijn Wil en Liefde?***

Mijn Wil is zon en Liefde is vuur.

*Net als de zon heeft **mijn Wil** geen voedsel nodig.*

Haar Licht en Warmte zijn niet onderhevig aan toename of afname.

Mijn Wil is altijd gelijk aan Zichzelf

en zijn Licht is altijd volmaakt zuiver.

Anderzijds moet het ***vuur, symbool van liefde***,

gevoed worden met hout

En als dat ontbreekt, dreigt het te verzwakken totdat het dooft.

Het vuur wordt sterker of zwakker naargelang de hoeveelheid hout waarmee het wordt gevoed.

Het is dus onderhevig aan instabiliteit.

Zijn licht kan worden verduisterd en vermengd met rook

als het niet door mijn Wil wordt gereguleerd.

11-47 - 19 februari 1913 - De Wil is voor de ziel wat opium is voor het lichaam. De mens die in de Goddelijke Wil leeft, hoeft niets anders te doen dan Jezus in zich te laten werken.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en ik had de heilige Communie ontvangen. Mijn altijd vriendelijke **Jezus zei mij**:

"Mijn dochter, mijn Wil is voor de ziel wat opium is voor het lichaam.

De arme patiënt die een operatie moet ondergaan, bijvoorbeeld de amputatie van een been of een arm, wordt met opium in slaap gebracht. Zo voelt hij de scherpe pijn niet.

En wanneer hij wakker wordt, is de operatie voltooid.

Dankzij de opium heeft hij niet al te veel pijn geleden.

Zo is het ook met mijn Wil: Hij is voor de ziel de opium die het verstand, de eigenliefde, het zelfrespect en al het menselijke doet inslapen.

Hij laat niet toe dat onaangenaamheden, laster, lijden, of innerlijke pijn diep in de ziel doordringen, omdat Hij haar als het ware in slaap houdt.

Niettemin behoudt de ziel dezelfde weldaden en verdiensten, alsof ze dit lijden diep had gevoeld.

Er is echter één groot verschil: opium moet worden gekocht en de persoon kan het niet vaak innemen.

Als hij het vaak, of zelfs dagelijks, neemt, raakt hij in de war, vooral als hij een zwakke constitutie heeft.

Het opium van mijn Wil daarentegen is gratis en de ziel kan het op elk moment gebruiken.

Hoe meer ze ervan neemt, hoe meer haar verstand verlicht wordt. Als ze zwak is, verwerft ze goddelijke Kracht.

Vervolgens leek het alsof ik mensen om me heen zag.

Ik vroeg Jezus: "Wie zijn zij?"

Hij antwoordde: "Dat zijn degenen die Ik je enige tijd geleden heb toevertrouwd.

Ik beveel hen jou aan, waak over hen

Ik wil een band tussen jou en hen smeden, zodat zij altijd bij Mij zijn."

Hij wees naar één van hen in het bijzonder.

Ik zei aan Jezus:

"Ach Jezus, je bent mijn extreme ellende en mijn nietigheid vergeten, en hoezeer ik alles nodig heb! Wat moet ik doen?"

Hij antwoordde mij: "Mijn dochter, *je hoeft niets te doen, net zoals je nooit iets gedaan hebt.*

Ik zal in jou spreken en handelen:

Ik zal door jouw mond spreken.

Als je dat wil en als deze mensen goedgezind zijn, zal Ik alles doen.

En als Ik je in mijn Wil in slaap moet houden, zal Ik je wakker maken wanneer de tijd daar is en Ik zal je met hen laten spreken.
Ik zal Me verheugen als Ik je hoor spreken over mijn Wil,
- of je nu wakker bent, of in slaap.

11-48- 16 maart 1913 - Het gebed in de dorheid. In de Goddelijke Wil is ijs vuriger dan vuur. God handelt door de zielen die in de Goddelijke Wil leven.

Ik zal een paar dingen opschrijven die Jezus mij de afgelopen dagen heeft verteld. Ik herinner me dat ik, terwijl ik me koud en onverschillig voelde, deed wat ik gewoonlijk deed.

Ik zei in mezelf: "Wie zou kunnen zeggen hoeveel meer glorie ik Jezus geef als ik me het tegenovergestelde voel van wat ik nu voel?"

Jezus zei mij: "Mijn dochter,
wanneer de ziel vurig bidt, dan stuurt ze Mij wierook met rook.
Wanneer zij bidt terwijl zij zich koud voelt
- maar zonder iets in zich toe te laten dat vreemd is aan Mij,
stuurt ze Mij wierook zonder rook.

Beide bevallen Mij.

Maar de wierook zonder rook bevalt Mij meer,
omdat rook altijd wat irritatie aan de ogen veroorzaakt.

Omdat ik het nog steeds koud had, *zei mijn lieve Jezus mij:*

"Mijn dochter, in mijn Wil is ijs vuriger dan vuur.

Wat zou meer indruk op je maken: te zien

- ijs alles verbranden en vernietigen wat het aanraakt, of
- het vuur dingen in vuur en vlam zien zetten?

Zeker het ijs.

Ah! Mijn dochter, ***in mijn Wil veranderen dingen van aard.***

Zo heeft ijs in mijn Wil de eigenschap
om alles te vernietigen wat mijn Heiligheid onwaardig is,

waardoor de ziel zuiver, helder en heilig wordt naar mijn smaak en niet naar haar smaak.

Dat is de verblinding van de mensen
en ook van mensen die als goed worden beschouwd.

Wanneer ze zich koud, zwak, onderdrukt enz. voelen:

- hoe slechter ze zich voelen,
- des te meer trekken ze zich terug in hun wil.

En zij vormen een doolhof om zich nog dieper in hun problemen te werpen, in plaats van de sprong te wagen in mijn Wil, waar ze

- in koude vuur vinden,
- in armoede rijkdom
- in zwakheid kracht,
- in bedruktheid vreugde.

***Ik zorg er bewust voor dat de ziel zich slecht voelt,
- om haar het tegenovergestelde te geven van wat ze voelt.***

Maar omdat ze dit niet voor eens en voor altijd willen begrijpen,

- maken de mensen mijn Plannen met hen nutteloos.

Wat een blindheid! Wat een blindheid!

Op een andere dag **zei Jezus mij:**

"Mijn dochter, ***kijk hoe de ziel die in mijn Wil leeft zich voedt.***"

Hij liet me een zon zien die ontelbare stralen verspreidde.

Zij was zo stralend dat onze gebruikelijke zon ernaast slechts een schaduw is. Enkele zielen die ondergedompeld waren in het Licht van deze Zon dronken van haar stralen alsof het borsten waren.

***Hoewel deze zielen volkomen inactief leken,
werd al het goddelijke Werk door hen gedaan.***

Mijn altijd vriendelijke **Jezus voegde eraan toe:**

"Heb je het geluk van de zielen die in mijn Wil leven gezien en hoe mijn Werken door hen worden gedaan?"

De ziel die in mijn Wil leeft, voedt zich met Licht, dat wil zeggen met

Mij. En terwijl zij niets doet, doet zij alles.

Wat ze ook denkt, doet of zegt, het is het effect van het Voedsel dat zij tot zich neemt, dat wil zeggen de Vrucht van mijn Wil.

11-49- 21 maart 1913 - De ziel die zich overgeeft aan de Goddelijke Wil is als opium voor Jezus. Wanneer de dingen van de aarde de lucht niet in te ademen maken voor de ziel, zuivert Jezus de lucht met behulp van de winden van tegenspoed.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en ik vroeg mijn lieve Jezus om zo vriendelijk te zijn van mij te laten delen in zijn Lijden. **Hij zei mij:**

*"Mijn dochter, mijn Wil is de opium van de ziel,
Maar mijn opium, is de ziel die zich overgeeft aan mijn Wil.*

Deze opium die uit de ziel komt, verhindert

- dat de doornen Mij steken,
- dat de nagels Mij doorboren,
- dat de wonden Mij pijn doen.

Hij verlicht alles in Mij, het verdooft alles.

Als je Mij dus opium hebt gegeven,

- hoe kun je dan van Mij verlangen dat Ik mijn Lijden met jou deel?
- Als Ik het niet voor mezelf heb, heb Ik het ook niet voor jou.

Ik zei Hem:

"Ach Jezus, wat ben je toch goed dat je me daarmee komt!

U lacht met mij door woorden te gebruiken die je in staat stellen me niet tevreden te stellen!"

Hij antwoordde mij:

"Nee, nee, het is waar, zo is het echt.

Ik heb veel opium nodig en Ik wil dat je je volledig aan Mij overgeeft. Zodat Ik je niet meer als jezelf herken, maar als Mijzelf, en dat Ik je zo kan zeggen dat je mijn Ziel, mijn Vlees, mijn Botten bent.

In deze tijden heb Ik veel opium nodig.

Want als Ik wakker word, zal Ik een stortvloed van straffen uitstorten.

Toen verdween Hij.

Eventjes later kwam Hij terug en **Hij voegde eraan toe:**

"Mijn dochter, wat er in de lucht gebeurt, gebeurt vaak ook met zielen. Door de slechte geur die uit de aarde opstijgt, wordt de lucht zwaar en is er een goede wind nodig om deze slechte geur te verwijderen.

Vervolgens, nadat de lucht is gezuiverd en er een weldadige bries is gaan waaien, wil je je mond openhouden om beter van deze gezuiverde lucht te kunnen genieten.

Hetzelfde gebeurt met de ziel.

Vaak komt zelfgenoegzaamheid, het gevoel van eigenwaarde, het ego en alles wat menselijk is, de lucht van de ziel verzwaren.

En Ik ben gedwongen om de winden van kilte, van verleidingen, dorheid, laster, te sturen om de lucht te zuiveren, de ziel te zuiveren en terug te brengen naar het 'niets'.

Deze leegte opent de deur naar het Al, naar God,

- die geurige briesjes doet ontstaan.

Door de mond open te houden, kan de ziel dan beter genieten van deze weldadige lucht voor haar heiliging.

11-50- 24 maart 1913 - Ontevredenheid is een vrucht van de menselijke wil. De Hemelse Moeder was vervuld van Jezus door de voortdurende gedachte aan zijn Passie.

Ik voelde een zekere ontevredenheid vanwege het missen van mijn altijd vriendelijke Jezus. Hij kwam eventjes en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, wat doe je? *Ik ben de tevredenheid van de tevredenheden.* Ik ben in jou en Ik voel ontevredenheid. Ik erken dat dit van jou komt En daarom herken ik mezelf niet volledig in jou

Ontevredenheid maakt namelijk deel uit van de menselijke natuur

- en niet van de goddelijke natuur.

Het is mijn Wil dat het menselijke niet langer in jou bestaat,

- maar alleen het goddelijke.

Toen ik aan ***mijn lieve moeder*** dacht, **zei Jezus mij:**

"Mijn dochter, de gedachte aan mijn Passie heeft mijn lieve moeder nooit verlaten. Daardoor was ze volledig vervuld van Mij.

Hetzelfde gebeurt met de ziel: door voortdurend te denken aan wat Ik heb geleden, raakt zij volledig vervuld van Mij."

11-51- 2 april 1913 - Jezus leidt de ademhaling van iedereen vanuit de ziel die leeft in zijn Goddelijke Wil.

Ik was zeer bedroefd omdat ik mijn lieve Jezus moest missen. Hij kwam achter mij staan, legde een hand op mijn mond en schoof de lakens van het bed opzij, die zo dicht tegen mij aan lagen dat ik niet vrij kon ademen.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, de ziel die leeft in mijn Wil is mijn Ademhaling.

Mijn Adem bevat alle ademhalingen van alle mensen.

Zo leid Ik de ademhaling van iedereen vanuit deze ziel.

Daarom heb Ik de lakens weggeschoven.

Want ook Ik voelde dat mijn Ademhaling belemmerd werd."

Ik zet tegen Jezus: "Ach Jezus, wat zegt U nu? Ik heb eerder het gevoel dat U me hebt verlaten en al uw beloften bent vergeten!"

Hij antwoordde mij:

"Mijn dochter, zeg dat niet. Je beledigt Mij en je dwingt Mij je echt te laten voelen wat het betekent om door Mij verlaten te worden."

Met veel zachtheid **voegde Hij eraan toe:**

"Wie in mijn Wil leeft, illustreert op treffende wijze het feit dat Ik tijdens mijn Leven op aarde, hoewel Ik een mens leek te zijn, Ik altijd de geliefde Zoon van mijn dierbare Vader was.

Op dezelfde manier behoudt de ziel die in mijn Wil leeft de mantel van de mensheid, hoewel mijn Persoon, die onlosmakelijk verbonden is met de Heilige Drie-Eenheid, in haar aanwezig is.

En de Godheid zegt: "Hier is nog een ziel die Wij op aarde houden. Uit Liefde voor haar ondersteunen Wij de aarde, omdat zij Ons in alles vervangt."

11-52- 10 april 1913 - De waarde en de uitwerking van de Uren van de Passie. Jezus wil dat wij mediteren over de Passie. De Liefde van Jezus is een vuur dat het kwaad vernietigt en het Goede tot leven brengt.

Deze morgen kwam mijn altijd vriendelijke Jezus.

Hij drukte mij tegen zijn Hart en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, de ziel die altijd aan mijn Passie denkt, vormt een bron in haar hart. Hoe meer zij aan mijn Passie blijft denken, hoe groter deze bron wordt. Het water uit deze bron is voor iedereen.

Zo stroomt deze Bron tot mijn eer en ten gunste van deze ziel en alle andere zielen.

Ik zei Hem:

"Zeg mij, mijn God, welke beloning zult U geven aan hen die de Uren van de Passie overwegen op de manier die U mij geleerd hebt?"

Hij antwoordde mij: "Mijn dochter, ik zal deze Uren niet beschouwen als door hen gedaan, maar als door Mij gedaan.

Afhankelijk van hun ingesteldheid zal Ik hun dezelfde verdiensten en dezelfde Weldaden geven als wanneer Ik zelf mijn Passie zou ondergaan. En dit zelfs tijdens hun leven op aarde.

Ik zou hen geen grotere beloning kunnen geven.

Dan zal Ik in de Hemel deze zielen voor Mij plaatsen

en Ik zal hen pijlen van Liefde en Tevredenheid toewerpen

zo vaak als zij de Uren van mijn Passie hebben overwogen.

En zij zullen Mij hetzelfde teruggeven.

Wat een zoete betovering zal dat zijn voor alle gelukzaligen!

Hij voegde eraan toe: "Mijn liefde is Vuur,

- maar geen materieel vuur dat dingen tot as reduceert.

Mijn Vuur geeft leven en maakt volmaakt.

En als het iets verteert, dan is dat alles wat niet heilig is:

- verlangens, genegenheden en gedachten die niet goed zijn.

Dat is de kracht van mijn Vuur:

het kwade verbranden en het goede tot leven brengen.

Als de ziel geen neiging tot het kwaad in zich voelt,

kan zij er zeker van zijn dat mijn Vuur in haar is.

Maar als zij in zichzelf vuur vermengd met kwaad voelt,

- kan ze twifelen of het wel mijn ware Vuur is.

11-53- 9 mei 1913 - "Er kon geen scheiding zijn tussen Mij en mijn lieve Moeder."

Terwijl ik bad, dacht ik aan het moment waarop ***Jezus zijn allerheiligste Moeder verliet om zijn Passie te ondergaan.***

Ik zei tegen mezelf: "Hoe was het mogelijk dat Jezus zich kon scheiden van zijn lieve Moeder, en zij van Jezus?"

De gezegende Jezus zei mij:

"Mijn dochter, er kon geen scheiding zijn tussen Mij en mijn lieve Moeder. De scheiding was slechts schijn.

Er was een versmelting tussen haar en mij.

Deze versmelting was zodanig dat Ik bij haar bleef en zij bij Mij.

Je zou kunnen zeggen dat er een soort bilocatie plaatsvond.

Dit gebeurt ook met zielen wanneer ze echt met Mij verenigd zijn.

Als ze tijdens het bidden het gebed als Leven in hun ziel laten binnenkomen, vindt er een soort versmelting en bilocatie plaats.

Ik neem hen met Mij mee, waar Ik ook ben, en Ik blijf bij hen.

"Mijn dochter, ***je kan niet goed begrijpen
wat mijn geliefde Moeder voor Mij betekende.***

Toen ik naar de aarde kwam, kon Ik niet zonder de Hemel zijn,
en mijn Hemel was mijn Moeder.

Er was een soort elektriciteit tussen Haar en Mij,
Zij had geen enkele gedachte die niet uit de Mijne kwam.

Wat Zij van Mijn nam:

Woorden, Wil, Verlangens, Handelingen, Gebaren, enz. vormden
- de Zon, de Sterren en de Maan van deze Hemel,
- toegevoegd aan alle mogelijke vreugden
die de mens Mij kan geven en waarvan hij zelf kan genieten.

Oh, hoe genoot Ik in deze Hemel!
Hoe voelde Ik Mij beloond voor alles!
De kussen die mijn moeder mij gaf,
- bevatten de kussen van alle mensen.

Ik voelde mijn lieve Mama overal:

Ik voelde haar in *mijn Ademhaling*.
En als Ik aan het werk was, maakte zij *mijn Werk* lichter.

Ik voelde haar in *mijn Hart*.
En als Ik bitterheid voelde, verzachtte zij *mijn Lijden*.
Ik voelde haar in *mijn Voetstappen*.
En als Ik moe was, gaf zij Mij kracht en rust.

En wie zou kunnen zeggen hoezeer Ik haar voelde
tijdens mijn Passie!
Bij elke zweepslag, bij elke doorn, bij elke wonde,
- bij elke druppel van mijn Bloed,
voelde Ik haar. Zij vervulde haar taak als echte Moeder.

Ach, ***als de zielen Mij alles zouden teruggeven,
als ze alles van Mij zouden nemen,***
hoeveel Hemelen en Moeders zou Ik dan op aarde hebben!

11-54- 21 mei 1913 - Hoe zich tot niets herleiden in God

Ik was in mijn gebruikelijke toestand.

Mijn altijd vriendelijke **Jezus zei mij:**

"Mijn dochter, Ik wil in jou

- een ware versmelting, niet denkbeeldig, maar echt,
- hoewel op een eenvoudige manier gerealiseerd.

Stel dat je een gedachte krijgt die niet voor Mij is, dan moet je die gedachte loslaten en vervangen door een goddelijke Gedachte.

Op die manier heb je je menselijke gedachte verbruikt ten gunste van het Leven van een goddelijke Gedachte.

Op dezelfde manier, als het oog iets wil zien,

- dat Mij niet bevalt of geen betrekking op Mij heeft
- en de ziel kijkt er niet naar, dan vernietigt zij haar menselijk zicht en verwerft zij het Leven van een goddelijk Zicht.
En zo verder voor de rest van je wezen.

O, hoe voel Ik deze nieuwe goddelijke Levens in Mij stromen en deel uitmaken van alles wat Ik doe!

Ik bemin deze Levens zozeer dat Ik alles opgeef uit Liefde voor hen.

Deze zielen komen op de eerste plaats voor Mij.

Wanneer Ik hen zegen, worden anderen door hen gezegend.

Zij zijn de eersten die genieten van mijn Genade en mijn Liefde.

En door hen ontvangen anderen mijn Genade en mijn Liefde.

11-55- 12 juni 1913 - Versmelten met Jezus vormt de Heilige Drie-Eenheid in de ziel.

Terwijl ik bad, verenigde ik

- mijn gedachten met de Gedachten van Jezus,
 - mijn ogen met de Ogen van Jezus,
- enzovoort,
- met de bedoeling te doen wat Jezus doet,

- met zijn Gedachten, zijn Ogen, zijn Mond, zijn Hart, enz.

Het leek alsof de Gedachten van Jezus, zijn Ogen, enz.

- zich verspreidden voor het welzijn van iedereen.

Het leek me ook dat ik me verspreidde voor het welzijn van allen en mezelf met Jezus verenigde en vereenzelvigde.

Ik zei in mezelf: "Wat voor soort meditatie doe ik toch! Welk gebed!

Ah! Ik ben nergens meer goed voor!

Ik ben zelfs niet meer in staat om over iets na te denken!"

Mijn altijd vriendelijke **Jezus zei mij:**

"Mijn dochter, wat zeg je nu! Maak je je daar zorgen over?

In plaats van je zorgen te maken, zou je je moeten verheugen.

Want toen je mediteerde en er mooie gedachten in jouw geest kwamen, nam je deel aan een gedeelte van mijn Eigenschappen en Deugden.

Er blijft jou nog één ding te doen:

- je met Mij verenigen
- je met Mij kunnen versmelten en
- Mij volledig te nemen.

Zoals je bent, ben je tot niets in staat

maar met Mij ben je goed in alles.

Met Mij wil je immers het Goede voor allen.

Enkel reeds het Goede verlangen en willen, geeft de ziel een Kracht die haar laat groeien en haar zich in het Goddelijk Leven laat vestigen.

Daarenboven wanneer zij zich met Mij verenigt en in Mij versmelt, verenigt zij zich met mijn Geest. En zij verwekt vele levens van heilige gedachten in de geest van de mensen,

Als zij zich verenigt met mijn Ogen, verwekt zij vele levens van heilige Blikken in mensen.

Op dezelfde wijze, als zij zich verenigt met mijn Mond, zal zij leven geven aan heilige woorden van mensen.

Als zij zich verenigt met mijn Hart, mijn Verlangens, mijn Handen, mijn Stappen, zal zij bij elke hartklop een leven geven aan verlangens, daden, stappen van mensen, maar heilige Levens.

Ik bevat immers de Scheppende Kracht in Mezelf.
En de ziel schept en doet samen met Mij, alles wat Ik doe.

Deze eenheid met Mij:

*- gedachte met Gedachte, hart met Hart, enz.,
brengt het Leven van mijn Wil en van mijn Liefde voort,
in de hoogste graad.*

In deze Wil wordt de Vader gevormd en in deze Liefde de Heilige Geest. En door de daden, de woorden, de werken, de gedachten en alles wat kan voortkomen uit deze Wil en deze Liefde, wordt de Zoon gevormd.

Dat is de Drie-Eenheid in zielen.

Als Wij dus willen werken, maakt het niet uit of Wij werken in de Drie-eenheid in de Hemel, of in de Drie-eenheid die zich in zielen op aarde bevindt.

Daarom blijf Ik al het andere van je verwijderen,

*- zelfs als het om heilige en goede dingen gaat,
om je het beste en het heiligste te kunnen geven, d.w.z. **Mijzelf**, en
om van jou **een ander Ikzelf te maken**, voor zover dat mogelijk is
voor een mens.*

Ik denk dat je niet meer zult klagen, ow wel!

Ik zei Hem: "Ach Jezus, ik heb eerder het gevoel dat ik heel slecht geworden ben. En het ergste is dat ik deze slechtheid in mezelf niet kan identificeren, zodat ik tenminste alles zou kunnen doen om het te verwijderen."

Jezus zei: "Stop, stop! Je gaat te ver in je persoonlijke gedachten.
Denk aan Mij, en Ik zal ook voor jouw slechtheid zorgen.
Begrijp je dat?"

11-56- 24 juni 1913 - De ziel die geen behoefte heeft aan het goede

De ziel die geen behoefte heeft aan het goede voelt een soort misselijkheid en afkeer voor het goede.
Ze is dus de afwijzing van God.

11-57- 20 augustus 1913 - Voor de ziel die leeft in de Goddelijke Wil is vertrouwen, eenvoud en onbaatzuchtigheid nodig. Deze ziel is het Leven, het Bloed en de Beenderen van Jezus.

Terwijl ik bad, zag ik mijn lieve Jezus in mij en verschillende zielen om mij heen. **Zij zeiden:** "Heer, U hebt alles in deze ziel gelegd!"

Ze strekten hun handen naar mij uit en **zij zeiden:**
"Aangezien Jezus in jou is en al zijn Goede Dingen bij zich heeft, neem dan deze Goede dingen en geef ze aan ons."

Ik was in de war. De **gezegende Jezus zei mij:**

"Mijn dochter, alle mogelijke Goede Dingen bevinden zich in mijn Wil
Het is noodzakelijk voor de ziel die daarin leeft,
- zich daar vertrouwd te voelen en
- te handelen alsof zij samen met Mij de eigenaar is.

De mensen verwachten alles van deze ziel.
Als ze niets ontvangen, voelen ze zich bedrogen.

Maar hoe kan deze ziel geven als ze niet vol vertrouwen met Mij samenwerkt!

Om volledig te kunnen leven voor Mij en voor anderen,
heeft de ziel die in mijn Wil leeft dus nodig:

- vertrouwen om te kunnen geven,
- eenvoud om gemakkelijk met iedereen te kunnen omgaan, en
- onbaatzuchtigheid.

Zo ben Ik."

Hij voegde eraan toe: "Mijn dochter, *met de ziel die in mijn Wil leeft, gebeurt hetzelfde als met een geënte boom:*

De kracht van de enting heeft de eigenschap het leven van de boom die deze enting ontvangt te vernietigen.

Daardoor zie je niet langer de bladeren en vruchten van de oorspronkelijke boom, maar enkel deze van de ent.

En als de oorspronkelijke boom tegen de ent zou zeggen:

"Ik wil ten minste een kleine tak van mijzelf behouden, zodat ook ik een beetje vruchten kan geven en men weet dat ik nog besta",

zou de enting antwoorden:

"Je hebt geen reden meer om te bestaan nadat je mij op jou hebt laten enten. Het leven is nu volledig van mij."

Op dezelfde manier kan de ziel die in mijn Wil leeft zeggen:

"Mijn leven is voorbij.

Het zijn niet langer mijn werken, gedachten en woorden die uit mij komen, maar de Werken, de Gedachten en de Woorden van Hem wiens Wil mijn Leven is."

Aan degene die in mijn Wil leeft, **zeg ik:**

"Jij bent mijn Leven, mijn Bloed, mijn Beenderen."

De ware sacramentele transformatie vindt plaats,

- niet door de kracht van de woorden van de priester,
- maar ***door de kracht van mijn Wil.***

Zodra een ziel besluit om in mijn Wil te leven, schept mijn Wil Mij in die ziel.

En doordat mijn Wil aanwezig is in de wil, de werken en de stappen van deze ziel, ondergaat zij evenveel scheppingen.

Zij is als een ciborie gevuld met gewijde Hosties:

er zijn evenveel Jezusfiguren als er Hosties zijn,
- *één Jezus per Hostie.*

Op dezelfde manier, door de kracht van mijn Wil,
bevat de ziel die in mijn Wil leeft, Mij:

- *in haar hele wezen, evenals*
- *in elk deeltje van haar wezen.*

De ziel die in mijn Wil leeft voltrekt de eeuwige Communie met Mij,
en een Communie met al haar vruchten."

11-58- 27 augustus 1913 - De valstrikken en de woede van de duivel tegen de zielen die in de Goddelijke Wil leven. De duivel kan deze zielen echter niet rechtstreeks benaderen.

In mijn gebruikelijke toestand klaagde ik bij mijn altijd vriendelijke Jezus over mijn ellendige situatie. Ik zei Hem met klem:

"Leven van mijn leven, heb je dan geen medelijden meer met mij?
Waarom zou ik nog leven?

Je wilt mij niet meer gebruiken. Alles is voorbij!

Mijn bitterheid is zo groot dat ik verlamd ben door de pijn.

Bovendien, terwijl ik me overgeven in uw armen bevind
alsof ik geen enkele gedachte heb aan mijn groot ongeluk,
zeggen anderen, en je weet wel wie ik bedoel, tegen me:

"Wat is er aan de hand?

Misschien heb je fouten gemaakt of ben je afgeleid."

Erger nog, terwijl ze me dat zeggen, voel ik dat ik ze niet wil horen.

Het is alsof ze mijn slaap komen verstoren, waarin U mij houdt, in de armen van uw Wil. Ach Jezus, misschien beseft U niet hoe zwaar dit lijden voor mij is, anders zou U me komen helpen!

En ik zei nog veel meer van dat soort dwaze dingen tegen Hem.

Jezus zei mij: "Mijn dochter, mijn arme dochter, ze willen je

overweldigen, nietwaar!

Ach, mijn dochter,
Ik doe zoveel om je in vrede te houden en zij willen je verstoren!
Nee, nee! Weet dat als je Mij beledigd had, Ik de eerste zou zijn
die daar verdrietig over zou zijn en je dat zou zeggen.
Dus als ik je niets zeg, maak je dan geen zorgen.

***Maar wil je weten waar dit allemaal vandaan komt?
Van de duivel. Hij is verteerd door woede.***

Telkens wanneer je met degenen die dicht bij je staan spreekt over
de weldaden van mijn Wil, wordt hij razend.
En omdat hij niet rechtstreeks in de buurt kan komen van de zielen
die in mijn Wil leven, zoekt hij in de omgeving ervan mensen die,
onder het mom van het goede, de serene hemel van de ziel waar Ik
zo graag verblijf, zullen verstoren.

Van veraf waait hij met zijn bliksem en donder,
denkend dat hij iets doet.
Maar, arme stakker, ***de kracht van mijn Wil***
breekt zijn benen en laat zijn bliksem en donder op hem terugvallen.
En dan wordt hij nog woedender.

Bovendien is wat je zegt niet waar.
Je moet weten dat voor de ziel die werkelijk in mijn Wil leeft,
de kracht van mijn Wil zo groot is
dat als Ik mij deze ziel nader om straffen te zenden,
en Ik mijn Wil en mijn eigen Liefde in deze ziel aantref,
dan heb Ik geen zin om Mijzelf te straffen.

Ik voel Me gewond en Ik verzwak.
In plaats van te straffen, werp Ik Mij in de armen van deze ziel die
mijn Wil en mijn Liefde bevat en rust Ik daar vol vreugde.

Ach, als je eens wist
- in welke dwang van Liefde je Mij plaatst, en

- hoeveel Ik lijd als Ik zie dat je ook maar enigszins verontrust bent vanwege Mij, zou je gelukkiger zijn.

En de anderen zouden ophouden je lastig te vallen.

Ik zei tegen Jezus:

"Zie je, oh Jezus, al het kwaad dat ik doe, waardoor ik U pijn doe."

Jezus antwoordde onmiddellijk: "Mijn dochter, wees daar niet door verontrust. Het lijden dat voor Mij voortkomt uit de liefde voor een ziel bevatten ook grote vreugde.

Want ware Liefde, hoewel zij lijden met zich meebrengt, is nooit gescheiden van grote vreugde en onbeschrijfelijke voldoening.

11-59- 3 september 1913 - Een teken dat de ziel leeft in de Goddelijke Wil is dat zij de behoefte voelt om te geven.

Ik kan het niet goed uitleggen en wat ik zeg is misschien wel een subtiële vorm van hoogmoed van mijn kant:

Als ik bid, denk ik nooit aan mezelf en mijn grote ellende, maar altijd

- aan het troosten van Jezus,
- aan boete doen voor de zondaars en
- aan voor iedereen te bemiddelen.

Terwijl ik hierover nadacht, kwam mijn altijd vriendelijke Jezus.

En **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, wat is er aan de hand? Maak je je daar zorgen over?

Je moet weten dat wanneer een ziel in mijn Wil leeft, zij het gevoel heeft over alles in overvloed te beschikken.

Dit komt overeen met de Waarheid.

Want mijn Wil bevat alle denkbare Goede Dingen.

Hieruit volgt

- dat zij de behoefte voelt om te geven in plaats van te ontvangen,
- dat zij het gevoel heeft dat ze niets nodig heeft en
- dat, als zij iets wil, zij alles kan nemen wat zij wil zonder er zelfs maar om te vragen.

En aangezien mijn Wil een onweerstaanbare neiging heeft om te geven, is de ziel enkel gelukkig als ze geeft.

En hoe meer ze geeft, hoe meer ze verlangt om te geven.

Het verveelt haar dat wanneer ze wil geven,
ze *niemand vindt om aan te geven*.

Mijn dochter, Ik breng de ziel die in mijn Wil leeft in dezelfde toestand als Ik. ***Ik laat haar delen in mijn vreugde en mijn lijden.***

Alles wat zij doet, is bezegeld door onbaatzuchtigheid.

Zij is de ware zon die iedereen warmte en licht geeft.

De zon geeft aan iedereen, maar neemt van niemand iets weg,

- omdat zij boven alles staat en

- omdat niemand op aarde de grootsheid van haar licht en vuur kan evenaren.

Ach, als de mensen een ziel konden zien die in mijn Wil leeft, zouden ze haar zien als ***een majestueuze zon die iedereen goed doet.***

Meer nog, ***ze zouden Mij herkennen in die zon.***

Een teken dat de ziel werkelijk in mijn Wil leeft,

is dat zij de behoefte voelt om te geven. *Heb je dat begrepen?*

11-60- 6 september 1913 - De Uren van de Passie komen voort uit het diepst van het Hart van Jezus.

Ik dacht aan de Uren van de Passie en aan het feit dat ze geen aflaten opleveren. Dit betekent dat degenen die hen bidden niets verdienen, terwijl er tal van gebeden zijn die verrijkt zijn met aflaten.

Mijn altijd lieve **Jezus zei mij** zeer vriendelijk:

"Mijn dochter, je kunt iets verdienen met de gebeden met aflaten.

Maar de Uren van mijn Passie,

- zijn mijn eigen Gebeden zijn en

- vloeien over van Liefde.

Zij komen uit het diepste van mijn Hart.

Ben je vergeten

- hoe lang Wij erover gedaan hebben om hen samen te stellen en
- dat door deze Gebeden straffen in Genaden veranderd zijn over de hele aarde?

Mijn tevredenheid over deze Gebeden is zo groot dat Ik, in plaats van aflaten, de ziel een overvloed aan Liefde geef, vergezeld van Genaden van onschatbare waarde.

Wanneer zij uit zuivere Liefde worden gebeden, laten zij mijn Liefde zich uitstorten.

En het is niet niets dat de mens zijn Schepper verlichting kan brengen en Hem in staat stelt om zijn Liefde uit te storten.

11-61- 12 september 1913 - Luisa blijft niet meer verstijfd achter wanneer Jezus haar verlaat. Hetgeen Jezus Luisa leert over zijn Wil is nog aan niemand anders vóór haar meegedeeld.

Ik dacht aan het feit dat mijn gezegende Jezus de dingen heeft veranderd: nu, wanneer Hij mij verlaat, blijf ik niet meer verstijfd achter zoals vroeger:

ik vind onmiddellijk mijn natuurlijke staat terug. Ik weet niet wat er gebeurd is. Maar alleen al de gedachte dat degene die gezag over mij heeft, wil weten wat er met mij gebeurt, maakt me wrevelig.

Maar mijn goede Jezus waakt over al mijn gedachten en Hij wil niet dat er een gedachte een valse toon heeft in mijn geest.

Hij kwam en **Hij zei mij:** "Mijn dochter, wil je dat Ik touwen en kettingen gebruik om je vast te binden?"

Dat was in het verleden soms nodig: Ik hield je met veel Liefde bij Mij en Ik deed zelfs alsof Ik je geklaag niet hoorde. Weet je dat nog? Nu zie Ik dat niet meer als noodzakelijk.

Sinds meer dan twee jaar geef ik de voorkeur aan edelere kettingen, deze van mijn Wil.

En Ik spreek voortdurend tot jou over mijn Wil
- en de sublieme en onbeschrijfelijke Weldaden ervan.
Dit heb Ik nog nooit eerder bij iemand gedaan.

Bekijk zoveel boeken als je wil en in geen enkel boek zal je vinden wat Ik je over mijn Wil verteld heb. Het was namelijk noodzakelijk dat Ik je ziel naar haar huidige toestand bracht.

Ik had je zo lang bij Mij gehouden.
En Ik wist zeer goed dat je het voortdurend gemis van mijn Aanwezigheid niet zou uithouden, indien Ik niet iets van Mij in de plaats zette, dat je ganse ziel overstroomde om je nog meer te begeistere dan mijn eigen Aanwezigheid gedaan had.

Mijn Wil nam zijn plaats in. Hij begeesterde zozeer elk van je verlangens, gevoelens, wensen, woorden, dat jouw tong over mijn Wil met zo'n welsprekendheid en enthousiasme spreekt.
Zij is immers begeesterd van mijn Wil.

Daarom ben je geïrriteerd wanneer je uitleg wordt gevraagd over het feit dat je Jezus niet meer komt zoals vroeger.
Je bent gevangen genomen door mijn Wil.
En je ziel lijdt wanneer iemand haar zoete betovering komt verstoren.

Ik zei Hem: "Jezus, wat zegt U! Ga weg! Ga weg!
Het is mijn slechtheid die mij in deze toestand gebracht heeft!"

Jezus glimlachte en terwijl Hij me nog dichter tegen zich aan drukte, zei Hij:

"Het is onmogelijk voor Mij om weg te gaan.
Want Ik kan Mij niet van mijn Wil scheiden.
Als je mijn Wil hebt, moet Ik bij jou zijn.
Mijn Wil en Ik zijn één, niet twee.

Laten we de situatie eens bekijken. Wat heb je verkeerd gedaan?"

Ik zei Hem: "Mijn Liefde, ik weet het niet. Je hebt me net verteld dat je Wil mij gevangen houdt, hoe kan ik dat weten?"

Jezus antwoordde: "Ah! Weet je dat niet?"

Ik antwoordde: "Ik kan het niet weten omdat je me altijd in de hoogte houdt en me geen tijd geeft om aan mezelf te denken.

Zodra ik aan mezelf probeer te denken, berisp je me,
- ofwel streng, door me te zeggen dat ik me daarvoor zou moeten schamen,
- of liefdevol door me zo krachtig naar U toe te trekken dat ik alles over mezelf vergeet. Hoe kan ik dat dan weten?"

Jezus antwoordde:

"Als je er niet in slaagt, dan is dat omdat Ik het zo wil.
Mijn wil wil alle ruimte in jou innemen.
Anders zou Hij zich beroofd voelen van iets wat Hem toekomt.

Zo zorgt Hij ervoor dat je niet aan jezelf denkt
Hij weet dat wanneer Hij alles voor iemand betekent,
er geen kwaad in haar kan zijn. *Ik waak jaloers over jou.*"

Ik zei Hem: "Jezus, maak je nu een grapje?"

Hij antwoordde mij: "Mijn dochter, ik moet je laten begrijpen hoe de dingen in elkaar zitten.
Luister, om je te helpen deze zo edele en goddelijke Kennis over mijn Wil te bekomen, gedroeg Ik me tegenover jou alsof wij twee geliefden waren die waanzinnig veel van elkaar houden.

Eerst heb Ik jou de extase van mijn Mensheid gegeven,
zodat je weet wie Ik ben, en je Mij bemint.
En om jouw liefde volledig te winnen, heb Ik gebruik gemaakt van liefdesstrategieën. Dat herinner je je zeker nog wel.
Ik hoef geen lijst op te stellen.

Nadien werd je **begeesterd door mijn Wil.**

Omdat je niet meer zonder Mij kon, was het noodzakelijk dat de extase van mijn Wil de plaats overnam van *de extase van mijn Mensheid.*

Alles wat Ik ervoor gedaan heb, was om je voor te bereiden voor **de extase van mijn Wil.**

Verrast **zei ik Hem:** "Wat zegt U, o Jezus? Is uw Wil een extase?"

Hij antwoordde: "***Ja, mijn Wil is een volmaakte extase.***

En je stopt deze extase wanneer je aan jezelf denkt.

Maar Ik zal je niet laten winnen:

Er zullen binnenkort grote straffen komen, ook al geloof je dat niet. Jij en degene die je leidt zullen het geloven wanneer jullie het zien.

Het is noodzakelijk dat de extase van mijn Mensheid wordt onderbroken, hoewel niet volledig.

Ik zal de zoete betovering van mijn Wil je laten overvallen, zodat je minder zult lijden wanneer je de straffen ziet.

11-62- 20 september 1913 - Alles wat de ziel overkomt, is niets anders dan het resultaat van het voortdurende Werk van Jezus om zijn Wil in haar uit te voeren en te vervullen.

Ik dacht aan mijn huidige toestand, aan hoe weinig ik lijd.

Jezus zei mij: "Mijn dochter, alles wat de ziel overkomt:

- bitterheden, plezier,
- tegenstellingen, sterften,
- ontberingen, tevredenheden,

is niets anders dan de vrucht van mijn voortdurende Werk om ervoor te zorgen dat mijn Wil in haar volmaakt vervuld wordt.

Wanneer Ik dat bereikt heb, is alles volbracht, is er vrede in deze ziel.
Het lijkt alsof zelfs het lijden zich ver weghoudt van deze ziel.

*Want de Goddelijke Wil is meer dan lijden:
Het vervangt alles en het overtreft alles.*

Alles in deze ziel lijkt eer te bewijzen aan mijn Wil. En wanneer de ziel dit punt heeft bereikt, bereid Ik haar voor op de Hemel.

11-63- 21 september 1913 – Alles wat de ziel met Jezus en in zijn Goddelijke Wil doet, krijgen zijn eigenschappen. Alle werken van Jezus zijn steeds actief.

Deze morgen toonde mijn altijd vriendelijke Jezus zich buitengewoon zachtmoedig en vriendelijk, alsof Hij me iets heel belangrijks wilde zeggen, iets wat

- voor Hem zeer belangrijk was en
- zeer verrassend voor mij was.

Hij omhelsde mij en drukte mij stevig aan zijn Hart. **Hij zei:**

"Mijn geliefde dochter,

- alles wat de mens doet in mijn Wil
- gebeden, daden, stappen, enz.

krijgen dezelfde eigenschappen, hetzelfde Leven en dezelfde Waarde alsof Ik hen zelf had gedaan.

Zie, alle dingen die Ik op aarde gedaan heb:

- Gebeden, Lijden, Werken
- blijven werkzaam en zullen dat eeuwig blijven
- ten behoeve van hen die ervan willen genieten.

Mijn manier van handelen verschilt van deze van mensen.

Ik spreek en Ik schep met de Scheppende Kracht.

Het is hetzelfde zoals Ik op een dag sprak en de zon schiep.

Alsof zij op dit moment geschapen wordt, geeft zij voortdurend haar licht en haar warmte, zonder ooit te verminderen.

Mijn manier van handelen op aarde was ook zo.

Ik had de scheppende Kracht in Mij. Hierdoor zijn mijn gebeden, de daden en het werk dat Ik verrichte en het Bloed dat Ik vergoten heb, nog steeds werkzaam, net zoals de zon voortdurend haar licht geeft.

Zo gaan mijn gebeden verder en mijn stappen zijn nog steeds op zoek naar zielen, enz. Wat zou anders het groot verschil zijn tussen mijn Werken en dat van de heiligen?

Luister nu, mijn dochter, naar iets zeer moois, dat nog niet begrepen wordt door de mensen.

Alle dingen die de ziel met Mij en in mijn Wil doet, zijn de Mijne en blijven tegelijkertijd de hare.

Zij verenigt haar wil met mijn Wil en zij handelt samen met Mij. Hierdoor neemt zij deel aan mijn eigen scheppende Kracht.

Deze woorden van Jezus

- maakten me extatisch en
- vervulden mij met een vreugde die ik niet kon beheersen.

Ik zei Hem: "Hoe kan dat, oh Jezus?"

Hij antwoordde mij: "Wie dit niet begrijpt, kan zeggen dat hij Mij niet kent." Daarna verdween Hij.

Ik weet niet hoe ik dit goed kan uitdrukken, maar dit is het beste wat ik kan doen.

Wie zou alles kunnen zeggen wat Hij mij heeft laten begrijpen?

Het lijkt wel alsof ik onzin heb uitgekraamd.

11-64- 25 september 1913 – De Goddelijke Wil is in het centrum van de ziel. De Sacramenten brengen hun vruchten en weldaden voort in de mate dat zielen onderworpen zijn aan de Goddelijke Wil en naargelang hun band met Hem.

Ik had mijn biechtvader verteld dat **Jezus mij gezegd had**

dat ***de Goddelijke Wil in het centrum van de ziel is***
en ***dat Hij zijn stralen verspreidt als een Zon.***

Hij geeft

- Licht aan de geest,
- Heiligheid aan de daden,
- Kracht aan de stappen,
- Leven aan het hart,
- Kracht aan woorden en aan alles, en

Hij is in het centrum van de ziel

- zodat wij Hem niet kunnen ontvluchten en
 - om voortdurend tot onze beschikking te staan.
- En Hij laat ons nooit alleen, noch gescheiden van Hem,
zelfs geen enkele minuut.

Jezus heeft me ook verteld dat de Goddelijke Wil

- voor ons is, achter ons, rechts van ons, links van ons en overal.
- Ook in de Hemel zal Hij ons centrum zijn.

De biechtvader daarentegen beweerde dat
het eerder de allerheiligste Eucharistie was die in ons het centrum is.

Jezus kwam en **Hij zei mij:**

- "Mijn dochter, Ik moest het zo organiseren
- zodat heiligheid gemakkelijk te bereiken is en
 - dat ze voor iedereen toegankelijk is,
- onder alle voorwaarden, in alle omstandigheden en op alle plaatsen.

Het is waar dat de heilige Eucharistie het centrum is.

Maar wie heeft haar ingesteld?

Wie heeft mijn Mensheid gedwongen zich op te sluiten in een kleine
hostie? Is dat niet mijn wil?

Mijn Wil heeft voorrang op alles.

Indien alles in de Eucharistie te vinden was, zouden de priesters
- die Mij vanuit de hemel in hun handen brengen en
- die meer dan wie ook in contact staan met mijn sacramentele
Lichaam zouden dan niet de heiligste en de besten moeten zijn?

Velen zijn echter de slechtsten.

Arme Ik, hoe behandelen zij Mij in de heilige Eucharistie!

En de vele zielen die Mij ontvangen, zelfs elke dag, zouden zij niet
allemaal heilig moeten zijn als de Eucharistie voldoende was.

In werkelijkheid, -en dat is om te wenen-,
blijven vele van deze zielen altijd op hetzelfde punt staan:
- ijdel, opvliegend, pietluttig, enz.

Arme Eucharistie, hoe wordt zij onteerd!

Anderzijds zien wij moeders die in mijn Wil leven en die Mij niet,
elke dag kunnen ontvangen vanwege hun toestand, niet omdat ze
dat niet willen. Zij zijn geduldig en liefdevol en zij verspreiden de geur
van mijn Eucharistische Deugden.

Ah! Mijn Wil in hen compenseert mijn allerheiligste Sacrament!

In feite dragen de sacramenten vruchten

- naargelang de ziel afgestemd is op mijn Wil.

En als de ziel niet is afgestemd op mijn Wil, kan zij
- de Communie ontvangen en een lege maag houden,
- biechten en toch onrein blijven.

Een ziel kan voor mijn sacramentele Aanwezigheid verschijnen.
Maar als onze wil niet overeenstemt, zal Ik als dood voor haar zijn.

Alleen mijn Wil brengt alle Goedheid voort.

Zij geeft leven aan de Sacramenten zelf.

Zij die dit niet begrijpen, laten zien
dat ze baby's zijn in de religie.

11-65- 2 oktober 1913 - Wanneer de menselijke wil zich verenigt met de Goddelijke Wil, wordt het Leven van Jezus in de ziel gevormd. In de Goddelijke Wil is alles eenvoudig, gemakkelijk en immens.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Jezus toonde zich in mij. Hij was zodanig met mij verenigd dat ik zijn Ogen in mijn ogen, zijn Mond in mijn mond voelde, enzovoort.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, zie hoe Ik Mij vereenzelvig met de ziel die in Mijn Wil leeft: Ik ben één met haar. Ik word haar eigen leven. Want mijn Wil is binnen en buiten haar.

Je kan zeggen dat mijn Wil is

- als de Lucht die zij inademt en die alles leven geeft,
- als het Licht dat alles laat zien en begrijpen,
- als de Warmte die verwarmt, vruchtbaar maakt en laat groeien,
- als het Hart dat klopt,
- als de Handen die werken,
- als de Voeten die lopen.

Wanneer de menselijke wil zich verenigt met mijn Wil, wordt mijn Leven gevormd in de ziel.

Nadat ik de Communie had ontvangen, zei ik tegen Jezus:
"Ik bemin U."

Hij antwoordde mij:

"Mijn dochter, als je echt van mij wilt houden, zeg dan:
'Jezus, ik bemin U met uw Wil.

Aangezien mijn Wil de hemel en de aarde vervult,

- zal jouw liefde Mij overal overspoelen, en
- zal jouw *'ik bemin U'* weerklinken in de Hemel en tot in de diepste afgronden.

Evenzo, als je tegen Mij wil zeggen:
'Ik aanbid U, ik zegen U, ik prijs U, ik dank U',
dan zal je dat verenigd met mijn Wil zeggen.

En je gebed zal de Hemel en de aarde vullen
- met aanbiddingen, zegeningen,
- lofprijzingen en dankzeggingen.

In mijn Wil is alles eenvoudig, gemakkelijk en immens.
Mijn Wil is alles. Wat zijn mijn eigenschappen?
Eenvoudige daden van mijn Wil.

Dus als Gerechtigheid, Goedheid, Wijsheid en Kracht hun gang
gaan, gaat mijn Wil hen vooraf.
Hij begeleidt hen en stelt hen in staat om te handelen.

Kortom, *mijn Eigenschappen kunnen niet bestaan zonder mijn Wil.*
De ziel die voor mijn Wil kiest, kiest alles.

En je kan zeggen dat haar leven beëindigd is:
Er zijn geen zwakheden, verleidingen, hartstochten en ellende meer.
Alles heeft zijn rechten verloren.
Mijn Wil heeft de suprematie over alles.

11-66- 18 november 1913 - Wanneer de menselijke wil en de Goddelijke Wil tegenover elkaar staan, vormt de ene het kruis van de andere.
--

Ik dacht aan mijn arme toestand; zelfs het kruis had mij verlaten.
Jezus zei in mijn hart:

"Mijn dochter, wanneer twee willen tegenover elkaar staan, vormen
zij een kruis. Zo is het ook tussen Mij en de mens:
als zijn wil tegengesteld is aan de Mijne,
dan vorm Ik haar kruis en zij vormt het mijne.

Ik ben de lange balk van het kruis en zij is de korte balk.

Door elkaar te kruisen, vormen de balken het kruis.

Wanneer de wil van de mens verenigd is met mijn Wil,
zijn de balken niet langer gekruist, maar verenigd.
Dan is er geen kruis meer. Begrijp je dat!

*Ik ben het die het kruis geheiligd heb
en het is niet het kruis dat Mij geheiligd heeft.*

Het is niet het kruis dat heiligt.

De berusting in mijn Wil heiligt het kruis.

Het kruis brengt enkel Goed voort als het verenigd is met mijn Wil.
Het kruis heiligt en kruisigt slechts een deel van de persoon.
Terwijl mijn Wil niets verwaarloost. Hij heiligt alles. Hij kruisigt de
gedachten, de verlangens, de wil, de genegenheden, het hart, alles.

En aangezien mijn Wil Licht is, toont Hij de ziel de noodzaak
van de volledige heiliging en van de volledige kruisiging.
Zo zet de ziel zelf Mij ertoe aan om dit gespecialiseerde werk van
mijn Wil op haar te volbrengen.

Het kruis en de andere deugden zijn enkel tevreden als ze iets doen.
Als zij de mens met drie nagels kunnen doorboren.
Hij is niet tevreden met drie nagels, maar met zoveel nagels als mijn
Wil voor de mens ter beschikking heeft.

11-67- 27 november 1913 - Door haar daden in de Goddelijke Wil ontstaat er een Zon in de ziel. De zielen die in de Goddelijke Wil leven, kunnen goden van de aarde worden genoemd.
--

Door haar daden, verricht in de Goddelijke Wil, ontstaat er een zon in
de ziel. Zielen die in de Goddelijke Wil leven, kunnen goden van de
aarde worden genoemd.

Mijn altijd vriendelijke **Jezus blijft mij vertellen** over zijn allerheiligste Wil: "Mijn dochter,
- hoe meer de mens daden verricht in mijn Wil,
- des te meer verwerft de mens Licht van mijn Wil.

Zo ontstaat er een Zon in haar. Aangezien deze Zon gevormd wordt door het Licht dat voortkomt uit mijn Wil, zijn de stralen van deze Zon verbonden met de stralen van mijn eigen Zon.

Elke straal van de ene wordt weerspiegeld in de stralen van de andere. Zo wordt de Zon die door mijn Wil in de ziel wordt gevormd, steeds groter.

Ik zei tot Jezus: "Jezus, hier zijn wij terug in uw Wil.
Het lijkt wel alsof U over niets anders kunt praten."

Jezus vervolgde: "*Mijn Wil is het hoogste punt dat op aarde en in de hemel kan bestaan. Wanneer de ziel dit punt heeft bereikt, heeft zij alles bereikt en alles gedaan.*

Ze heeft niets anders meer te doen dan

- in deze hoogten te verblijven,
- ervan te genieten en
- ***steeds meer mijn Wil te begrijpen.***

Dit is nog niet perfect gerealiseerd, noch in de Hemel, noch op aarde.

Je moet hier veel tijd aan besteden, want je hebt nog maar heel weinig van mijn Wil begrepen. Mijn Wil is zo groot dat iedereen die daarin leeft, een god op aarde kan worden genoemd.

Net zoals mijn Wil de zaligheid van de Hemel vormt, vormen deze goden die mijn Wil doen de zaligheid van de aarde en van hen die in hun nabijheid zijn.

Hetzij direct, hetzij indirect, kunnen alle Goede Dingen van de aarde worden toegeschreven aan deze goden van mijn Wil. Alles is aan

hen te danken. Zoals er in de Hemel geen gelukzaligheid is die niet van Mij uitgaat, zo is er van het Goede dat op aarde bestaat niets dan niet van hen komt “

11-68- 8 maart 1914 - De ziel die leeft en sterft in de Goddelijke Wil draagt alle Goede Dingen in zich. Wie in de Goddelijke Wil leeft, kan niet naar het vagevuur gaan.

Ik ga verder in mijn gebruikelijke toestand. Mijn altijd vriendelijke Jezus blijft mij zeer dikwijls spreken over zijn allerheiligste Wil.

Ik zal het weinige dat ik me herinner opschrijven.

Ik voelde me niet zo goed. De gezegende Jezus kwam en **Hij zei mij:** "Mijn dochter, van alles wat Ik doe, kan de ziel die in mijn Wil leeft zeggen: '*dat behoort mij toe*'. Haar wil is immers zozeer met de Mijne is verbonden, dat zij alles doet wat Ik doe.

Omdat zij leeft en sterft in mijn Wil, draagt zij alle Goede Dingen met zich mee. Mijn Wil bevat hen immers allemaal.

Mijn Wil is het Leven van al het goede dat de mensen doen.

De ziel die in mijn Wil sterft, draagt in zich mee:

- alle Missen die worden opgedragen en
 - alle gebeden en goede daden die gedaan worden,
- want dat zijn de Vruchten van mijn Wil.

Dit is echter zeer weinig in vergelijking met de activiteit van mijn Wil zelf die deze ziel met zich meedraagt als het hare.

Eén Ogenblik van het Werk van mijn Wil overtreft al het werk uit het verleden, het heden en de toekomst van alle mensen.

Wanneer een ziel die in mijn Wil leeft deze wereld verlaat,

- kan geen enkele schoonheid ermee worden vergeleken,
- geen hoogte, geen rijkdom, geen heiligheid,
- geen wijsheid, geen liefde.

Niets is gelijk aan deze ziel.

Wanneer zij het hemelse vaderland binnengaat,
gaan niet enkel de deuren van de Hemel open, maar de hele Hemel
komt om haar te verwelkomen en iedereen buigt voor haar om het
Werk van mijn Wil in haar te eren.

War zal Ik zeggen over het feest, de verrassing van alle zaligen
wanneer zij zien:

- dat deze ziel gans doordrongen is van het Werk van de Goddelijke Wil,
- dat deze ziel alles in mijn Wil gedaan heeft,
- dat alles wat zij tijdens haar leven gedaan heeft, haar woorden, gedachten, daden, enz. even zovele zonnen zijn,
- dat zij hiermee versierd is en dat alle verschillend zijn in Licht en Schoonheid, enz.
- dat in deze ziel vele kleine goddelijke Beekjes stromen die alle zaligen zullen overspoelen en die op de aarde zullen overstromen aangezien de Hemel hen niet kan bevatten, en dit voor het welzijn van alle pelgrimszielen!

Ah, mijn dochter, mijn Wil is het Wonder van alle wonderen.
Het is de weg bij uitstek om toegang te krijgen tot het Licht,
de Heiligheid en alle Goede Dingen.

***Maar Hij is niet gekend en wordt daarom
niet gewaardeerd en niet bemind.***

Jij, tenminste, waardeer Hem, bemin Hem,
laat Hem kennen aan degenen die je daarvoor ontvankelijk acht.

Op een andere dag, toen ik me niet in staat voelde om ook maar iets
te doen, wat me erg zwaar viel, kwam Jezus naar me toe
Hij trok me naar zich toe en **Hij zei:**

"Mijn dochter, maak je geen zorgen. *Probeer je gewoon over te
geven aan mijn Wil. En Ik zal alles voor je doen.*

***Eén enkel moment in mijn Wil is meer waard
dan al het goede dat je in je hele leven zou kunnen doen.***

Op een andere dag **zei Hij mij:**

"Mijn dochter, de ziel die zich werkelijk overgeeft aan mijn Wil, kan
- in alles wat haar in haar ziel en lichaam overkomt,
- in alles wat zij voelt en in alles wat zij lijdt
zeggen: "***Jezus lijdt, Jezus is bedrukt.***"

*In feite raakt alles wat de mensen Mij aandoen Mij en
ook de zielen waarin Ik verblijf, de zielen die in mijn Wil leven.*

Als de kilheid van de mensen Mij raakt, voelt Mijn Wil dat. En
aangezien mijn Wil het Leven is van deze zielen, voelen zij dat ook.

Daarom moeten zij, in plaats van zich door deze kilheid te laten
verstoren, alsof het hun eigen kilheid is, bij Mij blijven:

- om Mij te troosten en
- om de kilheid van de mensen jegens Mij goed te maken.

Zo ook, *als zij zich afgeleid, overweldigd of andere dingen voelen,*
moeten ze bij Mij blijven,
alsof het niet hun eigen zaken zijn, maar de Mijne.

Zielen die leven vanuit mijn Wil zullen verschillende soorten lijden
ervaren *afhankelijk van de beledigingen die Ik van de mensen
ontvang.*

Ze zullen ook *onbeschrijfelijke vreugde en tevredenheden* voelen.

In het eerste geval moeten zij *Mij troosten en eerherstel brengen*
en in het tweede geval *zich verheugen.*

Alleen zo vindt mijn Wil zijn belangen. Anders zou Ik bedroefd zijn en
niet in staat om te realiseren wat mijn Wil inhoudt.

Op een andere dag **zei Hij mij:** "***Mijn dochter, de ziel die in mijn
Wil leeft, kan niet naar het Vagevuur gaan,*** de plaats waar de

zielen van alles worden gezuiverd.

Ik heb haar tijdens haar leven zo zorgvuldig in mijn Wil bewaard.
Hoe zou Ik dan kunnen toestaan dat het vuur van het vagevuur haar raakt?

Hooguit zal zij wat kledij missen. Maar mijn Wil zal haar alles geven wat ze nodig heeft voordat Ik haar de Godheid laat zien.

Daarna zal Ik Mijzelf tonen.

11-69- 14 maart 1914 - Het is zeer moeilijk voor Jezus om een ziel die in zijn Wil leeft, te mishagen.

Vandaag ben ik zo intens met Jezus versmolten dat ik Hem volledig in mij voelde. **Hij sprak** met een zo tedere en ontroerende stem dat mijn arm hart ervan brak:

*"Mijn dochter, **het is zeer moeilijk voor Mij om de ziel die in Mijn Wil leeft niet tevreden te stellen.***

Zoals je kan zien, heb Ik geen handen, voeten, hart, ogen en mond meer: ik heb niets meer over. In mijn Wil heb jij alles in bezit genomen en heb Ik niets meer over.

Ondanks al het kwaad dat de aarde overspoelt, worden daarom de verdiende straffen niet uitgestort. Het is moeilijk voor Mij om je niet tevreden te stellen.

Bovendien, hoe zou Ik dat kunnen doen als Ik geen handen meer heb en jij Me die niet teruggeeft? Als het absoluut noodzakelijk was, zou Ik genoodzaakt zijn hen van jou te stelen of je te overtuigen om hen aan Mij terug te geven.

Hoe moeilijk, hoe moeilijk is het voor Mij om degene die in mijn Wil leeft te mishagen! Ik zou Mijzelf mishagen.

Ik was verbaasd over deze woorden van Jezus.

Ik kon echt zien dat ik zijn Handen, zijn Voeten, zijn Ogen had.

En ik zei tegen Hem: "Jezus, laat mij komen."

Hij antwoordde: "Laat Mij nog een tijdje in jou leven.
En daarna zal je komen."

11-70- 17 maart 1914 - De zielen die in de Goddelijke Wil leven, nemen niet alleen deel aan de uiterlijke Werken 'ad extra' van de drie Goddelijke Personen, maar ook aan hun innerlijke Werken 'ad intra'.

Ik bevond mij in mijn gebruikelijke toestand. En mijn lieve Jezus bleef zich in Mij volledig laten zien zodat ik al zijn Ledematen bezat.
Overvloeiend van vreugde zei Hij mij:

"Mijn dochter, de zielen die mijn Wil doen, nemen deel aan de Werken 'ad intra' van de goddelijke Personen.

Enkel voor iemand die mijn Wil doet is dit privilege gereserveerd: niet enkel deel te nemen aan de Werken 'ad extra' maar van deze over te gaan naar de Werken 'ad intra'

Daarom is het moeilijk voor Mij om een ziel die in mijn Wil leeft, niet tevreden te stellen.

Omdat zij in mijn Wil is, bevinden zij zich in het binnenste:

- van ons Hart, van onze Verlangens,
- van onze Genegenheden en van onze Gedachten.

Haar hartslagen en ademhalingen zijn één met de Onze.

Daarom zij de tevredenheden, de vreugde, de glorie en de liefde die zij alle oneindig in hun manier en hun natuur en zij verschillen in niets van de Vreugde, de Glorie en de Liefde die uit Onszelf voortkomen.

Zij zijn zodanig en er zijn er zoveel dat zoals in onze eeuwige Liefde:

- de Ene de Andere begeestert,
- de Ene het geluk van de Andere vormt,

zodanig dat wanneer Wij ons Geluk en onze Liefde niet in Ons kunnen houden, Wij overgaan naar Werken 'ad extra'.

Op dezelfde wijze zijn wij begeesterd en verheerlijkt door deze ziel die onze Wil doet

Hoe zouden Wij deze ziel, die ons zo gelukkig maakt ongelukkig kunnen maken?

Hoe zouden Wij haar niet evenveel kunnen beminnen als Wij Onszelf beminnen, zij die ons bemint met onze eigen Liefde, - niet zoals Wij de andere mensen beminnen- .

Er is geen scheidingsgordijn tussen haar en ons,
- geen "ons" of "uw". Alles is gemeenschappelijk.
Datgene wat Wij van nature zijn, smetteloos, heilig, enz.,
geven Wij aan deze ziel door Genade.
Zo verdwijnt elke ongelijkheid tussen ons.

Zoals Wij overgaan naar Werken 'ad extra' omdat Wij onze Liefde niet langer inhouden, zo ook laten Wij de liefde van de ziel die onze Wil doet naar buiten komen omdat Wij de liefde van iemand die onze Wil doet niet kunnen in Ons houden.

En Wij tonen haar aan de volkeren als onze favoriete, onze Welbeminde. En enkel voor haar en de zielen die op haar gelijken laten Wij de Goede Dingen op de aarde neerdalen.
En Wij bewaren de aarde uit Liefde voor hen.

Wij sluiten deze zielen in Ons op om beter van hen te kunnen genieten.

Net zoals Wij de goddelijke Personen onderling onafscheidelijk zijn, zo wordt de ziel die onze Wil doet onafscheidbaar van Ons.

11-71- 19 maart 1914 - De ziel die versmelt met de Goddelijke Wil verheugt de Goddelijke Personen.

Het leek alsof de gezegende Jezus mij wilde spreken over zijn allerheiligste Wil.

Ik versmolt mij in zijn ganse innerlijk, - in zijn Gedachten, zijn Verlangens, zijn Gevoelens, zijn Liefde, zijn Wil, in alles.

Met oneindige tederheid **zei Jezus mij:** "Oh, als je wist hoe gelukkig

de ziel die mijn Wil doet, Mij maakt, dan zou je hart breken van vreugde!

Toen je jezelf versmolt in mijn Gedachten, Verlangens enz., amuseerde je mijn Gedachten. En mijn Verlangens versmolten met de jouwe en speelden samen met hen.

Jouw gevoelens, verenigd met je wil en je liefde, liepen en vlogen in mijn Gevoelens, mijn Wil en mijn Liefde en zij kusten elkaar.

Als een snelle stroom stortten zij zichzelf uit in de immense Zee van de Eeuwige. En zij speelden met de goddelijke Personen,
- nu met de Vader, dan met Mij, en dan met de Heilige Geest.
En omdat Wij geen tijd willen geven aan elkaar, spelen Wij dan alle Drie samen met haar en Wij maken haar tot ons juweel.

Dit juweel is ons zo dierbaar omdat het ons vermaak moet vormen, dat Wij het zorgvuldig 'ad intra' bewaren, in het meest intieme deel van onze Wil.

En wanneer de mensen ons bitterheid geven en Ons beledigen, nemen Wij, om Ons op te vrolijken, ons Juweel en Wij spelen samen.

11-72- 21 maart 1914 – De onweerstaanbare drang van Jezus om de zielen bekend te maken hoezeer Hij hen bemint en met welke Genaden Hij hen overlaadt.

Jezus zegt mij: "Mijn dochter, Ik bemin de ziel die in mijn Wil leeft zozeer dat Ik Mijzelf sterk moet inhouden om haar niet te laten zien
- hoezeer Ik haar bemin,
- met welke Genaden Ik haar voortdurend overlaad, en
- hoezeer Ik haar voortdurend mooier maak.

Als Ik haar dat allemaal tegelijk zou laten zien,
- zou ze sterven van vreugde, zou haar hart breken
zodat ze niet meer op aarde zou kunnen leven
- en naar de Hemel zou vliegen.

Ik toon Mij echter beetje bij beetje aan haar
En wanneer zij tot het uiterste gevuld is, dan
- door een speciale tussenkomst van Mij,
verlaat zij de aarde,
om haar toevlucht te zoeken in de Schoot van de Eeuwige.

Ik zei Hem: "Jezus, mijn Leven, ik vind dat U overdrijft."

Glimlachend **antwoordde Hij**:

"Nee, nee, mijn geliefde, Ik overdrijf niet.
Wie overdrijft, loopt het risico teleur te stellen.
Maar jouw Jezus zou je nooit teleurstellen.

Wat Ik je heb verteld, is eigenlijk niets.

Je zal zeer verrast zijn wanneer je, nadat je de gevangenis van je
lichaam hebt verlaten, in mijn Boezem wordt opgenomen en
je volledig zal weten wat mijn Wil je heeft laten bereiken."

**11-73- 24 maart 1914 - De ziel die in de Goddelijke Wil leeft,
wordt een instrument voor Jezus, naar het voorbeeld van zijn
Mensheid.**

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. En ik klaagde bij Jezus omdat
Hij nog niet gekomen was. Uiteindelijk kwam Hij.

Hij zei mij: "Mijn dochter, mijn Wil verbergt mijn Mensheid in Zich.
Daarom verberg Ik soms mijn Mensheid voor jou, wanneer Ik tot jou
spreek vanuit mijn Wil.

Je voelt je omringd door Licht. Je hoort mijn Stem. Maar je kunt Mij
niet zien omdat mijn Wil mijn Mensheid absorbeert. Mijn Mensheid
heeft haar grenzen. Maar mijn Wil is eeuwig en grenzeloos.

Toen mijn Mensheid op aarde was, was zij niet op alle plaatsen, op
elk moment en onder alle omstandigheden. Mijn oneindige Wil
compenseerde dat.

Wanneer Ik zielen vind die volledig in mijn Wil leven, compenseren zij
voor mijn Mensheid wat betreft de tijd, de plaatsen, omstandigheden
en zelfs het lijden.

Aangezien mijn Wil in deze zielen leeft, maak Ik gebruik van hen, net zoals Ik gebruik maakte van mijn Mensheid.

Wat was mijn Mensheid anders dan een instrument van mijn Wil!
Zo zijn zij die mijn Wil doen.

11-74 - 5 april 1914 - Alles wat in de Goddelijke Wil wordt gedaan, wordt Licht.

Ik bleef in mijn gebruikelijke toestand. Mijn lieve Jezus verscheen in een groot Licht. Ik zwom in dit Licht en ik voelde het stromen door mijn oren, mijn ogen, mijn mond, door alles.

Jezus zei mij:

"Mijn dochter, als de ziel die in mijn Wil leeft, werkt, dan wordt haar werk Licht.

Als zij spreekt, denkt, verlangt, loopt, enz., dan veranderen haar woorden, gedachten, verlangens en stappen in Licht, een Licht dat voortkomt uit mijn Zon.

Mijn Wil trekt de ziel die in Hem leeft met zoveel Kracht aan, dat Hij haar voortdurend in mijn Licht laat ronddraaien en haar op die manier gevangen houdt.

11-75 - 10 april 1914 - De Doornenkroon. Jezus vindt zijn aards Centrum in de ziel die in zijn Wil leeft. De Liefde heeft de Goddelijke Wil nodig om tot rust te komen.

Deze morgen kwam mijn altijd lieve Jezus als Gekruisigde. En Hij deelde zijn Pijnen met mij. Hij trok mij zo diep in Zichzelf, in de zee van zijn Passie, dat ik Hem bijna stap voor stap kon volgen. Wie zou kunnen zeggen wat ik allemaal begrepen heb? Er zijn zovele dingen, dat ik niet weet waar ik moet beginnen.

Ik zal alleen zeggen dat ***toen de doornenkroon van zijn Hoofd***

getrokken werd, aangezien de doornen verhinderden dat het Bloed uit de Wonden kwam, zijn Bloed uit deze kleine gaatjes naar buiten stroomde. En het stroomde in brede straaltes over zijn Gelaat, zijn Haar, en het stroomde verder naar beneden over de ganse persoon van Jezus.

Jezus zei mij:

"Dochter, deze doornen die mijn Hoofd hebben geprikt zullen de arrogantie, de ijdelheid en de verborgen wonden van de mensen prikken om de etter eruit te halen.

De door mijn Bloed doordrenkte Doornen zullen hen genezen en zullen hen de kroon teruggeven die de zonde hen ontnomen heeft." Hij liet me ook andere fasen van zijn Passie doorlopen. Mijn hart werd doorboord toen ik Hem zo zag lijden.

Vervolgens, alsof Hij me wilde troosten, **vertelde Hij mij over zijn heilige Wil:**

"Mijn dochter, terwijl de zon licht overal op aarde verspreidt, behoudt zij haar centrum.

In de hemel, hoewel Ik het Leven ben van elke gelukzalige, behoud ik mijn Centrum, dat wil zeggen mijn Troon.

Op aarde ben Ik overal, maar **mijn centrum**, de plaats

- waar Ik mijn troon vestig om te regeren,
- waar mijn charisma's, mijn voldoening, mijn triomfen zich bevinden,
- waar mijn Hart klopt,

is de ziel die mijn heilige Wil doet zoals in zijn eigen Centrum.

Deze ziel is zodanig met Mij vereenzelvigd dat zij als het ware onlosmakelijk met Mij verbonden is. Al mijn Wijsheid en Macht kunnen geen middel vinden om Mij, al is het maar een klein beetje, van haar te verwijderen.

Hij voegde eraan toe: "Liefde heeft:

haar angsten, haar verlangens, haar ijver en haar onrust.

Mijn Wil is voortdurende rust. En weet je waarom?

Omdat liefde het begin, midden en einde van een werk bevat.

Daarom verschijnen er angsten, ongerustheden om het einde te bereiken. En veel wat menselijk en onvolmaakt is, vermengt zich hiermee.

Als mijn **Wil en mijn Liefde zich** niet **verenigen**, bij elke stap, *arme Liefde*, hoe wordt zij onteerd, zelfs in de grootste en heiligste werken.

Mijn Wil werkt in een eenvoudige daad en de ziel laat het werk aan mijn Wil over. En terwijl mijn Wil werkt, rust de ziel uit.

De ziel die Hem alle ruimte geeft, vindt rust.

Zij ervaart geen angst of ongeduld.

Haar werken zijn vrij van elke onvolmaaktheid.

11-76 - 18 mei 1914 - Vreedzame zielen zijn de steunen van God.
--

Ik voelde me beklemd en stond op het punt om overweldigd te worden door de giftige golven van de onrust. Mijn lieve Jezus, mijn trouwe wachter, kwam aangerend om te voorkomen dat de verwarring mij zou overweldigen.

Hij berispte mij en **Hij zei mij**:

"Mijn dochter, wat is er aan de hand?

Mijn zorg dat de ziel altijd haar vrede behoudt, is zo groot dat Ik soms een wonder moet verrichten om de ziel haar vrede te laten behouden. Maar de verstoorders van de zielen proberen mij te verhinderen dit wonder te verrichten.

Wees onder alle omstandigheden vredevol.

Mijn Wezen is onder alle omstandigheden in volmaakte vrede. Dit belet Mij niet om het kwaad te zien en bitterheid te kennen.

Maar ik blijf altijd kalm. Mijn vrede is voortdurend, Mijn woorden zijn altijd vredevol. Mijn Hart klopt nooit onrustig, zelfs niet bij grote vreugde of grote tegenslagen.

Zelfs het Werk van mijn Handen als Ik moet ingrijpen om straffen over de aarde te zenden is in golven van vrede gehuld.

Ik ben in jouw hart en als je niet vredevol bent, dan voel Ik Mij onteerd.

Mijn handelwijze en de uwe komen niet meer overeen.

Ik zou verhinderd zijn mijn handelwijze in jou te ontplooien.
En dus zou je Mij ongelukkig maken.

Enkel vredelievende zielen zijn de steunen waarop Ik leun.

Wanneer de grote ondankbaarheden op aarde Mij de gesels uit de handen trekken, doe ik altijd minder dan wat Ik zou moeten doen, omdat Ik leun op deze steunen.

Ach, moge het nooit gebeuren dat deze steunen Mij ontbreken.
Want wanneer deze zouden ontbreken, zou Ik alles vernietigen.”

11-77- 29 juni 1914 - De zielen die in de Goddelijke Wil leven, nemen deel aan de Werken ‘ad intra’ (innerlijk) van God naar hun bescheiden vermogen en liefde.

Na het lezen van wat **op 17 maart** werd geschreven (de zielen die in de Goddelijke Wil leven nemen deel aan de innerlijke Werken van de goddelijke Personen, enz.),
beweerden enkele mensen dat dit niet zo kon zijn.

Dat zette me aan het denken, hoewel ik kalm bleef, omdat ik ervan overtuigd was dat Jezus mij de Waarheid zou laten weten.
Later, toen ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, zag ik in mijn geest een immense zee met verschillende voorwerpen in die zee.

Sommige van deze voorwerpen waren klein, andere groter.
Sommige bleven drijven en waren alleen maar nat.
Andere zonken en waren doorweekt met water aan de binnen- en buitenkant. Weer andere zonken zo diep dat ze in de zee oplosten.

Mijn altijd vriendelijke Jezus kwam naar me toe en **Hij zei:**

"Mijn geliefde dochter, heb je het gezien?
De zee symboliseert mijn Oneindigheid
en de voorwerpen, de zielen die in mijn Wil leven.

Hun positie:

- aan de oppervlakte, ondergedompeld of volledig opgelost varieert, afhankelijk van de manier waarop zij in mijn Wil leven:
- sommige op een onvolmaakte manier,
- andere op een volmaaktere manier, en
- nog andere bereiken het punt waarop ze volledig opgelost zijn in mijn Wil.

In feite, mijn dochter, verloopt jouw deelname aan de innerlijke Werken waarover Ik je heb gesproken, als volgt:

Soms hou Ik je bij mijn Mensheid en neem je deel aan zijn Lijden, zijn Werken en zijn Vreugde.

Op andere momenten trek Ik je in mijn Innerlijk en laat Ik je in mijn Godheid verdwijnen:

Hoe vaak heb Ik je niet zo diep in Mij bewaard, dat je enkel Mij kon zien, binnen en buiten jezelf!

Je deelde onze Vreugde, onze Liefde en al het andere, steeds naar jouw bescheiden vermogen.

Hoewel onze innerlijke Werken eeuwig zijn, kunnen mensen genieten van de weldaden ervan naar gelang hun liefde.

Wanneer de wil van de ziel één is met mijn Wil, en Ik haar in Mij opneem en zij zich onafscheidbaar maakt,
- altijd zolang zij niet uit mijn Wil weggaat,
wat is er dan verwonderlijk als Ik zei dat zij aan de Werken 'ad intra' deelneemt?

Als zij de Waarheid zouden willen kennen, zouden zij de betekenis van mijn Woorden kunnen begrijpen. ***Want de waarheid is Licht voor de geest.***

En met het licht kunnen de dingen gezien worden zoals ze zijn.

Wanneer je de Waarheid niet wil kennen, is de geest blind.

En dan kunnen de dingen niet worden gezien zoals ze zijn
Zij blijven dan twifelen, doen moeilijkheden ontstaan en worden nog
blinder dan ervoor.

Mijn Wezen is altijd in actie.

Het heeft geen begin en geen einde. Het is tegelijk oud en jong.

***Onze Werken ‘ad intra’ (innerlijk) waren, zijn en zullen altijd zijn,
en altijd werkzaam.***

Door haar innige verbondenheid met onze Wil bevindt de ziel zich in
Ons. Zij bewondert, aanschouwt, bemint en geniet. Zij neemt deel
aan onze Liefde, aan onze Verrukkingen en aan al het andere.

Waarom zou het dan ongepast zijn om te zeggen dat de ziel die in
mijn Wil leeft deelneemt aan onze Werken ‘ad intra’!

Terwijl Jezus mij deze dingen vertelde, kwam er een vergelijking in
mij op: Een man huwt met een vrouw. Ze krijgen kinderen en zijn rijk,
deugdzaam en goed. Als iemand, aangetrokken door hun goedheid,
bij hen komt wonen, zal deze dan niet hun rijkdom, hun geluk en zelfs
hun deugden delen?

En als dat menselijk gezien mogelijk is,
hoe is het dan niet meer mogelijk met onze lieve Jezus!

11-78- 15 augustus 1914 - Luisa versmelt zich met Jezus om Hem te verlichten in zijn Lijden veroorzaakt door de mensen.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand. Toen kwam mijn lieve
Jezus op een andere manier dan op zijn gebruikelijke manier in deze
periode van mijn leven.

Als Hij zich verwaardigt te komen, - dan is het voor korte tijd, efkens,
en zonder mij te laten deelnemen aan zijn Lijden.

Zijn heilige Wil neemt in mij de plaats in van alles.

Deze morgen bleef hij enkele uren. Hij verkeerde in een toestand die
zelfs de stenen zou doen wenen. Hij leed met zijn gehele wezen.
Hij wilde verlichting voor elk deel van zijn allerheiligste Mensheid.

Het leek alsof Hij, wanneer Hij geen verlichting zou krijgen,
de wereld tot een hoop puin zou reduceren.
Het leek ook alsof Hij niet wilde zien wat er gebeurde in de wereld
om niet gedwongen te worden tot het ergste.

Ik drukte Hem tegen me aan.
En om Hem te verlichten *versmolt ik met zijn Intelligentie*
om naar alle intelligenties van de mensen te kunnen gaan
om al hun slechte gedachten te vervangen door goede gedachten,
en om de beledigingen aan Jezus te herstellen en te verlichten.

Vervolgens *versmolt ik met zijn Verlangens*
om elk van de slechte verlangens van de mensen te kunnen
vervangen door goede verlangens en de beledigende verlangens te
herstellen en Jezus te verlichten. En zo verder.

Nadat ik Hem stukje bij beetje had verlicht,
verliet Hij mij alsof Hij gesterkt was.

**11-79-25 september 1914 - Het Gebed dat met Jezus en in Zijn
Wil wordt gedaan, breidt zich uit tot iedereen.**

Ik bracht mijn arme gebeden aan Jezus
Ik vroeg me af aan wie Jezus ze het beste kon opdragen.

Met goedheid **zei Hij mij:**
"Mijn dochter, de gebeden die met Mij en in mijn Wil worden gedaan
kunnen zonder uitzondering op iedereen worden toegepast.
Iedereen ontvangt zijn deel en de weldaden ervan,
- alsof ze enkel voor hen zijn opgedragen.

De gebeden werken echter volgens de gesteltenis van de mensen.
Het is zoals voor mijn Eucharistie en mijn Passie.
Zij zijn voor allen en Ik geef hen aan elk afzonderlijk.
Maar hun effecten variëren

naargelang de persoonlijke gesteltenis van de personen.

Als tien personen de weldaden ervan ontvangen, zijn de vruchten niet minder dan wanneer slechts vijf hen zouden ontvangen. Zo is het ook met het Gebed dat met Mij in mijn Wil gedaan wordt.

11-80- 14 oktober 1914 - De waarde van de Uren van de Passie en de Beloningen die eraan verbonden zijn.

Terwijl ik de Uren van de Passie schreef, dacht ik bij mezelf:
"Wat een offers moet ik brengen om deze gezegende Uren van de Passie te schrijven, vooral wanneer ik bepaalde innerlijke dingen moet vermelden die tussen Jezus en mij en Jezus plaatsgevonden hebben! *Welke beloning zal Hij mij geven?*"

Met een tedere en zachte stem zei Hij mij:
"Mijn dochter, voor elk woord dat je geschreven hebt, zal Ik je een kus geven, een ziel."

Ik antwoordde: "Mijn Liefde, dat is voor mij, maar wat geeft U aan degenen die hen zullen overwegen?"

Hij zei mij: "Als zij hen samen met Mij overwegen, in mijn Wil, zal Ik hen ook een ziel geven voor elk woord dat zij reciteren. Het effect zal klein of groot zijn, naargelang de graad van eenheid met Mij.

Door hen te overwegen in mijn Wil, verbergt de ziel zich in Hem. Omdat het mijn Wil is die handelt, kan Ik alle Goede Dingen voortbrengen die Ik wil, zelfs door middel van één enkel Woord."

Een andere keer klaagde ik bij Jezus toen ik vaststelde dat na zoveel offers om deze Uren te schrijven, maar zeer weinig zielen hen doen.

Jezus zei mij:
"Mijn dochter, klaag niet! Zelfs als er maar één ziel was die hen overwoog, zou je tevreden moeten zijn.

Zou Ik Mijn Passie niet volledig ondergaan hebben, zelfs als er maar één ziel was die gered zou worden? Hetzelfde geldt voor jou.

We mogen niet nalaten om goed te doen onder het voorwendsel dat maar weinig mensen ervan zullen genieten. De schade zal aan de kant liggen van degenen die er geen gebruik van willen maken.

Mijn Passie heeft mijn Mensheid de Verdiensten gegeven alsof allen gered zijn, zelfs al willen sommigen er geen gebruik van maken.

Hetzelfde geldt voor jou: je zult beloond worden in de mate waarin jouw wil zich heeft vereenzelvigd met de Mijne en het goede voor iedereen heeft gewild.

Alle schade komt bij degenen die, hoewel ze daartoe in staat zijn, het niet doen.

Deze Uren zijn zeer kostbaar, want ze zijn niets anders dan een herhaling van wat Ik tijdens mijn sterfelijke leven gedaan heb en wat Ik blijf doen in het allerheiligste Sacrament.

**Wanneer Ik deze Uren hoor,
hoor Ik mijn eigen Stem, mijn eigen Gebeden.**

In de ziel die deze Uren bidt, zie Ik mijn Wil die het goede wil voor iedereen en die eerherstel brengt voor iedereen.

En Ik voel me aangetrokken om in deze ziel te komen wonen om daar te doen wat zij doet.

O, wat zou Ik graag willen dat er in elke stad minstens één ziel zou zijn die de Uren van mijn Passie bidt!

Dan zou Ik in elke stad gehoord worden.

En mijn Gerechtigheid, die in deze tijden zo verontwaardigd is, zou gedeeltelijk worden verzacht.

Op een dag, toen ik bezig was met **het Uur waarin de hemelse Moeder deelnam aan de Graflegging van Jezus**, stond ik naast haar om haar te troosten.

Eigenlijk deed ik dit Uur meestal niet en ik aarzelde om het te doen.
Op smekende en liefdevolle toon **zei de gezegende Jezus mij**:

"Mijn dochter, Ik wil niet dat je dit Uur overslaat.
Je zult het doen uit liefde voor Mij en ter ere van mijn Moeder.

Weet dat elke keer dat je dit doet, mijn Moeder zich voelt alsof
- zij haar aards leven opnieuw beleeft en
- zij de glorie en de liefde ontvangt die zij Mij gaf.

Wat Mij betreft, Ik voel
- haar moederlijke tederheid, haar liefde en alle glorie die ze Mij gaf.
Bovendien beschouw Ik je als een moeder."

Daarna kuste Hij me en **Hij zei** heel zachtjes: "Mijn mama, mama!".
En Hij fluisterde me alles toe wat zijn lieve Moeder tijdens dat Uur
had gedaan en geleden.

Vanaf dat moment *heb ik*, geholpen door zijn Genade,
dit Uur nooit meer overgeslagen.

**11-81- 29 oktober 1914 - De handelingen die in de Goddelijke Wil
worden verricht, zijn volmaakt en volledig.**

Ik klaagde bij de gezegende Jezus over het missen van Hem.
En mijn arm hart was in rep en roer.

Ik zei deze onzinnige woorden tegen Hem:

"Mijn Liefde, hoe is dit mogelijk!
Ben je dan vergeten dat ik niet zonder U kan zijn?
Ik moet bij U zijn, op aarde of in de Hemel.
Moet ik U daar nog aan herinneren?
Misschien wil U dat ik stil, slaperig en verward ben?
Doe wat U wilt, als U maar altijd bij mij blijft.
Ik heb het gevoel dat U me uit uw Hart verdreven hebt.
Kan U dat met uw Hart doen?

Terwijl ik dit en andere onzin zei,
bewoog mijn lieve Jezus zich in mij en **Hij zei:**

"Mijn dochter, kalmeer. Ik ben hier. Zeggen dat Ik je uit mijn Hart heb geduwd, is een belediging voor Mij. Ik bewaar je immers in het diepst van mijn Hart, zodanig:

- dat mijn hele Wezen in jou stroomt
- dat heel jouw wezen in Mij stroomt.

Wees dus aandachtig

- op dat niets van mijn Wezen dat in jou is, uit jou wegvloeit en
- zodat al jouw daden verenigd zijn met mijn Wil.

De daden van mijn Wil worden volledig vervuld:

één enkele daad van mijn Wil

- kan duizend werelden scheppen, allemaal volmaakt en volledig.

Er zijn geen verdere handelingen nodig om alles te volbrengen.

Als je dus ook maar de kleinste handeling in mijn Wil verricht,
is het resultaat volledig: handelingen

- van liefde, van lofprijzing,
- van dankzegging of van eerherstel.

Deze daden bevatten alles.

***Enkel de daden die in overeenstemming zijn met mijn Wil
zijn Mij waardig.***

Want om een volmaakt Wezen eer en voldoening te geven,
zijn volmaakte en volledige daden nodig,
die de mens enkel in mijn Wil kan voortbrengen.

Buiten mijn Wil om, kunnen de daden van de mens niet volmaakt en
volledig zijn, hoe goed ze ook zijn.

Er zijn immers opeenvolgende handelingen nodig om een werk tot
een goed einde te brengen, als dat al mogelijk is.

***Elk werk dat buiten mijn Wil om door de mens verricht wordt,
is voor Mij zinloos werk.***

Moge mijn Wil jouw leven, jouw regel en je alles zijn.

Zo, versmolten met mijn Wil,

- zal je in Mij zijn en Ik in jou, en
- zal je er zeer op letten nooit meer te zeggen dat Ik je uit mijn Hart verwijderd heb.

11-82- 4 november 1914 - De voldoening van Jezus door de Uren van de Passie.

Ik bad de Uren van de Passie. **Jezus zei mij** zeer blij:

"Mijn dochter, als je eens wist hoeveel voldoening Ik voel wanneer Ik zie dat je deze Uren van mijn Passie steeds weer opnieuw overweegt, dan zou je zeer gelukkig zijn.

Het is waar dat mijn heiligen over mijn Passie hebben gemediteerd en, toen ze begrepen hoezeer Ik heb geleden, tranen van medeleven hebben vergoten totdat ze verteerd werden door liefde voor mijn lijden.

Het was echter ***was het niet op deze steeds herhaalde manier en in deze volgorde.***

Je bent de eerste die Mij deze grote en bijzondere vreugde schenkt om Uur na Uur, innerlijk opnieuw te beleven

- mijn Leven en
- alles wat Ik geleden heb.

Ik voel Mij hiertoe zozeer aangetrokken dat Ik

- je, Uur na Uur, dit Voedsel geef en het samen met jou eet, en
- samen met jou doe wat jij doet.

Weet dat Ik je rijkelijk zal belonen met Licht en nieuwe Genade.

Zelfs na je dood,

telkens wanneer zielen op aarde deze Uren zullen overwegen,

zal Ik je in de Hemel met nieuw Licht en nieuwe Glorie bekleden.

11-83- 6 november 1914 - De ziel die de Uren van de Passie overweegt, wordt medeverlosser.

Terwijl ik, zoals gewoonlijk, de Uren van de Passie overwoog,
zei mijn lieve Jezus mij:

"Mijn dochter, de wereld hernieuwt mijn Passie voortdurend .
Aangezien mijn Oneindigheid alle mensen omhult,
- zowel innerlijk als uiterlijk,
ben Ik gedwongen om bij elk contact met hen, nagels, doornen,
zweepslagen, minachting, spuug en al het andere waarmee ik
tijdens mijn Passie overladen werd, en zelfs nog meer, te ontvangen.

Maar in contact met de zielen die de Uren van mijn Passie
overwegen, voel ik
- dat de nagels worden verwijderd,
- dat de doornen worden verbrijzeld,
- dat mijn Wonden worden verlicht en dat het spuwsel verdwijnt.

Ik voel Mij vergoed voor het kwaad dat andere mensen Mij aandoen.
En omdat Ik voel dat deze zielen Mij geen kwaad doen,
maar wel goed doen, steun Ik op hen.

De gezegende Jezus voegde eraan toe:

"Mijn dochter, weet dat door deze Uren te bidden, de ziel zich
- mijn Gedachten, mijn Eerherstel, mijn Gebeden,
- mijn Verlangens, mijn Genegenheden en zelfs
- mijn diepste Vezels eigen maakt.
Zij maakt alles tot het hare. Zij verheft zich tussen hemel en aarde en
zij vervult zij de functie van medeverlosseres.

Zij zegt in mijn Naam: "Hier ben ik, ik wil voor iedereen boeten,

voor iedereen smeken en voor iedereen instaan."

11-84- 20 november 1914 - Noodzaak voor Luisa om over de straffen te schrijven. De Goddelijke Wil en de Liefde brengen het Leven en het Lijden van Jezus in de ziel voort.

Ik was zeer bedroefd vanwege

- het gemis van de gezegende Jezus en, nog meer,
- de straffen die momenteel over de aarde uitgestort worden en waarover Jezus mij in de afgelopen jaren vaak verteld heeft.

Het lijkt me echt dat gedurende al die jaren dat Hij mij in bed hield, Wij samen de last van de wereld gedragen hebben. Wij hebben samen geleden en gewerkt voor het welzijn van de mensen.

Het lijkt mij dat mijn rol als offerziel alle mensen tussen Jezus en mij geplaatst heeft. Hij legde geen straf op zonder mij daarvan op de hoogte te stellen. Ik bemiddelde zozeer bij Hem dat Hij de straffen halveerde of zelfs helemaal geen straf oplegde.

Oh! Wat ben ik bang bij de gedachte dat Jezus de hele last van de mensen op zich genomen heeft en mij aan de kant gelaten heeft, alsof ik het niet waard ben om met Hem te werken!

Een nog grotere smart beklemt mij:

tijdens de korte bezoeken die Hij me brengt, zegt Hij me vaak dat de oorlogen en rampen die zich momenteel voordoen niets zijn vergeleken met wat nog gaat komen, hoewel het mij veel te veel lijkt.

Hij zegt:

- dat andere naties zich bij de oorlog zullen aansluiten, en dat er zelfs een oorlog tegen de Kerk zal uitbreken,
- dat gewijde personen zullen worden aangevallen en gedood
- en dat veel kerken zullen worden ontheiligd.

In werkelijkheid heb ik sinds ongeveer twee jaar nagelaten te schrijven over de straffen die Jezus mij laat zien,
- deels omdat het herhalingen zijn en
- deels omdat het mij zoveel pijn doet om aan dit onderwerp te denken dat ik niet verder kan gaan.

Op een nacht, terwijl ik aan het schrijven was wat Hij mij verteld had over zijn allerheiligste Wil, en daarbij wegliet wat Hij mij verteld had over de straffen, berispte Hij me zachtjes en **Hij zei:**
"Waarom heb je niet alles opgeschreven?"

Ik antwoordde: "Mijn Liefde, het leek me niet nodig en bovendien weet je hoezeer dit onderwerp mij pijn doet."

Hij vervolgde:

"Mijn dochter, als het niet nodig was, zou Ik je er niet over spreken. Want jouw slachtofferschap houdt verband met de gebeurtenissen die mijn Voorzienigheid voor de mensen regelt. De band bestaat tussen jou, Mij en mensen. Jouw lijden om straffen te voorkomen, wordt in je geschriften vermeld. Deze weglatingen zullen opvallen.

Je geschriften zullen dan onvolledig en gebrekkig overkomen. En Ik niet weet hoe Ik onvolledige en gebrekkige dingen moet doen. Ik haalde mijn schouders op en **ik zei:** "Dat is te moeilijk voor mij. Bovendien, wie kan zich alles herinneren!"

Hij zei glimlachend: "Hoe zou het zijn als Ik na je dood een veer in je handen zou leggen, een veer van vuur. Wat zou je daar dan van vinden in het vagevuur?"

Daarom heb ik besloten dat ik voortaan over de straffen zal spreken. En ik hoop dat Jezus me mijn nalatigheden zal vergeven. Omdat ik erg bedroefd was, nam Jezus me in zijn armen. **Hij zei mij:**
"Mijn dochter, blijf vrolijk.
De ziel die in mijn Wil leeft, is nooit van Mij gescheiden.

Zij is bij Mij in mijn Werk, in mijn Verlangens, in mijn Liefde.
Zij is bij Mij in alles en overal.

Alhoewel Ik alles van de mensen wil: genegenheid, verlangen, enz.,
en Ik krijg dit meestal niet, blijf Ik toch bij hen in de hoop iets te bereiken.

Deze verlangens worden vervuld door de zielen die in mijn Wil leven.
Ik rust bij hen. Mijn Liefde rust in hun liefde.

Hij voegde eraan toe:

"Ik heb je twee zeer grote dingen gegeven die, om zo te zeggen, mijn Leven vormen: ***mijn Goddelijke Wil en mijn Liefde.***
Zij waren de steunpilaren van mijn Leven en mijn Passie.

Ik wil niets van je, behalve dit:

- *dat mijn Wil jouw leven en jouw Gids is en*
- *dat niets in jou, klein of groot, aan Hem ontsnapt.*

Dat zal mijn Passie in jou brengen. Hoe dichterbij je bij mijn Wil blijft,
hoe meer je mijn Passie in jou zult voelen. Als je mijn Wil in jezelf laat stromen, zal Hij mijn Passie in jou laten stromen.

Je zult Hem voelen stromen in je gedachten en in je mond:
je tong zal ermee doordrenkt zijn. En, verwarmd door mijn Bloed,
zullen je woorden op welsprekende wijze mijn Lijden vertellen.

Je hart zal vervuld zijn van mijn Lijden. Hij zal de stempel van mijn Passie op je hele wezen drukken. En Ik zal je steeds weer herhalen:
"Dit is mijn Leven, dit is mijn Leven."

Ik zal je met vreugde verrassen door tegen jou te spreken op een moment van lijden, op een ander moment van een ander lijden,
over lijden waar je nog nooit van gehoord hebt of dat je nog niet begreep.

Ben je niet gelukkig!

11-85- 17 december 1914 - De ziel kan een levende Hostie voor Jezus worden.

In mijn gebruikelijke toestand was ik erg bedroefd omdat Jezus mij geweigerd was. Uiteindelijk kwam Hij en toonde zich in mijn arme persoon: het leek alsof ik zijn kleding vormde.

Hij verbrak de stilte en *Hij zei mij:*

"Mijn dochter, ook jij kunt een Hostie zijn.

In het sacrament van de Eucharistie vormt de gedaante van brood mijn kledij en het Leven dat in de hostie aanwezig is, bestaat uit mijn Lichaam, mijn Bloed en mijn Godheid.

Het is door mijn allerhoogste Wil dat dit Leven bestaat.

Mijn Wil omvat de Liefde, de Verzoening, de Offerande en alles wat zich in de Eucharistie bevindt.

Dit Sacrament wijkt nooit af van mijn Wil. Bovendien is er niets dat van Mij komt zonder dat het voortkomt uit mijn Wil.

Zo kun jij een Hostie vormen.

De hostie is materieel en volledig menselijk. Op dezelfde manier heb jij een materieel lichaam en een menselijke wil.

Je lichaam en je wil,

als je hen zuiver, rechtvaardig en ver van zelfs maar een schaduw van de zonde houdt, *zijn de gedaanten van deze Hostie.*

Zij stellen Mij in staat om verborgen in jou te leven. Dat is echter niet voldoende. Want dat zou de hostie zijn zonder de consecratie.

Mijn Leven is noodzakelijk. Mijn leven bestaat uit:

- Heiligheid, Liefde, Wijsheid, Kracht, enz.

Maar de drijvende kracht achter dit alles is mijn Wil.

Nadat je de hostie hebt voorbereid, moet je je wil daarin laten sterven. Je moet hem goed behandelen zodat hij niet opnieuw tot leven komt.

Vervolgens moet je mijn Wil jouw hele wezen laten doordringen.

Mijn Wil, die mijn hele Leven bevat, zal de ware en volmaakte consecratie tot stand brengen.

Zo zal het menselijk denken geen leven meer hebben in jou.
Er zal alleen nog maar de gedachte van mijn Wil zijn.

Deze consecratie zal mijn Wijsheid in jouw geest brengen.

Er zal menselijk gezien geen leven meer zijn voor zwakheid,
voor wispelturigheid.

In jou zal het goddelijke Leven zijn,
de kracht van de ziel, de standvastigheid en alles wat Ik ben.

Zo zal Hij, telkens wanneer je je wil,
- je verlangens, alles wat je bent en alles wat je moet doen
in mijn Wil laat vloeien,

Ik zal jouw consecratie hernieuwen.

En Ik zal in jou blijven leven als in een levende Hostie,
geen dode hostie zoals de hosties waarin Ik niet aanwezig ben.

En dat is nog niet alles. In de Hosties die in de cibories liggen, in de tabernakels, is alles dood, stil. Er is geen sprake van gevoeligheid van een hartslag, van een uitbarsting van liefde.

Als Ik daar niet op de harten zou wachten om mij aan hen te geven, zou Ik daar zeer ongelukkig zijn. Mijn Liefde zou gefrustreerd zijn, en mijn sacramenteel Leven zou zinloos zijn.

Ik aanvaard dit in de tabernakels. Maar Ik tolereer dit niet bij de levende Hosties.

Het leven heeft voedsel nodig

In de Eucharistie wil Ik gevoed worden met mijn eigen Voedsel.

Dat wil zeggen dat de ziel zich mijn Wil, mijn Liefde, mijn Gebeden, mijn Eerherstel, mijn Offers eigen maakt en dat zij deze aan Mij geeft alsof het haar eigen Gaven zijn.

Ik zal Mij hiermee voeden. De ziel zal zich met Mij verenigen, haar oren spitsen om te horen wat Ik doe en om met Mij te handelen.

Door zo mijn eigen Daden te herhalen, zal zij Mij haar voedsel geven en zal Ik gelukkig zijn.

Alleen in deze levende Hosties zal Ik een compensatie vinden

- voor mijn eenzaamheid, mijn grote honger en
- voor alles wat Ik lijd in de tabernakels.

11-86- 21 december 1914 - Gezelschap in zijn Lijden is een grote verlichting voor Jezus.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Toen Jezus kwam was Hij zeer bedroefd. **Hij zei:**

"Mijn dochter, Ik kan de wereld niet langer verdragen.

Verlicht Mij voor iedereen, laat mijn Hart in jouw hart kloppen.

Wanneer Ik in jouw hart de hartslagen van iedereen hoor, dan zullen de zonden Mij niet rechtstreeks raken, maar indirect.

Anders zal mijn Gerechtigheid straffen sturen, die nog nooit eerder gezien zijn."

Terwijl Hij dit zei, plaatste Hij zijn Hart in de plaats van het mijne en Hij liet mij de slagen van zijn Hart voelen.

Wie zou kunnen beschrijven wat ik voelde!

De zonden verwondden zijn Hart als pijlen.

Hij voelde zich verlicht omdat ik zijn Lijden deelde.

Ik geraakte volledig met Hem verenigd. Het leek:

- alsof dat ik zijn Intelligentie, zijn Handen, zijn Voeten, enz. in mij droeg, en
- dat ik met Hem alle beledigingen deelde die de mensen met hun zintuigen begaan.

Wie zou kunnen zeggen hoe dat gebeurde?

Hij voegde eraan toe:

"Gezelschap hebben in mijn Lijden is een grote verlichting voor Mij.

Zo was het ook met mijn goddelijke Vader:

Na mijn Menswording was Hij niet onverbiddelijk.
Hij ontving de beledigingen immers niet meer rechtstreeks,
maar indirect, via mijn Mensheid.

Mijn Mensheid was als een schild voor Hem.

*Daarom zoek Ik zielen die zich tussen Mij en de mensen plaatsen.
Anders zou Ik de wereld tot een puinhoop maken.*

**11-87- 8 februari 1915 - Jezus wil niet dat Luisa meer nadenkt
over wat ze voelt dan over wat ze moet doen.**

**De Volmaaktheid van de drie Goddelijke Personen komt tot
uiting in de Eenheid van hun Wil.**

Ik blijf erg bedroefd over de manier waarop Jezus mij behandelt.
Toch leg ik me neer bij zijn allerheiligste Wil. Toen ik klaagde over
zijn afwezigheden en zijn stilzwijgen, ***zei Hij mij:***

"Dit is niet het moment om daarover na te denken.
Dat zijn zorgen van kinderen, van zwakke zielen, die meer met
zichzelf bezig zijn dan met Mij, die meer denken aan wat ze voelen
dan aan wat ze moeten doen. Deze zielen gedragen zich zeer
menselijk. En Ik kan hen niet vertrouwen.

Van jou verwacht Ik dat niet.

Ik verwacht van jou de heldhaftigheid van zielen

- die zichzelf vergeten en zich alleen met Mij bezighouden, en
- die, verenigd met Mij, zich bekommeren om het heil van mijn kinderen die de duivel van Mij probeert te roven.

Ik wil

- dat je je aanpast aan de moeilijke tijden die wij doormaken en
- dat je met Mij weent en bidt om de verblinding van de mensen.

Jouw leven moet verdwijnen en het Mijne moet je volledig
doordringen. Als je dat doet,

- zal Ik in jou de geur van mijn Godheid ruiken en
- zal Ik je vertrouwen in deze droevige tijden,
die alleen maar straffen voorspellen.

Wat zal er gebeuren als de dingen verder gaan?
Arme kinderen, arme kinderen!

Jezus leek zozeer te lijden dat Hij verstomde en zich diep in zijn Hart terugtrok, zodanig dat Hij volledig verdween.

Wat mij betreft, ik was het moe en ik begon terug te klagen door Hem steeds opnieuw aan te roepen en tegen Hem te zeggen:
"Jezus, hoor je niets over de tragedies die gebeuren?
Hoe kan uw medelevende Hart zoveel kwelling van uw kinderen verdragen?"

Hij bewoog zich in mij en Hij deed alsof Hij niet gehoord wilde worden. Ik voelde in mijn ademhaling een andere Ademhaling, een kloppende Ademhaling vergezeld van gekreun.

Het was de Ademhaling van Jezus. Ik herkende de zachtheid ervan. Zij bracht me verkoeling en tegelijkertijd voelde ik een dodelijke pijn. Ik voelde immers de ademhaling van iedereen, vooral van mensen die op sterven lagen. En Jezus deelde hun doodstrijd. Soms leek Hij zozeer te lijden dat Hij slechts een zwak gekreun liet horen, hetgeen zelfs de meest verharde harten tot medelijden kon bewegen.

Deze morgen bleef ik klagen. Jezus kwam en Hij zei:
"Mijn dochter, de eenheid van onze Wil is zodanig dat de Wil van de een niet te onderscheiden is van de wil van de ander.

***De vereniging van de Wil
vormt de volmaaktheid van de drie goddelijke Personen.***

Omdat Wij gelijk zijn in onze Wil, zijn Wij ook gelijk
- in Heiligheid, in Wijsheid, in Schoonheid,
- in Macht, in Liefde, en in al onze andere Eigenschappen.

Wij aanschouwen elkaar. En onze tevredenheid is zo groot dat Wij er volledig gelukkig mee zijn.

Ieder

- weerspiegelt zich in de ander en
 - stort zijn immense zeeën van goddelijke vreugde in de ander uit.
- Als er ook maar het geringste verschil tussen ons zou zijn, zouden we niet volledig en volmaakt gelukkig kunnen zijn.

Toen Wij de mens schiepen,
hebben Wij hem ons Beeld en onze Gelijkenis ingeblazen

- om hem te vervullen met ons Geluk en
- opdat hij onze Vreugde zou zijn.

Maar hij heeft de fundamentele schakel verbroken die hem verbond met zijn Schepper, met de Goddelijke Wil, waardoor hij het ware geluk verloor en het kwaad hem kon binnendringen.

Als gevolg daarvan kunnen Wij ons niet meer in hem verheugen. Alleen in de zielen die in alles onze Wil doen gebeurt dit. In hen kunnen Wij ten volle genieten van de vruchten van de Schepping.

Zelfs in de zielen

- die enkele deugden beoefenen,
 - die bidden en de sacramenten ontvangen,
- maar niet in overeenstemming zijn met onze Wil, kunnen Wij Ons niet hen herkennen.

Omdat hun wil afgesneden is van de Onze,
is alles in hen onderste boven.

Dus, mijn dochter, ***vervul mijn Wil altijd en in alles.
En maak je nergens anders zorgen over.***

Ik zei Hem:

"Mijn Liefde en mijn Leven, hoe kan ik mij aan uw Wil conformeren

met betrekking tot de vele straffen die U zendt?
Het is veel te veel voor mij om 'Fiat' tegen te kunnen zeggen.

Bovendien, hoe vaak hebt U me gezegd dat als ik Uw wil doe, U de mijne zult doen? Wat is er aan de hand? Bent U veranderd?"

Hij antwoordde mij: 'Ik ben niet veranderd. Het zijn de mensen die het punt bereiken hebben dat ze ondraaglijk geworden zijn.

Kom dichterbij en ontvang uit mijn mond de beledigingen die de mensen Mij sturen.

Als je hen kunt slikken, zal I de straffen opschorten."

Ik naderde zijn mond en dronk gretig. Ik probeerde vervolgens te slikken, maar tot mijn grote spijt lukte dat niet: ik stikte.

Ik probeerde het opnieuw, maar zonder succes.

Met een tedere, snikkende stem **zei Hij mij:**

"Zie je wel? Je kunt hen niet slikken.

Gooi het op de grond en het zal op de mensen vallen."

Ik deed dat en Jezus deed hetzelfde. **Hij zei:**

"Het is nog niets, het is nog niets!" Daarna verdween Hij.

11-88- 6 maart 1915 - Jezus schort de rol van Luisa als slachtoffer op om zijn Gerechtigheid de vrije loop te laten.

Ik bevond me in mijn gebruikelijke toestand. Mijn altijd vriendelijke Jezus kwam eventjes. Mijn biechtvader was onwel en kon mij niet helpen mij door gehoorzaamheid terug te brengen naar de bewuste toestand. **Ik zei aan Jezus:**

"Wat wilt U dat ik doe? Moet ik in deze toestand blijven of moet ik proberen zelf terug te keren?"

Hij antwoordde mij: "Mijn dochter,

wil je dat Ik doe wat Ik al eerder heb gedaan, toen Ik

- je niet alleen opdroeg om in deze toestand te blijven, maar

- er ook voor zorgde dat je alleen door gehoorzaamheid

opnieuw bij bewustzijn kon komen?"

Als Ik dat nu zou doen,

- zou Mijn Liefde gebonden zijn en
- zou Mijn Gerechtigheid zich niet volledig over de mensen kunnen uitstorten.

En je zou tegen Mij kunnen zeggen:

"Net zoals U mij aan de toestand van slachtoffer hebt gebonden, uit liefde voor mij en uit liefde voor de mensen, zo bind ik U nu op mijn beurt zodat U uw Gerechtigheid niet langer over de mensen kan uitstorten."

Zo zouden de oorlog en de voorbereidingen van andere landen op oorlog in rook opgaan. Ik kan het niet, ik kan het niet!

Als je in deze toestand wilt blijven, of als de biechtvader wil dat je erin blijft, zal Ik iets milder zijn voor Corato en zal Ik elders enige verzachtende omstandigheden toestaan.

De zaken worden ingewikkeld en mijn Gerechtigheid wil je absoluut niet in deze toestand, zodat Ik meer straffen kan opleggen en ervoor kan zorgen dat andere naties oorlog voeren *om de hoogmoed van de mensen te verminderen* die een nederlaag zullen lijden waar ze een overwinning verwachten.

Mijn Liefde weent, maar mijn Gerechtigheid eist genoegdoening. Mijn dochter, heb geduld!" Toen verdween Hij.

Wie zou kunnen zeggen in welke toestand ik achterbleef!

Ik voelde me sterven. Omdat ik dacht dat als ik zelf uit deze toestand was gekomen, ik misschien de oorzaak zou zijn geweest

- van een toename van de straffen en
- het uitbreken van een oorlog met andere landen, met name Italië.

Wat een pijn, wat een verscheuring! Ik voelde het volle gewicht van deze schorsing van Jezus. Ik zei tegen mezelf:

Wie weet of Jezus de biechtvader niet toestaat om de genadeslag toe te brengen en Italië in oorlog te brengen?

Wat een twijfels, wat een angsten!
Nadat ik zelf uit deze toestand was gekomen,
bracht ik een hele dag door in tranen en bitterheid.

11-89-7 maart 1915 - Liefde en gebed verbinden het Hart van Jezus. De grootste vijanden van de Kerk zullen haar eigen kinderen zijn.

De gedachte aan de straffen en het feit dat ik daar de oorzaak van zou kunnen zijn als ik zelf uit deze toestand zou komen, doorboorde mijn hart. De biechtvader was nog steeds niet in orde.
Ik bad en weende en ik kon geen beslissing nemen.
De gezegende Jezus kwam als een bliksemflits en Hij bevrijdde mij.

Bewogen door mededogen, kwam Hij later terug.
Hij streelde mij en **Hij zei**: "Mijn dochter,
- *jouw standvastigheid overwint Mij,*
- *liefde en gebed binden Mij en voeren bijna oorlog tegen Mij.*
Daarom ben Ik teruggekomen, omdat Ik niet langer kon weerstaan.

Arm kind, huil niet, Ik ben hier alleen voor jou. Geduld!
Raak niet ontmoedigd. Als je eens wist hoezeer Ik lijd.
De ondankbaarheid van de mensen, hun enorme zonden
en hun ongeloof zijn als een uitdaging voor Mij.

Het ergste vind je aan de religieuze kant.

Welke heiligschennissen, welke rebellie! Hoevelen noemen zich mijn kinderen, terwijl ze mijn ergste vijanden zijn!

Deze valse kinderen zijn uitbuiters, profiteurs, ongelovigen.
Hun harten zijn vervuld van ondeugden.
Zij zullen de eersten zijn die oorlog voeren tegen de Kerk,
- bereid om hun eigen moeder te doden.

Momenteel is er oorlog tussen regeringen en landen.

Binnenkort zal er oorlog tegen de Kerk zijn.

***Haar grootste vijanden zullen haar eigen kinderen zijn.
Mijn Hart is verscheurd van pijn.***

Ondanks alles zal Ik de storm voorbij laten gaan.
Het aardoppervlak zal worden gereinigd door het bloed van degenen
die het bezoedeld hebben.

Wat jou betreft, verenig je met mijn Pijnen.
Bid en wees geduldig terwijl de storm voorbijgaat.

Wie zou mijn kwelling kunnen beschrijven!
Ik voelde me meer dood dan levend. Moge Jezus altijd gezegend zijn
en moge zijn heilige Wil altijd geschieden!

11-90- 3 april 1915 - De Goddelijke Wil is voor onze ziel wat de hemel en de zon voor ons lichaam zijn.
--

Mijn altijd liefdevolle Jezus blijft af en toe komen,
maar zonder van gedachten te veranderen over de straffen.

Als Hij soms laat is, verschijnt Hij in een gedaante die medelijden
opwekt: moe en overstuur.

*Dan trekt Hij mij naar Zich toe en verandert mij in Zichzelf.
Daarna komt Hij in mij en verandert mij in mijzelf.*

Hij vraagt me om zijn Wonden één voor één te kussen
- door hen te aanbidden en hen te verzorgen.
Nadat Hij mij op deze wijze ertoe gebracht heeft om zijn allerheiligste
Mensheid te troosten, **zegt Hij mij**:

"Mijn dochter, mijn dochter,
het is noodzakelijk dat Ik af en toe bij jou kom om uit te rusten, om
verlichting te vinden, en om Mijzelf te ontladen.
Anders zou Ik ervoor zorgen dat de wereld door vuur verteerd wordt."

En zonder mij de tijd te geven om iets te zeggen, verdwijnt Hij.
Deze morgen was ik in mijn gebruikelijke toestand. Hij was laat.
Er kwam een gedachte bij me op:

"Wat zou er met mij gebeuren tijdens deze afwezigheden van mijn lieve Jezus als het niet over zijn heilige Goddelijke Wil ging?
Wie zou mij Leven, Kracht en Hulp geven?

***O heilige Goddelijke Wil,
- in U sluit ik mij op, aan U geef ik mij over, in U rust ik.***

Ach! Alles verdwijnt uit mijn leven, ook het lijden en deze Jezus
- die onmogelijk zonder mij leek te kunnen zijn.
Alleen U, o heilige Wil, verlaat mij nooit.
Ach, ik smeeek U, mijn lieve Jezus,
wanneer U ziet dat mijn zwakke krachten op zijn, laat U dan zien.
O heilige Wil, ik aanbid U, ik omhels U en ik dank U,
maar wees niet wreed tegen mij!

Terwijl ik op deze manier nadacht en bad,
voelde ik me overspoeld door *een zeer zuiver Licht*.

***En de heilige Wil zei mij: "Mijn dochter,
zonder mijn Wil is de ziel als de aarde zou zijn zonder de hemel,
zonder de sterren, zonder de zon en zonder de maan.***

Op zichzelf is de aarde:
- slechts afgronden, steile hellingen, water en duisternis.

Als de aarde boven zich geen hemel had
om de mens te wijzen op de gevaren die hem bedreigen,
zou hij blootgesteld zijn aan vallen, verdrinken, enz.
Maar er is de hemel boven hem,
en vooral de zon die hem in een stille taal zegt:

"Zie, ik heb geen ogen, geen handen en geen voeten,
maar ik ben het licht van je ogen, de beweging van je handen en
de stap van je voeten.

En wanneer ik andere gebieden moet verlichten, stel ik je het fonkelen van de sterren en het licht van de maan ter beschikking om mijn werk verder te zetten."

Net zoals Ik de mens de hemel heb gegeven voor het welzijn van zijn lichaam, ***heb Ik hem de Hemel van mijn Wil gegeven voor het welzijn van zijn ziel***, die nobeler is dan zijn lichaam.

Want ook de ziel kent haar moeilijkheden:

- hartstochten, neigingen, te beoefenen deugden, enzovoort.

Als de ziel zichzelf de Hemel van mijn Wil ontzegt:

- kan zij alleen maar van zonde naar zonde vallen,
- verdrinken de hartstochten haar en
- veranderen de hoogten van de deugden in afgronden.

Net zoals de aarde in grote wanorde zou verkeren

- zonder de hemel boven haar,

is de ziel in grote wanorde zonder mijn Wil.

11-91- 24 april 1915 - De Pijnen die Jezus leed tijdens zijn Doornenkroning zijn onbegrijpelijk voor een geschapen geest.

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, dacht ik aan de Pijnen die Jezus leed tijdens zijn Kroning met Doornen.

Jezus liet zich zien en **Hij zei mij**:

"Mijn dochter, de Pijnen die Ik geleden heb tijdens mijn doornenkroning is onbegrijpelijk voor een geschapen geest.

Veel pijnlijker dan de doornen op mijn Hoofd, werd mijn geest doorboord door alle slechte gedachten van de mensen:

- geen enkele ontging Mij,
- Ik voelde hen allemaal in Mij.

Ik voelde niet alleen de doornen, maar ook de afkeer van de zonde die deze doornen in Mij opwekten.

Ik keek naar mijn lieve Jezus en zag zijn heilig Hoofd omringd door doornen, die in zijn Hoofd drongen en er opnieuw uit kwamen.

Alle gedachten van de mensen waren in Jezus.

Zij gingen van Jezus naar de mensen en van de mensen naar Jezus.

Zij leken met elkaar verbonden.

O, wat leed Jezus!

Hij voegde eraan toe:

Mijn dochter, alleen zielen die in mijn Wil leven, kunnen Mij echt eerherstel geven en Mij van zulke scherpe doornen verlossen.

In feite, zij leven in mijn Wil en mijn Wil is overal aanwezig.

Deze zielen bevinden zich dus in Mij en in alle mensen.

Zij dalen neer naar de mensen en zij stijgen op naar Mij.

Zij brengen Mij alle eerherstel, zij verlichten Mij.

In de geest van de mensen veranderen zij de duisternis in Licht.

11-92- 2 mei 1915 - De zielen die in de Goddelijke Wil leven, beschikken over de allerheiligste Mensheid van Jezus. Zo kunnen zij, als een andere Jezus, voor de Godheid verschijnen en voor iedereen bemiddelen.

Mijn dagen worden vervuld met steeds meer bitterheid.

Deze morgen verscheen mijn lieve Jezus in een toestand van onbeschrijfelijk lijden. Toen ik Hem zozeer zag lijden, wilde ik Hem koste wat kost verlichten.

Omdat ik niet wist wat ik moest doen, drukte ik Hem tegen mijn hart en ik bracht mijn mond dicht bij de Zijne om een deel van zijn innerlijke bitterheid op te zuigen, maar zonder succes.

Ik probeerde het opnieuw, maar tevergeefs.

Jezus weende en ik weende ook, omdat ik zag dat ik zijn Pijn niet kon verlichten. Wat een kwelling!

Jezus weende omdat Hij zijn bitterheid in mij wilde uitstorten en zijn Gerechtigheid maakte Hem dit onmogelijk.
En ik weende omdat ik Hem zag wenen en Hem niet kon helpen.
Er is leed dat met geen woorden te beschrijven is.

Snikkend zei Hij mij:

"Mijn dochter, de zonden ontnemen Mij de mogelijkheid om straffen en oorlogen te voorkomen: Ik ben gedwongen hen toe te laten en tegelijkertijd ween Ik en lijd Ik met de mensen."

Ik voelde me sterven van de pijn. Om me af te leiden, zei Jezus me:
"Mijn dochter, verlies de moed niet. Ook dit is in mijn Wil.

Alleen de zielen die in mijn Wil leven kunnen mijn Gerechtigheid onder ogen zien. Enkel zij hebben toegang tot de goddelijke decreten en kunnen smeken voor hun broeders.
Zij beschikken over alle Vruchten van mijn Mensheid.

Mijn Mensheid had haar grenzen. Mijn wil heeft geen grenzen en mijn Mensheid leefde in Hem. De zielen die in mijn Wil leven, staan het dichtst bij mijn Mensheid.

Door zich mijn Mensheid toe te eigenen,

- die Ik aan hen gegeven heb,

kunnen zij zich aan de Godheid voorstellen als een andere Ikzelf, en op deze wijze:

- de goddelijke Gerechtigheid ontwapenen en

- om vergiffenis vragen voor de verdorven mensen.

Deze zielen leven in mijn Wil en leven dus in Mij.

Zoals Ik in elke mens leef, leven zij ook in elke mens

- voor het welzijn van allen.

Ze zweven in de lucht als de zon.

Hun gebeden, hun daden, hun eerherstel en alles wat ze doen, zijn als stralen die neerdalen voor het welzijn van allen.

11-93- 18 mei 1915 - Jezus zal te midden van de rampen minzaam zijn voor de zielen die in zijn Wil leven en voor de plaatsen waar zij wonen.

Terwijl ik in mijn arme toestand verderga, voel ik mijn arme natuur bezwijken. Ik bevind mij in een toestand om voortdurend geweld aan te doen. Ik wil mijn lieve Jezus geweld aandoen, maar Hij verbergt zich zodat ik dit niet kan.

Als Hij dan ziet dat ik Hem geen geweld aandoe, verschijnt Hij plotseling en begint Hij te wenen omwille van alles wat deze arme mensheid lijdt en nog zal lijden.

Andere keren **zei Hij mij** op een ontroerende, bijna smekende toon:
"Dochter, doe Mij geen geweld aan.
Ik ben al in een staat van geweld vanwege het grote kwaad waaronder de mensen lijden en zullen lijden.
Maar Ik moet de Gerechtigheid laten zegevieren."

Terwijl Hij dit zegt, weent Hij en ik ween met Hem mee.
Vaak verandert Hij volledig in mij. En Hij weent door mijn ogen.
En alle tragedies die Hij mij in het verleden heeft laten zien:
- verminkte lichamen, stromen van vergoten bloed,
- verwoeste steden, ontheiligde kerken
spelen zich af in mijn hoofd.

Mijn arm hart wringt zich van pijn.
Als ik dit schrijf, voel ik mijn hart gekweld door pijn van koude als ijs.

Terwijl ik zozeer lijd, hoor ik **de Stem van Jezus mij zeggen:**
"Wat heb Ik veel pijn, wat heb Ik veel pijn!"
En Hij barst in snikken uit. Maar wie kan alles zeggen!
Ik bevond me in deze toestand en om mijn angst een beetje te kalmeren, **zei mijn lieve Jezus:**

"Wees moedig, mijn dochter!
Het is waar dat de tragedie groot zal zijn.

Maar weet dat Ik rekening zal houden
- met de zielen die in mijn Wil leven en
- de plaatsen waar zij wonen.

De koningen van de aarde hebben hun hoven en hun plaatsen,
waar zij veilig zijn. Hun macht is daar zo groot dat hun vijanden niet
eens durven te naderen, zelfs als ze bezig zijn met andere plaatsen
te vernietigen.

Op dezelfde manier heb ***Ik, de Koning van de Hemel,
mijn hoven en mijn verblijfplaatsen op aarde.
Dat zijn de zielen die in mijn Wil leven en waarin Ik leef.***

De hemelse Hoven wemelen om hen heen. En de Kracht van mijn
Wil houdt hen veilig, door vijandelijke aanvallen af te remmen en de
meest woeste vijanden terug te dringen.

"Mijn dochter,
waarom blijven de zaligen in de Hemel veilig en volkomen gelukkig,
zelfs wanneer ze zien hoe mensen lijden en de aarde in vlammen
opgaat? Juist omdat zij volledig in mijn Wil leven.

***Weet dat Ik de zielen die volledig volgens mijn Wil op aarde
leven in dezelfde toestand als de zaligen in de hemel houd.
Leef dus in mijn Wil en vrees niets.***

Bovendien wil Ik in deze tijden van bloedbad op aarde niet alleen
dat je in mijn Wil leeft, maar ook dat je te midden van je broeders
leeft, geplaatst tussen Mij en hen.

Jij zal Mij dicht bij jou houden, beschermd tegen de beledigingen die
de mensen Mij toesmijten. Ik geef je het geschenk van mijn Mensheid
en van alles wat Ik geleden heb.

***Terwijl jij Mij beschermt, zal Ik jouw broeders, voor hun redding,
mijn Bloed, mijn Wonden, mijn Doornen en mijn Verdiensten
geven."***

11-94- 25 mei 1915 - Ondanks de straffen en oorlogen denken de mensen er niet aan zich te bekeren.

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, verscheen mijn lieve Jezus kort. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, hoewel de straffen groot zijn, ondernemen de mensen geen actie. Ze zijn bijna onverschillig, alsof ze getuige zijn van een tragische scène, niet van echte gebeurtenissen.

In plaats van allemaal samen aan mijn Voeten te komen wenen en om vergiffenis vragen, kijken ze alleen maar toe wat er gebeurt. Ach, mijn dochter, hoe groot is de menselijke trouweloosheid!

Kijk hoe zij menselijke regeringen gehoorzamen:
priesters, leken, vragen niets, weigeren geen offers, en moeten bereid zijn om het eigen leven te geven.
Enkel voor Mij was er geen gehoorzaamheid en geen offer.
En als ze al iets deden waren het meer aanmatiging en eigenbelang.
En dit komt omdat de regeringen geweld gebruiken
terwijl Ik liefde aanwend.

Mijn Liefde wordt echter niet gewaardeerd door de mensen. Zij blijven onverschillig alsof Ik niets van hen verdien! "

Terwijl Hij dit zei barstte Hij in tranen uit.
Wat een wrede kwelling om Jezus te zien wenen!

Hij vervolgde:

"Bloed en vuur zullen alles zuiveren en Ik zal de mens terug berouwvol maken. Hoe langer hij wacht, hoe meer bloed er zal vloeien: het bloedbad zal alles overtreffen wat de mens zich ooit had kunnen voorstellen."

Terwijl Hij dit zei, toonde Hij mij het menselijke bloedbad.
Wat een kwelling om in deze tijden te leven!
Moge de Goddelijke Wil altijd geschieden.

11-95- 6 juni 1915 - In de Goddelijke Wil draait alles om Liefde tot God en tot de naaste.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand ben, wil mijn altijd vriendelijke Jezus, terwijl Hij verborgen blijft, dat ik Hem voortdurend smeeek voor mijn broeders.

Terwijl ik bad en weende voor de redding van de arme strijders, in de hoop dat niemand verloren zou gaan, begon ik onzin uit te kramen.

Hoewel Jezus zwijgzaam was, leek Hij tevreden met mijn smeeekbeden en bereid om mij te geven wat ik wilde. Het kwam in me op dat ik ook aan mijn eigen redding moest denken.

Jezus zei mij: "Mijn dochter, terwijl je aan jezelf dacht, wekte je een menselijk gevoel in Mij op. Mijn Wil die totaal goddelijk is, heeft dat opgemerkt.

In mijn Wil draait alles om Liefde voor Mij en voor de naaste.

Er zijn geen persoonlijke zaken te vinden. Want de ziel die mijn Wil bevat, bevat alle mogelijke Goede Dingen voor haar.

En als zij hen allemaal bevat, waarom zou zij Mij er dan om vragen?

Zou het niet juister zijn dat zij zich eerder bezighoudt met **bidden voor degenen die deze Dingen niet hebben?**

Ach, als je wist naar welke rampen deze ellendige mensheid afstevent, - zou je, in mijn Wil, actiever zijn in haar voordeel!

Terwijl Hij dit zei, toonde Hij mij wat de vrijmetselaars van plan zijn.

11-96-17 juni 1915 - Alles moet eindigen in de Wil van God.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en ik klaagde bij Jezus door **tegen Hem te zeggen:** "Jezus, mijn Leven, alles is voorbij.

Er blijft mij niets meer over dan een paar flitsbezoekjes en hoogstens

een paar schaduwen.

Hij onderbrak me en **Hij zei**: "Mijn dochter, alles moet eindigen in mijn Wil. Wanneer de ziel dat bereikt heeft, heeft ze alles volbracht. Als ze daarentegen veel gedaan heeft, zonder het in mijn Wil in te sluiten, kunnen we zeggen dat ze niets heeft gedaan.

Ik houd in feite rekening met alles wat eindigt in mijn Wil.

Want enkel in Hem is mijn Leven aanwezig, als gebonden.

Het is dan ook terecht dat Ik ook rekening houd met de kleinste dingen, ook onbenulligheden.

In elke kleine handeling die de mens verenigd met mijn Wil doet, voel ik immers dat hij deze eerst van Mij neemt en pas daarna handelt.

*Elk van deze kleine handelingen bevat **de totaliteit**:*

- **van mijn Heiligheid, van mijn Macht,**
- **van mijn Wijsheid, van mijn Liefde en**
- **van alles wat Ik ben.**

En zodus voel Ik in deze handelingen **mijn Leven, mijn Werk, mijn Woorden, mijn Gedachten, enz.** herhaald worden.

Dus als jouw dingen eindigen in mijn Wil, wat wil je dan nog meer!

Alles heeft een uiteindelijke doel.

De zon heeft als doel de hele aarde met haar licht te overspoelen.

De boer zaait, harkt en bewerkt de grond, hij lijdt onder de koude en de hitte. Maar zijn uiteindelijke doel is om de vruchten te oogsten en ervan te eten.

Hetzelfde geldt voor *vele andere dingen*, die hoe verschillend ze ook zijn, *het uiteindelijke doel* hebben om het leven van de mens te dienen.

Wat de **ziel** betreft, moet zij ervoor zorgen *dat alles wat zij doet, eindigt in mijn Wil. Mijn Wil zal haar leven vormen.*

En Ik zal haar leven tot mijn Voedsel maken."

Hij voegde eraan toe: "In deze droevige tijden zullen jij en ik een zeer pijnlijke periode doormaken. De dingen zullen nog meer in

beweging komen.

Weet echter dat als Ik mijn houten kruis van je wegneem,
Ik je het kruis van mijn Wil geef, dat geen lengte of breedte heeft:
het is grenzeloos. Ik kan je geen nobeler kruis geven.
Het is niet gemaakt van hout, maar van Licht

En in dit Licht, dat heter is dan elk vuur ook, zullen wij samen lijden
in elke mens en in hun doodsangst en kwellingen.
En Wij zullen proberen het Leven van iedereen te zijn.

**11-97- 9 juli 1915 - De ziel die werkelijk in de Goddelijke Wil leeft,
bevindt zich in dezelfde toestand als de Mensheid van Jezus.**

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en ik voelde mij zeer slecht.
Bewogen door medeleven kwam mijn altijd vriendelijke Jezus
eventjes. Hij omhelsde mij en **Hij zei:**

"Arm kind, wees niet bang, Ik laat je niet alleen, Ik kan je niet alleen
laten. In feite is de ziel die mijn Wil doet en in Hem leeft een krachtige
magneet die Mij met zo'n kracht aantrekt dat Ik haar niet kan
weerstaan. Het zou voor Mij te moeilijk zijn om Mij van deze ziel te
scheiden. Ik zou Mij van Mijzelf moeten scheiden, wat onmogelijk is."

Hij voegde eraan toe: " Mijn dochter, de ziel die werkelijk in mijn Wil
leeft, bevindt zich in dezelfde toestand als mijn Mensheid.

Ik was Mens en God.

Als God bezat Ik de Totaliteit van het Geluk, van de Zaligheden, van
Schoonheid en alle goddelijke Goede Dingen.

Wat mijn Mensheid betreft.

Enerzijds nam Ik deel aan de Godheid. En bijgevolg leefde Ik in
volmaakt geluk en de zalige visie verliet mij nooit.

Anderzijds

nam Ik in mijn Mensheid alle zonden van de mensen op Mij

om voor hen te boeten voor de Goddelijke Gerechtigheid.
Mijn Mensheid werd gekweld door het heldere beeld van alle zonden,
Ik voelde de gruwel van elke zonde met zijn eigen kwelling.

Ik voelde dus tegelijkertijd vreugde en pijn:

- de Liefde van mijn Godheid en de koude van de mensen,
- de heiligheid enerzijds, de zonde anderzijds.

Niets van wat de mensen doen, ontging Mij.

***Aangezien mijn Mensheid nu niet meer kan lijden, dienen
de zielen die in mijn Wil leven Mij nu als Mensheid.***

Enerzijds voelen zij Liefde, Vrede, Standvastigheid, Kracht, enz..

En anderzijds voelen zij koude, zorgen, vermoeidheid, enz.

Als zij volledig in mijn Wil blijven en *als zij deze dingen aanvaarden:*

- *niet als hun eigen zaken, maar als dingen die Mij pijn doen,*
dan verliezen zij de moed niet en leven zij met Mij mee.

Deze zielen hebben de eer om mijn Lijden te delen,
aangezien zij niets anders zijn dan een sluier die Mij bedekt.
Zij voelen de irritatie van de steken en de koude,
maar ze richten zich op Mij, op mijn Hart.

11-98- 25 juli 1915 – Jezus lijdt onder het ongeluk dat de mensen treft. Hij wil verlichting vinden bij de zielen die Hem beminnen.
--

Ik bevond mij in mijn gebruikelijke toestand en ik klaagde bij Jezus over zijn afwezigheden. Op welwillende toon **zei Hij mij:**

"Mijn dochter, wees Mij trouw in deze tijden van tragediën en zo verschrikkelijke bloedbaden en van intense bitterheden voor mijn Hart." Snikkend **vervolgde Hij:**

"Mijn dochter, in deze tijden voel Ik Mij als een arme ongelukkige.
Ik voel Mij ongelukkig samen

- met hem die gewond geraakt op het slagveld,
- met hem die doodbloedt in zijn eigen bloed, verlaten door allen,
- met de arme die de last van de honger voelt.

Ik voel het lijden van de moeders wiens hart bloedt omwille van hun zonen die op het slagveld liggen. Ach, al dit ongeluk belast mijn Hart en doorboort het.

Bovendien zie Ik **de goddelijke Gerechtigheid** die haar woede nog meer wil loslaten tegen de ongelukkig genoeg opstandige en ondankbare mensen.

Bovendien, wie kan zeggen hoe ongelukkig Ik ben in de Liefde!

Ach! De mensen beminnen Mij niet.

En mijn grote liefde wordt beantwoord met herhaalde beledigingen.

und dem entsprechend, wie die Seelen Mir in diesen Zeiten der Geißeln und des Unglücks sein werden, so werde Ich, wenn die Göttliche Gerechtigkeit sich besänftigt haben wird, den Seelen vergelten, die Mir treu geblieben sind und an Meinem Unglück teilgenommen haben.“

Mijn dochter, te midden van zoveel ongeluk wil Ik, in plaats van te troosten, getroost worden. Ik wil zielen die

- Mij beminnen, Mij omringen, Mij trouw gezelschap houden,
- Mij al hun lijden geven als troost in mijn ongeluk,
- om Genade smeken voor de arme ongelukkigen bemiddelen.

En naargelang de zielen zich in deze tijden van straffen en ongeluk tegenover Mij gedragen, zal Ik, nadat de Goddelijke Gerechtigheid bedaard is, deze zielen die Mij trouw gebleven zijn en aan mijn ongeluk deelgenomen hebben, belonen.

11-99- 28 juli 1915 - De harten van de mensen die in de Goddelijke Wil leven, zijn één met het Hart van Jezus.
--

Ik bleef klagen tegen Jezus en ik zei Hem: "Waarom hebt U mij verlaten? U had mij beloofd minstens één keer per dag te komen, en vandaag is de ochtend voorbij, de dag loopt ten einde en U bent nog steeds niet gekomen.

Jezus, wat een kwelling is deze ontbering voor mij, wat een

voortdurende dood!

Toch geef ik me volledig over aan Uw wil. En zoals U mij geleerd hebt, bied ik U deze ontbering aan opdat evenveel zielen gered mogen worden als ik momenten zonder U beleef.

Ik plaats dit vreselijke lijden als een kroon rond uw Hart, opdat
- de beledigingen van de mensen het niet kunnen raken en
- geen enkele ziel veroordeeld wordt tot de hel.

Maar ondanks dit alles, o mijn Jezus, blijf ik me van streek voelen en roep ik U onophoudelijk aan, zoek ik U, verlang ik naar U.

Op dat moment sloeg mijn lieve Jezus zijn arm om mijn nek.
Hij omhelsde mij en **Hij zei**: "Mijn dochter, zeg Mij, *wat wil je, wat wil je doen, waar hou je van?*"

Ik antwoordde Hem: "Ik verlang naar U. Ik wil dat alle zielen gered worden. Ik wil uw Wil doen en enkel U beminnen."

Hij antwoordde: "Dus je verlangt wat Ik wil.
Daarmee houd je Mij in je macht en Ik houd jou in de Mijne.
Je kan je niet van Mij losmaken en Ik kan Mij niet van jou losmaken.
Hoe kan je dan zeggen dat Ik je in de steek gelaten heb!"

Met tederheid **voegde Hij eraan toe**: "Mijn dochter, wie in mijn Wil leeft, is zozeer met Mij verenigd dat zijn hart en mijn Hart één zijn.

Zoals alle zielen die gered zijn, door dit Hart gered zijn, vliegen deze geredde zielen naar hun redding door de slagen van dit Hart.

En Ik zal de ziel die zo met Mij verbonden is de verdienste van al deze geredde zielen geven. Omdat zij samen met Mij hun heil heeft gewenst en Ik haar heb gebruikt als het leven van mijn Hart."

11-100- 12 augustus 1915 - Oorlog en grote ellende zijn niet voldoende om mensen te laten capituleren. Ze moeten in hun eigen vlees worden geraakt.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Mijn altijd vriendelijke Jezus toonde zich eventjes en Hij zei mij:

"Mijn dochter, wat zijn mensen hard! De plaag van de oorlog is niet genoeg, de ellende is niet groot genoeg om hen te laten capituleren. Ze moeten in hun eigen vlees geraakt worden.

Anders bereiken we niets.

Zie je niet dat religieuze praktijken goed werken op het slagveld? Waarom? Omdat mensen in hun eigen vlees worden geraakt.

Het is dus noodzakelijk

- dat er geen enkel land is dat niet op de een of andere manier geraakt wordt,

- dat iedereen in zijn eigen vlees wordt geraakt.

Dit is niet iets wat Ik wil, maar hun hardheid dwingt Mij ertoe.

Terwijl Hij dit zei, weende Hij. Ook ik weende en bad

- dat de volkeren zich zouden overgeven zonder dat er gedood hoefde te worden en

- dat iedereen gered zou worden.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, alles zal gevonden worden in de eenheid van onze Wil. Jouw wil zal zich verenigen met mijn Wil en Wij zullen smeken om voldoende genade voor de redding van de zielen.

Jouw liefde zal zich verenigen met de Mijne.

Jouw verlangens en jouw hartslagen zullen zich verenigen met de Mijne. Wij zullen zielen opeisen door een eeuwige Hartklop.

Zo zal er een net om jou en Mij heen ontstaan, waarin Wij als het ware verweven zullen zijn. Dit net zal dienen als een bolwerk dat ons tegen elk gevaar zal beschermen.

Hoe zoet is het voor Mij om in mijn Hartklop de hartklop te horen van

een mens, die samen met de Mijne zegt: "**Zielen, zielen!**"
Ik voel me verbonden en overwonnen, en Ik geef me over."

11-101- 14 augustus 1915 - Het Lijden van Jezus, zijn Wonden, zijn Bloed en alles wat Hij gedaan en geleden heeft, zijn voortdurend in actie. Zij dienen als Steun voor de zielen om zich te redden.

Ik was nog steeds in mijn gebruikelijke toestand en Jezus kwam eventjes. Hij was uitgeput. Hij vroeg me om zijn Wonden te kussen en het Bloed te drogen dat uit alle delen van zijn allerheiligste Mensheid vloeide.

Ik ging over al zijn ledematen, aanbad hen en bracht eerbetoon.

Daarna boog Hij zich over mij heen en **Hij zei mij:** "Mijn dochter, mijn Passie, mijn Wonden, mijn Bloed en alles wat Ik gedaan en geleden heb, zijn voortdurend actief, alsof alles op dit moment gebeurt.

Zij dienen als steunpilaren

- waarop Ik kan steunen en
- waarop de zielen kunnen steunen om niet in zonde te vallen en om gered te worden.

In deze tijden van straffen, ben Ik als een persoon

- die in de lucht hangt en
- die voortdurend slagen krijgt:

***De Gerechtigheid slaat Mij vanuit de Hemel
en de mensen slaan Mij door de zonde vanaf de aarde.***

Hoe meer de ziel bij Mij blijft, mijn Wonden kust, eerherstel brengt, mijn bloed offert, kortom, *alles opnieuw doet wat Ik tijdens mijn Leven en mijn Passie gedaan heb,*

hoe meer steunen vormt zij, waarop Ik kan leunen om niet te vallen, en hoe groter wordt de cirkel waarin zielen steun kunnen vinden om niet in zonde te vallen en om gered te worden.

Geef niet op, mijn dochter, blijf bij Mij en word niet moe steeds weer over mijn Wonden te gaan. Ikzelf zal je de gedachten, de gevoelens en de woorden ingeven zodat je bij Mij blijft.

Wees Mij trouw. Want de tijd is kort. De Gerechtigheid, geïrriteerd door de mensen, wil zijn woede ontketen.

Het is noodzakelijk dat deze steunpilaren zich vermenigvuldigen. Blijf steeds werkzaam."

11-102- 24 augustus 1915 - Alleen van mensen die in de Goddelijke Wil leven, kan gezegd worden dat zij 'naar het beeld en de gelijkenis van God' zijn.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Mijn geliefde Jezus toonde zich eventjes. Ik omhelsde Hem en ik zei Hem:

"Mijn Jezus, als het mogelijk was, zou ik U de kus van alle mensen geven. Zo zou ik uw Liefde bevredigen en U alle mensen brengen."

Hij antwoordde mij:

"Als je Mij de kus van iedereen wilt geven, kus Mij dan in mijn Wil.

Want door zijn Scheppende Kracht, kan mijn Wil een eenvoudige handeling vermenigvuldigen tot zoveel handelingen als je wil.

Zo zal je Mij evenveel vreugde schenken alsof iedereen Mij kust en je zult dezelfde verdienste hebben alsof je iedereen ertoe zou brengen Mij te kussen. De mensen zullen de effecten ervan ontvangen volgens hun persoonlijke gesteltenis.

Een daad in mijn Wil omvat alle mogelijke en denkbare Goede Dingen.

De zon geeft ons daar een mooi beeld van. Haar licht is één, maar het vermenigvuldigt zich in alle blikken van de mensen.

De mensen genieten er echter niet allemaal evenveel van:

- *sommigen*, met een zwak gezichtsvermogen, moeten hun handen

voor hun ogen houden om niet verblind te worden;
- *andere, die blind zijn*, genieten er helemaal niet van, hoewel dat geen gebrek van het licht is, maar een gebrek van de persoon die het licht ontvangt.

Dus, mijn dochter, als je Mij voor iedereen wilt beminnen en je doet dat in mijn Wil, zal jouw liefde in mijn Wil vloeien.

En aangezien mijn Wil de hemel en de aarde vervult,
zal Ik jouw **"ik bemin U"** horen in de Hemel, om Mij heen, in Mij, net als op aarde. Het zal zich overal vermenigvuldigen.
En het zal Mij de voldoening geven van de liefde van allen.

De mens is beperkt en eindig. Mijn Wil is echter immens en oneindig.

Hoe kunnen de woorden: **"Laten wij mensen maken naar ons beeld en onze Gelijkenis"** die Ik uitsprak toen Ik de mens schiep, uitgelegd worden? Hoe kan de mens, die zo onbekwaam is, naar mijn beeld en gelijkenis zijn?

Alleen door mijn Wil kan hij dit bereiken. Door zich mijn Wil eigen te maken, gaat hij immers op een goddelijke manier handelen.
Door het herhalen van goddelijke Daden, gaat hij op Mij gelijken en wordt hij een perfect beeld van Mij.

Het is zoals bij een kind dat, door de handelingen te herhalen die het bij zijn leraar ziet, op hem gaat gelijken.

Het enige dat de mens ertoe kan brengen om zoals Ik te worden, is mijn Wil. Daarom heb Ik er zoveel belang bij dat de mens mijn Wil tot de zijne maakt. Want enkel zo kan het doel bereikt worden dat Ik voor ogen had met zijn schepping.

11-103- 27 augustus 1915 - Wanneer de ziel versmelt met de Goddelijke Wil, wordt zij vervuld van Jezus en wordt Jezus vervuld van haar.
--

Ik ging op in de allerheiligste Wil van de gezegende Jezus.
Door dit te doen, vond ik mezelf terug in Jezus.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, wanneer een ziel zich in mijn Wil verenigt, gebeurt er met haar hetzelfde als met twee vaten die verschillende vloeistoffen bevatten en die in elkaar worden gegoten. Dan wordt het eerste vat gevuld met wat het tweede bevatte en het tweede met wat het eerste bevatte.

Op dezelfde manier raakt de mens gevuld met Mij en Ik met hem. Mijn Wil bevat Heiligheid, Schoonheid, Kracht, Liefde, enz. Door zich in Mij te storten, zich in mijn Wil te mengen en zich aan Hem over te geven, wordt de ziel vervuld met mijn Heiligheid, mijn Liefde, mijn Schoonheid, enz., en dit op de meest volmaakte manier die voor een mens mogelijk is.

En Ik voel Mij vervuld van de ziel. Ik vind in haar mijn Heiligheid, mijn Schoonheid, mijn Liefde, enz.,
Ik beschouw al deze eigenschappen alsof zij de hare zijn.

Zij bevat Mij zozeer dat Ik verliefd op haar word en dat Ik haar jaloers ^{bewaar} in het diepste van mijn Hart. Daar verrijk en verfraai Ik haar voortdurend met mijn goddelijke Kwaliteiten.
En zo worden mijn Vreugde en mijn Liefde voor haar steeds groter.

11-104- 20 september 1915 - Elke gedachte, elk woord of elke handeling die in de Goddelijke Wil gedaan wordt, is een extra communicatiekanaal dat zich opent tussen Jezus en de mens.

Ik bevond mij in mijn gebruikelijke toestand. Mijn lieve Jezus toonde zich aan mij met zijn handen vol straffen om de mensen te slaan. De straffen leken steeds zwaarder te worden. Er waren complotten tegen de Kerk en de naam van Rome werd genoemd. De gezegende Jezus was gekleed in het zwart. Hij was zeer bedroefd. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, de straffen zullen leiden tot de wederopstanding. Maar zij zullen zo talrijk zijn dat iedereen in rouw en verdriet zal ondergedompeld worden. De mensen zijn mijn ledematen. Daarom ben Ik gekleed in het zwart."

Ik was ontzet en smeekte Jezus om zich te kalmeren.

Om mij te troosten, **zei Hij**:

"Mijn dochter, het 'Fiat' moet een zachte band zijn die al jouw handelingen met elkaar verbindt. Mijn Wil en de jouwe vormen deze band. Weet dat elke gedachte, elk woord of elke handeling die in mijn Wil gedaan wordt, een extra communicatiekanaal is dat zich opent tussen Mij en mens.

Als al jouw handelingen verbonden zijn met mijn Wil, zal er geen enkel kanaal tussen jou en Mij gesloten zijn.

11-105- 2 oktober 1915 - Zonde leidt tot straffen.

Na veel te hebben geleden door het gemis van mijn altijd liefdevolle Jezus, toonde Hij zich eventjes. Hij verkeerde in een toestand van extreem lijden.

Ik verzamelde al mijn moed en naderde zijn Mond.
Nadat ik Hem had gekust, probeerde ik te ademen.
'wie weet kan ik Hem misschien wat verlichting brengen door een deel van zijn bitterheid op te zuigen', **dacht ik**.

Tot mijn grote verbazing kon ik een beetje opzuigen, wat mij meestal niet lukt. Maar waarschijnlijk omdat zijn lijden te groot was, leek Hij het niet te merken.

Hij bewoog echter een beetje, keek me aan en **Hij zei**:

"Mijn dochter, *Ik kan niet meer, Ik kan niet meer!*

De mensen zijn te ver gegaan. Ze hebben Mij met zoveel bitterheid vervuld dat mijn Gerechtigheid algemene vernietiging wil afkondigen. Maar doordat jij Mij van een deel van die bitterheid bevrijd hebt, kan mijn Gerechtigheid zich nu inhouden.

De straffen zullen echter verder worden uitgebreid.

Ach, de mens blijft Mij aansporen om hem met lijden en straffen te overspoelen. Zonder dat verandert hij zijn denken niet.

Ik bad dat Hij zou kalmeren. Met een ontroerde stem **zei Hij mij:**

"Ach, mijn dochter, mijn dochter!" Toen verdween Hij.

11-106- 25 oktober 1915 - Jezus zegt tegen Luisa: "Mijn Leven, mijn Leven, mijn Mama, mijn Mama!"

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. En ik ging door met ontberingen en bitterheid. Ik dacht aan het lijden van mijn lieve *Jezus en ik hoorde Hem herhalen: "Mijn leven, mijn Leven, mijn Mama, mijn Mama!"*

Verbaasd vroeg ik Hem: "*Wat betekent dat?*"

Hij antwoordde mij:

"Mijn dochter, wanneer Ik voel

- dat mijn Gedachten en mijn Woorden in jou worden herhaald,
 - dat je Mij bemint met mijn Liefde,
 - dat je wil met mijn Wil,
 - dat je verlangt met mijn Verlangens,
- en al het andere, dan voel Ik dat mijn Leven zich in jou voortplant.

Mijn voldoening is zo groot dat Ik geneigd ben om steeds weer te herhalen: **"Mijn leven, mijn leven!"**

Als Ik denk aan wat mijn lieve Moeder geleden heeft, zij die al mijn Lijden van Mij wilde wegnemen en in mijn plaats wilde lijden, En als Ik zie dat je haar probeert na te volgen, door mij te smeken je te laten lijden wat de mensen Mij laten lijden, ben ik geneigd te herhalen: **"Mijn Mama! Mijn mama!"**

Te midden van zoveel bitterheid die mijn Hart ervaart
als gevolg van zoveel lijden bij de mensen,
is mijn enige troost te voelen dat mijn Leven herhaald wordt.
Zo voel Ik dat de mensen opnieuw met Mij verbonden zijn."

11-107- 28 oktober 1915 - Het Leven en het Werk van Jezus op aarde zijn Zaden die gezaaid zijn voor de zielen om te oogsten.

Deze morgen kwam mijn altijd vriendelijke Jezus. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, mijn leven op aarde was niets anders dan Zaden uitstrooien die mijn kinderen konden oogsten zolang zij op hetzelfde veld zouden blijven waar Ik de zaden uitgestrooid heb.

Volgens hun bekwaamheid bij het oogsten zullen mijn Zaden vruchten opleveren. Deze zaden zijn mijn Werken, mijn Woorden, mijn Gedachten, ook mijn Ademhalingen, enz.

Als de ziel alles oogst, tot het hare maakt, zal zij zich zodanig verrijken dat zij het Koninkrijk van de Hemel kan kopen. Als zij dat echter niet doet, zullen deze zaden dienen voor haar veroordeling."

11-108- 1 november 1915 - Jezus wil zijn Liefde uitstorten. Hij kan zijn Liefde enkel uitstorten over de mensen die Hem beminnen.

Deze morgen kwam mijn lieve Jezus zonder te wachten. Hij was opgewonden en onrustig.

Hij wierp zich in mijn armen en **Hij zei:**

"Mijn dochter, geef Mij rust, laat Mij Liefde uitstorten. Als **mijn Gerechtigheid** zich wil uitstorten, kan Hij dit doen over alle mensen.

Maar **mijn Liefde** kan alleen worden uitgestort over de mensen
- die Mij beminnen, die getroffen zijn door mijn Liefde,
- die, begeesterd, zich in mijn Liefde willen uitstorten
en Mij om nog meer Liefde vragen.

Als mijn Liefde geen mens vindt om zich uit te storten,

zal mijn Gerechtigheid nog meer ontvlammen en de genadeslag geven om de arme mensen te vernietigen.

Daarna kuste hij me opnieuw en opnieuw en **Hij zei:**

"Ik bemin je, maar met een eeuwige Liefde, een immense Liefde,
- een Liefde die je niet kunt begrijpen.
- een Liefde die nooit grenzen of een einde zal kennen.
- een Liefde die je nooit zal kunnen evenaren."

Wie zou alle uitdrukkingen kunnen noemen die Hij gebruikte om mij te zeggen hoezeer Hij mij beminde!

Voor elk daarvan verwachtte Hij een antwoord van mij.

Omdat ik niet wist wat ik moest zeggen en niet genoeg woorden had om met Hem te wedijveren, **zei ik Hem:**

"Mijn Leven, U weet dat:

- ik niets heb en
- als ik iets heb, ik het van U gekregen heb, en
- ik U altijd teruggeef wat U mij geeft.

Zo, omdat alles in U is, zijn mijn dingen vol Leven.

Terwijl ikzelf niets blijf.

Ik maak mij Uw Liefde eigen en ik **zeg U:**

"Ik bemin U met een immense en eeuwige Liefde, een Liefde

- die geen grenzen kent,
- die geen einde kent en
- die gelijk is aan uw eigen Liefde."

Ik kuste hem opnieuw en opnieuw. En terwijl ik Hem bleef zeggen

"Ik bemin U", werd Hij kalm en rustig. Toen verdween Hij.

Daarna kwam Hij terug in de gedaante van zijn allerheiligste Mensheid: geslagen, gewond, ontwricht, bebloed. Ik was geschokt.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, kijk, Ik draag al die arme gewonden die onder de kogels liggen in Mij. En Ik lijd met hen mee.

Ik wil dat ook jij deelneemt aan dit lijden voor hun redding."

Hij veranderde in mij en ik kreeg vreselijke pijn.
Kortom, Hij liet me voelen wat Hij voelde."

11-109- 4 november 1915 - De plaag van de oorlog moet voortduren totdat het volk en de priesters gezuiverd zijn.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, bevond ik me buiten mijn lichaam in de aanwezigheid van **de Koningin-Moeder**. Ik smeekte haar om bij Jezus te bemiddelen om een einde te maken aan de plaag van de oorlog. Ik zei Haar:

"Mama, heb medelijden met al die slachtoffers!
Ziet u al dat vergoten bloed niet, al die in stukken gesneden ledematen, al dat gekreun, al die tranen!
U bent de moeder van Jezus en ook de onze.
Het is uw taak om uw kinderen te verzoenen."

Tijdens mijn gebed weende Zij. Zij bleef echter onvermurwbaar.
Ik weende met haar mee en bleef tot haar bidden om vrede.

Zij zei mij: "Mijn dochter, de aarde is nog niet gezuiverd en de harten zijn nog steeds verhard. Bovendien, als de straffen zouden ophouden, wie zou dan de priesters redden?
Wie zou hen bekeren?
De kledij die het leven van velen bedekt, is zo betreurenswaardig dat zelfs de leken erdoor worden afgestoten. "

Laten we bidden, laten we bidden."

11-110- 11 november 1915 - Zielen die leven in de Goddelijke Wil worden andere Christussen.

Deze morgen voelde ik zoveel medelijden met Jezus
- overweldigd door de beledigingen van de mensen
dat ik bereid was elk lijden te ondergaan om zonde te voorkomen.
Ik bad en deed boete vanuit het diepste van mijn hart.

De gezegende Jezus kwam.

Zijn Hart leek dezelfde wonden te dragen als mijn hart.

Maar oh, hoeveel groter waren die! **Hij zei mij:**

Mijn dochter, bij het zien van de mensen was mijn Godheid als door Liefde voor hen verwond. Deze Wonde deed Mij

- uit de Hemel naar de aarde afdalen,
- wenen,
- mijn Bloed te vergieten en
- alles doen wat Ik gedaan heb.

De ziel die in mijn Wil leeft, voelt deze Wonde zeer sterk.

Ze weent, bidt en is bereid alles te lijden

- opdat de arme mensen gered worden en
- opdat mijn Wonde van Liefde niet verergerd wordt door hun beledigingen.

Ach, mijn dochter,

deze tranen, deze gebeden, dit lijden en dit eerherstel

- verzachten mijn Wonde en
 - rusten op mijn Borst als kostbare edelstenen
- die Ik met vreugde aan mijn Vader aanbied om Hem ertoe te bewegen medelijden te hebben met de mensen.

Een goddelijke Ader stijgt en daalt tussen deze zielen en Mij, een Ader die hun menselijk bloed verteert.

Hoe meer deze zielen mijn Wonde en mijn Leven delen, hoe groter de Ader wordt.

Hij wordt zo groot dat deze zielen andere Christussen worden.

En **Ik zeg voortdurend tegen mijn Vader:**

"Ik ben in de Hemel.

Maar er zijn andere Christussen op aarde

- die gekwetst zijn door mijn eigen Wonde en
- die, net als Ik, wenen, lijden, bidden, enz.

Daarom moeten Wij onze Barmhartigheid over de aarde uitstorten."

Ach, deze zielen

- die leven in mijn Wil en
- die mijn Wonde van Liefde delen

zijn zoals Ik was op aarde en zullen zijn zoals Ik in de Hemel ben,
waar zij de Glorie van mijn Mensheid zullen delen!

11-111- 13 november 1915 - Jezus legt uit waarom Hij, toen Hij de Eucharistie instelde, eerst Zichzelf de communie gaf voordat Hij Haar aan anderen gaf. Hoe je de Communie kunt offeren.

Nadat ik de heilige Communie had ontvangen, zei ik tegen mezelf:
"Hoe moet ik deze Communie aanbieden om Jezus te behagen?"

Met zijn gebruikelijke vriendelijkheid zei Hij mij:
"Mijn dochter, als je Mij wilt behagen, bied dan je Communie aan
zoals Ikzelf dat deed in mijn Mensheid.

Vooraleer Ik aan de anderen de communie gaf,
heb Ik Mijzelf de Communie gegeven

- opdat **mijn Vader de volledige glorie** zou ontvangen
voor alle communies van de mensen, en ook
- om **in Mijzelf eerherstel te geven** voor alle heiligschennissen
en beledigingen die mijn Mensheid zou moeten ondergaan in het
Sacrament van de Eucharistie

Aangezien mijn Mensheid de goddelijke Wil bevatte,
bevatte Zij ook elk eerherstel van alle tijden.
En aangezien Ik Mijzelf ontving, ontving Ik Mijzelf waardig.

Alle handelingen van de mensen werden door mijn Mensheid
vergoddelijkt. Hierdoor kon Ik de Communies van alle mensen met
mijn Communie bezegelen.
Hoe zou een mens anders een God hebben kunnen ontvangen!

Kortom, mijn Mensheid opende de deur voor de mensen, zodat zij Mij
konden ontvangen. Jij, mijn dochter, doe dit in mijn Wil door je te

verenigen met mijn Mensheid.

Op die manier sluit je alles in en vind ik in jou

- de genoegdoening voor iedereen,
- de compensatie voor alles,
- en mijn tevredenheid.

Meer nog, Ik zal in jou een andere Ikzelf vinden.

11-112- 21 november 1915 - Omdat de mens Jezus niet heeft willen kennen onder het aspect van Liefde en Barmhartigheid, zal hij Hem kennen onder het aspect van Gerechtigheid.

Terwijl ik mij in mijn gebruikelijke toestand bevond, verscheen mijn altijd vriendelijke Jezus eventjes. Ik smeekte Hem om het Decreet van Goddelijke Gerechtigheid te wijzigen.

Ik zei Hem: Mijn Jezus, ik kan niet meer. Mijn arm hart is gebroken door de vele tragedies waarover men mij vertelt!

Jezus, het zijn uw dierbare beelden, uw geliefde kinderen die kreunen onder het gewicht van zoveel bijna helse instrumenten!"

Jezus antwoordde mij:

"Ach, mijn dochter, de vreselijke dingen die zich momenteel afspelen, zijn slechts een schets van het geheel. Zie je niet de grote cirkel die Ik teken? Wat zal er gebeuren als ik tot de ware tekening kom!

Op verschillende plaatsen zal men zeggen:

'Hier stond vroeger een bepaalde stad, hier stond vroeger een bepaald gebouw. Sommige plaatsen zullen volledig verdwijnen.

De tijd is kort.

De mens heeft het punt bereikt waarop Ik hem moet straffen.

Hij wilde Mij bijna uitdagen, Mij tarten, en Ik bleef geduldig.

Maar de tijd is gekomen.

Hij wilde Mij niet kennen in het aspect van Liefde en Barmhartigheid.

Hij zal Mij leren kennen in de gedaante van Gerechtigheid.
Dus houd moed, verlies niet zo snel de hoop!

11-113- 10 december 1915 - De ziel moet zich de Gebeden, de Werken en het Lijden van Jezus eigen maken. Zo zullen er uit haar immense zeeën van Genade voortkomen voor het welzijn van allen.

Ik voelde me erg bedroefd omdat mijn lieve Jezus, mijn Leven en mijn Alles, zich niet liet zien. *Ik zei tegen mezelf:*

"Als ik dat kon, zou Ik de hemel en de aarde met mijn geklaag bestormen om Hem te bewegen tot medelijden met mijn arme toestand. Wat een ongeluk: Hem kennen, Hem beminnen en zonder Hem blijven! Kan er een groter ongeluk bestaan?"

Terwijl ik zo klaagde, verscheen de gezegende Jezus in mijn innerlijk.
Hij zei mij op een strenge toon:

"Mijn dochter, daag me niet uit. Waarom al die opwinding?
Ik heb je alles verteld zodat je rustig zou blijven.
Ik heb je gezegd dat als Ik niet kom, dat komt omdat mijn Gerechtigheid wil dat ik de strafmaat aanscherp.

Vroeger kon je nauwelijks geloven dat ik niet kwam omwille van de straffen, omdat je niets hoorde over de grote straffen die in de wereld plaatsvonden. Nu hoor je deze dingen en toch blijf je twijfelen?
Is dat niet Mij beproeven!

Ik beefde toen ik Jezus zo streng tegen mij hoorde spreken.
Om me te kalmeren, veranderde Hij van toon.

En Hij voegde er teder aan toe:

"Mijn dochter, houd moed, Ik laat je niet in de steek.
Ik ben altijd bij jou, ook al zie je Mij niet altijd.

Blijf altijd met Mij verenigd.
Als je bidt, laat je gebed dan in het Mijne vloeien
en ***maak van mijn Gebed jouw gebed.***

Dan zal ook jij alles doen wat Ik in mijn gebeden deed,
- de glorie geven die Ik aan de Vader gaf,
- het goede verkrijgen dat Ik voor iedereen verkregen heb.

*Als je werkt, laat jouw werk dan in het Mijne vloeien
en **maak van mijn Werk jouw werk.***

Zo zal je alle Goedheid die door mijn Mensheid gedaan is in je macht hebben. Zij heeft alles heeft geheiligd en vergoddelijkt.

*Als je lijdt, laat dan je lijden in het mijne vloeien
En **maak van mijn Lijden jouw lijden.***

Zo zul je alle Goedheid die Ik door de Verlossing heb verwezenlijkt in je macht hebben.

Zo zul je ***de drie essentiële aspecten van mijn Leven*** in bezit nemen.

Enorme zeeën van Genade

- zullen uit jou voortkomen en
- zullen zich uitstorten voor het welzijn van allen.

Jouw leven zal niet meer zijn zoals het nu is, maar zoals het Mijne is.

11-114- 12 januari 1916 - Bijna alle naties hebben zich verenigd om Jezus te beledigen. Bijna alle naties verdienen gestraft te worden.

Ik klaagde bij de gezegende Jezus over zijn gebruikelijke ontberingen en ik weende bitter. Mijn lieve Jezus toonde zich in een erbarmelijke toestand. Hij liet me weten dat het nog erger zou worden. Dat deed me nog meer wenen.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, jij weent om het heden, maar Ik ween om de toekomst. Oh, in wat een doolhof zullen de naties terechtkomen, zodanig dat de ene de schrik van de andere zal zijn.

Ze zullen niet in staat zijn om er zelf uit te komen.
Ze zullen dingen doen alsof ze gek en blind zijn,
en ze zullen tegen zichzelf handelen.

En de verwickelingen waarin het arme Italië zich heeft gemanoeuvreerd: hoeveel klappen zal het krijgen!

Onthoud dat Ik je een paar jaar geleden heb gezegd dat het de straf verdiende om door vreemde naties te worden binnengevallen.
Dat is het complot dat tegen het land wordt gesmeed.
Hoe vernederd en verzwakt zal het zijn!
Ze is te ondankbaar geweest tegenover Mij.

Twee naties waarvoor Ik een voorliefde had, Italië en Frankrijk, behoren tot de volkeren die Mij het meest hebben verworpen.

Ze hebben de handen ineengeslagen om Mij te verwerpen.
Ze zullen ook de handen ineenslaan om vernederd te worden: een rechtvaardige straf!
Zij zullen ook degenen zijn die de Kerk het meest zullen bestrijden.

Ach, Mijn dochter, bijna alle naties hebben zich verenigd om Mij te beledigen. Ze hebben tegen Mij samengespannen!
Welk kwaad heb Ik hen kwaad gedaan?
Daarom verdienen bijna alle naties het om gestraft te worden.
Wie zou het verdriet van Jezus, de staat van geweld waarin Hij verkeerde kunnen beschrijven en ook mijn angst?

Ik zei Hem:

"Hoe kan ik leven te midden van zoveel tragedies?
Ofwel kies je mij als slachtoffer en spaar je de volkeren,
ofwel neemt U mij mee naar U toe."

11-115- 28 januari 1916 - Luisa's lijden omdat haar status als slachtoffer wordt opgeschort. Jezus geeft haar uitleg en troost haar.

Ik voelde me bedrukt en ik zei tegen mezelf: "Het is allemaal voorbij: de staat van slachtoffer, het lijden, Jezus, alles!"

En aangezien mijn biechtvader niet in orde was, leek het me vrij waarschijnlijk dat ik de Communie zou worden ontzegd.

Ik voelde het volle gewicht van de opschorting van mijn status als slachtoffer. En van mijn geestelijk leidsman kreeg ik hierover geen enkele aanwijzing, noch positief, noch negatief.

Bovendien herinnerde ik me dat in maart, toen mijn biechtvader zich niet goed voelde en ik me in dezelfde situatie bevond, Jezus me had gezegd dat als ik of degene die mij begeleidt mij in de staat van slachtoffer zou houden, Hij Corato zou sparen...

Vandaar kwam de extra angst dat ik de oorzaak zou kunnen zijn van ernstige moeilijkheden voor Corato.

Wie zou al mijn angsten en bitterheid kunnen beschrijven!

Ik was verlamd van angst.

Uit medelijden, toonde mijn gezegende Jezus zich in mij.

Hij zag er zeer bedroefd uit en had een hand op zijn voorhoofd.

Ik durfde Hem niet te roepen en fluisterde bijna.

Ik zei enkel: "*Jezus, Jezus!*"

Hij keek me aan, maar o, wat was zijn Blik droevig!

Hij zei mij: "Mijn dochter, **hoezeer lijd Ik!** Als je de pijn kende van degene die je bemint, zou je niets anders kunnen doen dan wenen.

Ik lijd ook omwille van jou. Omdat Ik niet vaak kom, wordt mijn Liefde gedwarsboomd en kan Ik haar niet uitstorten. Bovendien, als Ik jou zie lijden omdat ook jij jouw liefde niet kunt uitstorten omdat je Mij niet ziet, lijd Ik nog meer.

Oh! Mijn dochter,

opgesloten liefde is de grootste kwelling voor het Hart.

Als je kalm blijft wanneer je lijdt, lijd Ik niet zo veel. Maar als je je zorgen maakt en je ongerust maakt, raak Ik van streek en raak Ik in de war. En dan ben Ik gedwongen om Mijzelf te ontladen en jou te

laten ontladen, want mijn Lijden en het jouwe zijn zusters.

Dat gezegd zijnde, is je slachtofferrol nog niet voorbij.

Mijn Werken zijn eeuwig.

En Ik schort ze niet zonder goede reden op,
een opschorting die hoe dan ook slechts tijdelijk is.

Weet dat Ik waak over de dingen van mijn Wil.

Jij blijft zoals je was, omdat jouw wil niet veranderd is.

En als je geen pijn hebt, ben jij niet degene die de schade ondergaat.
Het zijn veeleer de mensen die de gevolgen van jouw lijden niet ondervinden.

Dat wil zeggen, zij worden niet gespaard wat betreft de straffen.

Het is net als bij iemand die voor een bepaalde tijd een openbare functie bekleedt. Zelfs als hij zich terugtrekt, ontvangt hij zijn salaris voor het leven.

Moet Ik Mij door de mensen laten overtreffen? Ah! Nee!

Als mensen een levenslang pensioen krijgen, dan geef Ik een pensioen voor de eeuwigheid. Daarom hoef je je geen zorgen te maken over de pauzes die Ik neem.

Waarom ben je dan bang?

Ben je vergeten hoezeer Ik je Mijn Liefde heb getoond?

Degene die je leidt, zal voorzichtig zijn, wetende hoe de dingen zijn.

En Ik zal een oogje houden op Corato.

Wat jou betreft, wat er ook gebeurt, Ik houd je stevig in mijn Armen.

**11-116- 30 januari 1916 - Wanneer de ziel volledig in de
Goddelijke Wil leeft, wordt alles wat zij doet weerspiegeld in
Jezus en wordt alles wat Jezus doet weerspiegeld in haar.**

Ik versmolt volledig met mijn altijd liefdevolle Jezus.

Ondertussen kwam Hij en Hij versmolt zich met mij. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, wanneer de ziel volledig in mijn Wil leeft,
- als zij denkt, worden haar gedachten weerspiegeld in mijn Geest
in de Hemel;
- als zij verlangt, als zij spreekt, als zij bemint, wordt alles
weerspiegeld in Mij.
Alles wat Ik doe, wordt weerspiegeld in haar.

Het is zoals wanneer de zon wordt weerspiegeld in een venster
je kan een andere zon zien in dit venster,
- volledig gelijk aan de zon in de hemel.

Er is echter een verschil
dat de zon aan de hemel vaststaat en altijd op zijn plaats blijft,
terwijl de zon in een venster vergankelijk is.

Mijn Wil kristalliseert de ziel

Alles wat zij doet, wordt in Mij weerspiegeld.
En Ik, gekwetst en verleid door deze weerspiegeling, stuur haar al
mijn Licht om een andere Zon in haar te vormen.

Zo lijkt het alsof er een zon aan de hemel is en een andere op aarde.
Wat een betovering en wat een harmonie tussen deze twee zonnen!
Wat een zegeningen worden er uitgestort ten voordele van iedereen!

Maar als de ziel niet vaststaat in mijn Wil, kan haar hetzelfde
overkomen als de zon in het vensterglas: wegens het verdergaan van
de zon blijft het vensterglas na een tijdje in het donker en blijft de Zon
alleen aan de hemel staan."

11-117- 5 februari 1916 - De mensen willen God vernietigen en zich een eigen god maken. De aarde zal overspoeld worden door nooit eerder geziene plagen. Alleen door hun trouw en standvastigheid zullen de weinige goeden gered worden.
--

Mijn dagen gaan verder in verdriet, vooral vanwege de voortdurend
herhaalde woorden van Jezus dat de straffen steeds zwaarder zullen
worden.

Gisterennacht was ik doodsbang. Ik was buiten mijn lichaam en ik vond mijn Jezus bedroefd. Ik dacht dat ik tot een nieuw leven zou worden herboren, maar dat was niet het geval.

Toen ik Jezus naderde om Hem te troosten, grepen enkele mensen Hem vast en verscheurden Hem. Wat een schok, wat een angst! Ik wierp me op de grond naast één van die stukken.

En een Stem uit de Hemel verkondigde:

Standvastigheid en moed voor de weinigen die nog over zijn!

Mogen zij standvastig blijven en niets nalaten. Ze zullen worden blootgesteld aan grote beproevingen van God en van mensen. Alleen door hun trouw zullen zij niet wankelen en gered worden.

De aarde zal worden overspoeld door nooit eerder geziene plagen. Ten koste van de ergste bloedbaden zullen de mensen proberen hun Schepper te vernietigen om hun eigen god te krijgen en om hun grillen te bevredigen.

Als ze hun doel niet bereiken, zullen ze tot de meest gruwelijke wreedheden overgaan. Alles zal enkel terreur zijn."

Daarna keerde ik, nog steeds bevend, terug in mijn lichaam.

De gedachte aan mijn geliefde Jezus die in stukken werd gescheurd, maakte me doodongelukkig. Ik wilde Hem koste wat kost terugzien om te weten wat er met Hem gebeurd was. Mijn altijd goede Jezus kwam en ik kalmeerde. Moge Hij altijd gezegend zijn.

11-118- 2 maart 1916 – Wanneer een ziel in de Goddelijke Wil leeft, laat zij al het goede dat zij doet van God uitgaan. Wat God bezit door zijn Macht, bezit de ziel in haar wil. God beschouwt al het goede dat de ziel werkelijk wil doen alsof zij het werkelijk doet.

Ik blijf zeer bittere dagen beleven. De gezegende Jezus komt maar zelden, en als ik klaag, antwoordt Hij met een snik of **zegt Hij** dingen

als: "Mijn dochter, je weet dat ik maar zelden kom omdat de straffen steeds zwaarder worden. Waarom klaag je dan?"

Ik bereikte het punt waarop ik het niet meer aankon en barstte in snikken uit. Om me te kalmeren en te troosten, kwam Hij en bleef bijna de hele nacht bij mij.

Op een gegeven moment streelde Hij me, kustte me en steunde me. Op een ander moment wierp Hij zich in mijn armen om uit te rusten. Of Hij liet me de angst van de mensen zien: ze renden alle kanten op.

Ik herinner me **dat Hij mij zei**: "Mijn dochter, ***wat Ik bezit door mijn Macht, bezit de ziel in haar wil.***

Daarom kijk Ik naar al het goede dat zij werkelijk wil doen alsof ze het werkelijk deed.

Ik heb de wil en de macht: als Ik wil, kan Ik.

De ziel kan echter niet veel doen.

Maar haar wil compenseert haar gebrek aan macht.

Op die manier wordt ze als het ware een ander Ik. En *Ik verrijk haar met alle verdiensten van het goede dat haar wil wil doen."*

Hij voegde eraan toe: "Mijn dochter, wanneer de ziel zich volledig aan Mij geeft, vestig Ik mijn Woning in haar.

Vaak sluit Ik graag alles af en verblijf Ik in het donker.

Andere keren slaap Ik graag en plaats Ik de ziel als wachter, zodat zij niemand toestaat Mij te storen. En indien nodig moet zij zich met indringers bezighouden en hen namens Mij antwoorden.

Soms vind ik het ook fijn om alles open te zetten voor

- de wind, de koude van de mensen,
- de pijlen van de zonde die zij Mij toesturen en vele andere dingen

De ziel moet met alles tevreden zijn en Mij alles laten doen wat Ik wil. Zij moet zich mijn Dingen eigen maken. Als Ik niet vrij was om in haar te doen wat Ik wil, zou Ik ontevreden zijn.

Als Ik voorzichtig zou moeten zijn om haar te laten voelen hoe blij Ik ben of hoeveel Ik lijd, waar zou dan mijn vrijheid zijn?"Ah! Alles ligt in mijn Wil! Wanneer de ziel mijn wil in zich opneemt, neemt zij de essentie van mijn Wezen in zich op.

Als gevolg daarvan is het alsof het goede dat zij doet uit Mij voortkomt. En omdat het uit Mij voortkomt,
is het als een straal van Licht die alle mensen ten goede komt."

11-119- 1 april 1916 - Er is een grote ontleding nodig om de hartslagen van de ziel in harmonie te brengen met de Hartslagen van Jezus. Loslaten- ontdaan

Deze morgen verscheen mijn lieve Jezus in mijn hart.
Zijn hart klopte in het mijne. Ik keek naar Hem en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, de hartslagen van degene die Mij echt bemint en in alles Mijn Wil doet, zijn één met de Mijne.

Ik noem ze mijn Hartslagen en als zodanig wil Ik hen in mijn Hart hebben, klaar om haar te troosten en haar pijn te verzachten.
Haar hartslagen in de Mijne creëren een zachte harmonie die Mij vertelt over de zielen en Mij dwingt om hen te redden.

Maar wat een ontleding is er nodig voor de ziel!
Haar leven moet

- meer een Leven van de Hemel dan een leven op aarde,
- meer een goddelijk Leven dan een menselijk leven zijn.

Een schaduw, een heel klein ding is voldoende om de ziel te verhinderen de harmonieën en de heiligheid van mijn Hartslagen waar te nemen.

Dan zijn haar hartslagen niet in harmonie met de Mijne en moet Ik alleen blijven in mijn Smarten en mijn Vreugden.

**11-120- 15 april 1916 - Het hele Wezen van Jezus spreekt
liefdevol tot de mensen. Zo is het ook voor de zielen die in zijn
Wil leven.**

Ik leef alsof ik stervende ben door het voortdurende gemis van mijn
lieve Jezus. Deze morgen bevond ik mij volledig in Jezus,
ondergedompeld in de onmetelijkheid van mijn hoogste Goed.
Ik zag Jezus in mij. En ik kon alle delen van zijn Wezen horen
spreken: - zijn voeten, zijn handen, zijn hart, zijn mond, enz.

Kortom, er kwamen stemmen van alle kanten. Het wonderbare was
dat deze stemmen zich vermenigvuldigden voor alle mensen.

De voeten van Jezus
spraken tot de voeten en voetstappen van alle mensen.
Zijn handen spraken tot hun werk,
zijn ogen tot hun blikken,
zijn gedachten tot hun gedachten, enz.

Wat een harmonie tussen de Schepper en zijn mensen!
Wat een prachtige visie! Wat een Liefde!

Helaas werden deze harmonieën verbroken door ondankbaarheid en
zonde. De Liefde kreeg beledigingen terug.

Vol verdriet **zei Hij mij:**

"Mijn dochter, ***Ik ben het Woord*** - dat wil zeggen **WOORD** -
En mijn Liefde voor de mens is zo groot dat Ik Mij in zovele stemmen
vermenigvuldig als er handelingen zijn, gedachten, gevoelens,
verlangens, enz., van elke mens. In ruil hiervoor wil Ik handelingen
die uit liefde voor Mij gedaan worden.

Ik geef Liefde en Ik wil liefde.
In plaats daarvan ontvang Ik beledigingen
Ik geef Leven en als ze konden, zouden ze Mij de dood geven.
Ondanks dat alles blijf Ik liefhebben.

Weet echter dat de ziel die verenigd is met Mij en in mijn Wil leeft,
zwemt in mijn Onmetelijkheid en hierdoor één Stem wordt, samen

met Mij.

Als zij gaat, spreken haar voetstappen tot de zondaar.
Haar gedachten zijn stemmen in de geesten,
en zo is het met al het andere.

En alleen van deze zielen vind Ik iets als een uitwisseling in het Werk van de Schepping. En omdat zij zien dat zij niet in staat zijn om uit zichzelf iets te doen om aan Mijn liefde te voldoen en de harmonie tussen hen en Mij te bewaren, treden zij in Mijn wil, maken zichzelf tot bezitters daarvan en handelen op goddelijke wijze.
Mijn Liefde vindt haar uitstorting en Ik bemin hen meer dan alle andere mensen."

11-121- 21 april 1916 - De mensen hebben de allerheiligste Mensheid van Jezus met doornen bedekt, waardoor Zijn Godheid zijn Genade niet over de mensen kan uitstorten. Noodzaak van straffen.

Ik blijf mijn meest troosteloze dagen beleven. En ik vrees dat Jezus op een mooie dag zelfs niet meer "even langs" zal komen.
In mijn pijn herhaal ik voortdurend: "*Jezus, doe me dat niet aan.*"

Als U niet wil spreken, aanvaard ik dat;
- als U mij geen pijn wil doen, leg ik mij daarbij neer;
- als U me uw charisma's niet wilt schenken, 'Fiat'.
maar helemaal niet komen, dat niet!

U weet dat het me mijn leven zou kosten en dat mijn natuur, zonder U tot de avond, zou uiteenvallen. Terwijl ik dit zei, toonde Jezus zich.

Hij voegde nog meer bitterheid toe door mij te zeggen:

"Weet dat als Ik Mij een tijdlang niet in jou stort, dat komt omdat de wereld haar laatste slag van vernietiging en allerlei plagen ontvangt."

Deze woorden verlamden mij en ik vervolgde mijn gebed met de woorden: "Mijn Jezus, moge op elk moment van uw gemis een nieuw

Leven van U in de zielen geschapen worden.
Enkel op die voorwaarde aanvaard ik om U te moeten missen.
Het is geen futiliteit om van U beroofd te zijn, U, de immense,
oneindige, eeuwige God.
De prijs is enorm. Daarom is deze overeenkomst gerechtvaardigd."

Jezus sloeg zijn armen om mijn nek, alsof Hij wilde zeggen dat Hij
akkoord ging. Ik keek naar Hem en ah! Wat een afschuwelijk zicht!

Niet enkel zijn Hoofd, maar zijn hele heilige Mensheid was bedekt
met doornen. Ik was helemaal gekneusd was toen ik Hem omhelsde.
Maar ik wilde koste wat kost in Jezus binnengaan.

En Hij, vol van goedheid, brak zijn kledij van doornen ter hoogte van
zijn Hart, en Hij plaatste mij erin.

Ik kon zijn Godheid zien. Hoewel Hij één was met zijn Mensheid,
bleef Hij onaantastbaar terwijl zijn Mensheid gekweld werd.

Hij zei mij: "Mijn dochter, heb je gezien welke afschuwelijke kledij de
mensen voor mij gemaakt hebben, en hoe deze doornen mijn hele
Mensheid bedekken!

*Zij bedekken mijn hele Mensheid
en zij sluiten de deur naar mijn Godheid.*

Maar alleen door mijn Mensheid kan mijn Godheid handelen voor het
Goede van de mensen. Het is dus noodzakelijk dat een deel van
deze doornen verwijderd wordt om over de mensen uitgestort te
worden. Zo zal het Licht van mijn Godheid door deze doornen naar
buiten stralen en zal Ik de zielen in veiligheid kunnen brengen.

Het is ook noodzakelijk dat de aarde wordt geraakt door straffen,
aardbevingen, hongersnoden, oorlogen, enz.

- zodat dit kleed van doornen dat de mensen voor Mij gemaakt
hebben, verbroken wordt en
- opdat het Licht van de Godheid de zielen kan binnendringen,
hen van hun illusies kan bevrijden, en betere tijden kan brengen.

11-122- 23 april 1916 - Elke gedachte aan de Passie van Jezus brengt in de ziel een Licht voort dat zal veranderen in eeuwige Vreugde.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, toonde mijn lieve Jezus zich, geheel overspoeld door Licht.

Dit Licht straalde uit zijn allerheiligste Mensheid en gaf Hem een zeer grote Schoonheid. Ik was verrast en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter,
elke Pijn die Ik in mijn Mensheid ondergaan heb,
elke druppel Bloed die Ik vergoten heb,
elke wonde, elk gebed, elk woord, elke handeling, elke stap, enz.,
bracht Licht voort in mijn Mensheid.
En dit Licht maakte Mij zo mooi, zodanig dat alle zaligen in de hemel er verrukt over waren.

Wat de zielen betreft,

- elke gedachte die zij hebben over mijn Passie,
 - elke daad van mededogen die zij verrichten,
 - elke daad van genoegdoening, enz.
- doet een Licht in hen neerdalen
- dat voortkomt uit mijn Mensheid en dat hen verfraait.

Elke gedachte aan mijn Passie is een vermeerdering van Licht die zal veranderen in eeuwige vreugde.

11-123- 3 mei 1916 - Bidden in de Goddelijke Wil zoals Jezus.

Ik was aan het bidden en mijn lieve Jezus kwam naast me staan. Ik merkte dat Hij ook aan het bidden was en ik begon naar Hem te luisteren. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, bid, maar bid zoals Ik.
Dat wil zeggen, dompel je volledig onder in mijn Wil:
daarin zul je God en alle mensen vinden.

En door je alle dingen van de mensen eigen te maken,
zul je ze aan God geven alsof ze één enkel schepsel zijn.
Want de Goddelijke Wil is de bezitter van alles.

Dat betekent dat je je volledig moet overgeven aan Mijn wil.
En daarin zul je God en mensen vinden.
En je zult aan de voeten van de Godheid de goede daden
neerleggen om Haar te eren, en de slechte om voor haar
genoegdoening te bieden met de heiligheid, macht en onmetelijkheid
van de Goddelijke Wil, aan wie niets ontgaat.

Dat was het Leven van mijn Mensheid op aarde.
Hoe heilig het ook was, Ik had de Goddelijke Wil nodig om de Vader
volledige voldoening te geven en de menselijke generaties te
verlossen.

Want alleen in de Goddelijke Wil vond Ik alle generaties, de
vroegere, huidige en toekomstige, en al hun daden, gedachten,
woorden, enz., alsof ze in een akte stonden.

En in deze Heilige Wil, zonder dat Mij iets ontging, nam Ik alle
gedachten in mijn Geest op.
Voor elk afzonderlijk begaf Ik Mij voor de Allerhoogste Majesteit en
bracht eerherstel voor hen.

En in dezelfde Wil daalde Ik neer in elke geschapen geest en
gaf Ik hun het goede dat Ik voor hun intelligentie had afgesmeekt.
In mijn Blikken nam Ik alle ogen van de mensen op,
- in mijn Stem hun woorden,
- in mijn Bewegingen hun bewegingen,
- in mijn Handen hun werken,
- in mijn Hart hun genegenheid en hun verlangens,
- in mijn Voeten hun voetstappen.
Ik maakte hen tot de Mijne.

En door hen Mij eigen te maken in de Goddelijke Wil,
- stelde mijn Mensheid de Vader tevreden en
- bracht Ik de arme mensen in veiligheid.

En de Goddelijke Vader was tevreden. Hij kon Mij niet afwijzen, aangezien Hij Zelf de Goddelijke Wil is.
Zou Hij misschien Zichzelf kunnen afwijzen? Zeker niet!

Temeer omdat Hij in deze Daden

- volmaakte Heiligheid,
- een onbereikbare en betoverende Schoonheid,
- de hoogste Liefde,
- immense en eeuwige Daden, en
- absolute Macht zag

Dat was het hele Leven van mijn Mensheid op aarde, vanaf het eerste moment van mijn conceptie tot mijn laatste ademtocht.

En dat ging verder in de Hemel en in het allerheiligste Sacrament van de Eucharistie.

Dat gezegd zijnde, waarom zou jij niet hetzelfde kunnen doen?
Voor wie Mij bemint, is alles mogelijk.

Verenigd met Mij, in mijn Wil,

- neem de gedachten van alle schepselen in de jouwe op en breng ze voor aan de Goddelijke Majesteit.
- neem in je blikken, je woorden, je bewegingen, je genegenheid en je verlangens, die van je broeders op om voor hen te verzoenen en voor hen te bemiddelen.

In mijn Wil zal je jezelf in Mij en in allen terugvinden.

Je zult mijn Leven leiden en met Mij bidden.

De Goddelijke Vader zal gelukkig zijn.

En de hele Hemel zal zeggen:

"Wie roept ons vanaf de aarde? Wat is dit voor wezen dat de Goddelijke Wil in zich wil omvatten en ons allemaal samen omvat?"

Hoeveel Goede Dingen kan de aarde verkrijgen door de Hemel op aarde te laten neerdalen!"

11-124- 25 mei 1916 - Het Werk van de hemelse Boer in de ziel. Overeenstemming met de Genade is noodzakelijk opdat de ziel Vruchten van goede kwaliteit voortbrengt.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. En ik was diep bedroefd. Vooral omdat Jezus mij de afgelopen dagen had laten zien dat buitenlandse soldaten Italië binnenvielen. Ze veroorzaakten een groot bloedbad en veel bloedvergieten onder onze soldaten, zodanig dat Jezus zelf erdoor geschokt was.

Ik voelde mijn arm hart breken en ik zei tegen Jezus:

"Red mijn broeders, uw evenbeelden, uit deze zee van bloed. En laat niet één van hen in de hel terechtkomen."

Toen ik zag dat de Goddelijke Gerechtigheid zich klaarmaakte om haar woede tegen de arme mensen nog verder te vergroten, voelde ik me sterven. Om mij een beetje af te leiden van deze angstaanjagende gedachten, zei Jezus mij:

"Mijn dochter, mijn liefde voor de mensen is zo groot dat, wanneer een ziel besluit zich aan Mij te geven, dan

- overspoel Ik haar met genade,
- wieg Ik haar, streel Ik haar,
- geef Ik haar tastbare genade, vurigheid, inspiratie,
- druk Ik haar tegen mijn Hart.

Wanneer de ziel zich zo overspoeld ziet met genade, begint zij:

- Mij te beminnen,
- in haar hart met vrome praktijken en gebeden, en
- zich te oefenen in de deugd.

Dit alles vormt als het ware een bloemenveld in haar ziel.

Maar mijn Liefde is niet alleen tevreden met bloemen.

Zij wil ook vruchten.

Daarom laat Zij de bloemen vallen.

Dat wil zeggen dat Zij de ziel ontdoet van haar:

- gevoelige liefde,
 - vurigheid en
 - vele andere dingen
- zodat er vruchten verschijnen.

Als de ziel trouw is, zet zij haar vrome oefeningen en het beoefenen van de deugden verder. Zij heeft geen zin meer in menselijke zaken. zij denkt niet meer aan zichzelf, maar alleen aan Mij.

Door haar vertrouwen in Mij geeft zij smaak aan de vruchten,
Door haar trouw laat ze hen rijpen.
En door haar moed, haar verdraagzaamheid en haar rust rijpen ze en worden ze vruchten van hoge kwaliteit.

En Ik, de hemelse Boer, pluk deze vruchten en maak er mijn voedsel van. Daarna open Ik een ander veld, bloemrijker en mooier,
- waarin heroïsche vruchten zullen groeien,
die ongekennde genade uit mijn Hart zullen voortbrengen.

Als de ziel echter ontrouw, wantrouwend, onrustig, werelds enz. wordt, zullen haar vruchten smakeloos zijn, bitter, bedekt met modder, en zodanig dat ze Mij vervelen en Mij ertoe brengen Mij terug te trekken.

11-125- 4 juni 1916 - Jezus stort zijn bitterheid uit over Luisa. Maar omdat deze bitterheid te overvloedig is, stroomt ze over op het volk.

Toen mijn altijd vriendelijke Jezus zich deze morgen liet zien, drukte ik Hem aan mijn hart. Hij kustte mij en terwijl Hij mij kustte, voelde ik een zeer bittere vloeistof uit zijn Mond in de mijne stromen. Ik was verbaasd over het feit dat mijn lieve Jezus, zonder mij te waarschuwen, zijn bitterheid over mij uitstortte.

Normaal gesproken moest ik Hem erom smeken, want Hij gaf niet

toe. Toen ik vol was met deze vloeistof, bleef Jezus doorgaan met schenken. Zij stroomde naar buiten en viel op de grond

Maar Jezus bleef maar gieten, zo veel en zo goed dat er een kleine plas van deze vloeistof ontstond om mij en de gezegende Jezus heen.

Daarna leek Hij een beetje opgelucht en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, heb je gezien hoeveel bitterheid de mensen in Mij uitstorten? Zoveel dat ik het in jou wilde uitstorten omdat ik het niet meer kon absorberen. En omdat jij ook niet alles kon bevatten, is het op de grond terechtgekomen en zal het over de mensen moeten uitgestort worden."

Terwijl Hij dit zei, wees Hij mij plaatsen en steden aan die door de invasie van vreemdelingen zouden worden getroffen:

- sommige mensen renden weg,
- anderen waren naakt en uitgehongerd,
- sommigen gingen in ballingschap en
- weer anderen werden gedood.

Overal heerste angst en verschrikking!

Jezus zelf wendde zijn blik af van dit gruwelijke schouwspel. Bang probeerde ik Jezus over te halen om hier een einde aan te maken. Maar Hij leek onvermurwbaar. **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, het is hun eigen bitterheid die de Goddelijke Gerechtigheid over de mensen uitstort.

Ik wilde het eerst over jou uitstorten

, zodat sommige plaatsen gespaard zouden blijven en

- om je een plezier te doen

Daarna heb ik de rest over hen uitgestort.

Mijn gerechtigheid eist eerherstel.

Ik zei Hem: "Mijn Liefde en mijn Leven,
ik weet niet veel van Gerechtigheid.

En als ik tot U bid, dan is dat om uw Barmhartigheid af te smeken.

Ik doe een beroep op uw Liefde, uw Wonden, uw Bloed.

Het zijn tenslotte uw kinderen, uw dierbare evenbeelden.

Mijn arme broeders, wat kunnen zij doen!

In welk doolhof bevinden zij zich!

U zegt mij dat U, om mij een plezier te doen, bitterheid in mij hebt gegoten. Maar de plaatsen die je hebt gespaard, zijn te weinig.

Hij vervolgde: "Integendeel, het is te veel.

Het is omdat Ik je bemin dat Ik er een paar gespaard heb.

Anders zou Ik niets gespaard hebben. Heb je bovendien niet gezien dat je niet meer bitterheid kon verdragen?"

Ik barstte in snikken uit en **ik zei Hem:**

"U zegt dat U mij bemint: waar is deze Liefde dan?

Ware liefde weet haar geliefde in alles tevreden te stellen.

Waarom maakt U me dan niet breder, zodat ik meer bitterheid kan verdragen en mijn broeders gespaard blijven?

Jezus weende met mij mee en Hij verdween.

11-126- 15 juni 1916 - Moeder Maria suggereert een manier om te bidden in de Goddelijke Wil.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en mijn altijd vriendelijke Jezus kwam. Hij veranderde mij volledig in Hem en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, *mijn Liefde voelt een onweerstaanbare behoefte aan eerherstel* na zovele beledigingen van de mensen.

Zij wil ten minste één ziel die zich tussen Mij en de mensen plaatst, die Mij een volledig eerherstel geeft, en Liefde namens iedereen, en die van Mij genade voor iedereen kan nemen.

Je kan dit echter enkel doen in mijn Wil, waar je Mijzelf en alle mensen zult vinden.

"O, hoezeer verlang Ik dat je mijn Wil binnengaat zodat Ik in jou voldoening en genoegdoening voor alles kan vinden!"

Alleen in mijn Wil zul je alle dingen in werking vinden. Want Ik ben de motor, de acteur en de toeschouwer van alles."

Terwijl Hij dit zei, dompelde ik me onder in zijn Wil.
En wie kan alles zeggen wat er gebeurde.

ik kwam in contact met alle gedachten van de mensen.

In zijn Wil *vermenigvuldigde ik mij in elk van hen.*

Met de Heiligheid van Zijn Wil

- herstelde ik hen voor iedereen,
- dankte ik in de naam van allen,
- beminde ik in de naam van allen.

Vervolgens, op een vergelijkbare manier, *vermenigvuldigde ik mij in alle blikken, alle woorden en al het andere.*

Wie zou alles wat er gebeurde kunnen beschrijven?

Ik heb er geen woorden voor. En misschien zouden zelfs de engelen er alleen maar stamelend over kunnen spreken.

Daarom stop ik hier.

Zo bracht ik de hele nacht door met Jezus, in zijn Wil.

Toen voelde ik ***de Koningin-Moeder naast me staan.***

Zij zei mij: "Mijn dochter, bid."

Ik antwoordde haar: "Mijn Moeder, laten we samen bidden, want ik weet niet hoe ik moet bidden."

Ze vervolgde:

"De krachtigste gebeden voor het Hart van mijn Zoon zijn en deze die Hij het liefste heeft zijn deze die wij doen door ons te bekleden met wat Jezus deed en leed. Hij heeft ons dit alles geschonken.

Daarom, mijn dochter,

- omring je hoofd met de Doornen van Jezus,
- versier je ogen met zijn Tranen,
- doordrenk je tong met zijn bitterheid,
- kleed je ziel met zijn Bloed,
- versier jezelf met zijn Wonden,
- doorboor je handen en voeten met zijn Nagels.

En verschijn als een andere Christus voor de Goddelijke Majesteit.

Dit zicht zal Hem zo ontroeren dat Hij je niets zal kunnen weigeren. Maar helaas, hoe weinig mensen weten hoe zij de gaven van mijn Zoon moeten gebruiken.

Zo bad ik op aarde en zo blijf ik bidden in de hemel."

Daarna hebben wij ons allebei gekleed in de merktekenen van Jezus en verschenen wij voor de Goddelijke Troon.

Dit ontroerde de hele Hemel.

En de engelen, enigszins verrast, maakten plaats voor ons.

Daarna keerde ik terug naar mijn lichaam.

11-127- 6 augustus 1916 - Jezus heeft zielen nodig die in Zijn Wil leven.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand. Mijn lieve Jezus kwam eventjes en **Hij zei mij:**

"Mijn dochter, mijn Liefde zoekt onweerstaanbaar naar zielen die in mijn Wil leven. Want in zulke zielen neem Ik mijn verblijf.

Mijn Liefde wil alle zielen goed doen maar zonden verhinderen Mij om mijn weldaden over hen uit te storten.

Daarom **zoek ik zielen die in mijn Wil leven.** Want in hen houdt niets Mij tegen om mijn genade over hen uit te storten

En door hen kunnen de steden en de mensen om hen heen meer genieten van mijn Genade.

Daarom

- hoe meer woningen Ik op aarde heb,

- hoe meer komt mijn Liefde tot bloei en
- hoe meer stroomt zij uit voor het welzijn van de mensheid.

11-128- 3 augustus 1916 - Elke daad die het schepsel uit liefde voor God verricht, is een extra paradijs dat hij voor de Hemel verwerft.

Wanneer ik in mijn gebruikelijke toestand ben, toont zich mijn lieve Jezus alsof hij toevallig langskomt, of zegt Hij een paar woorden en verdwijnt, of verbergt Hij zich in mij.

Ik herinner me dat op een dag **Hij mij zei:**

"Mijn dochter, ik ben het Centrum.

En de hele schepping ontvangt leven vanuit dit Centrum.

Zo **ben Ik het Leven** van elke gedachte, elk woord, elke handeling, van alle dingen.

Maar de mensen gebruiken dit Leven om Mij te beledigen:

Ik geef hun Leven en als ze konden, zouden ze Mij de dood geven.

Ik herinner me ook dat, toen ik Hem smeekte om de plagen te doen ophouden, **Hij mij zei:**

"*Mijn dochter, denk je dat Ik hen wil straffen? Ach nee, integendeel!*

Mijn Liefde is zo groot

dat Ik mijn hele Leven besteed heb aan het herstellen van wat de mens had moeten doen voor de Allerhoogste Majesteit.

Mijn Daden waren goddelijk.

En Ik vermenigvuldigde hen voor iedereen,

- totdat zij de Hemel en de aarde vulden,
- zodat de Gerechtigheid de mens niet zou treffen.

Maar door de zonde heeft de mens deze verdediging verbroken.

En wanneer de verdediging verbroken is, slaan de plagen toe.

Hoeveel andere kleine dingen heeft Hij mij nog meer verteld!

Deze morgen klaagde ik omdat Hij mij geen antwoord gaf, vooral omdat Hij de straffen niet stopte.

Ik zei Hem:

"Waarom zou ik tot U bidden als U mij niet wil antwoorden?
Integendeel, U zegt me dat het kwaad alleen maar erger zal worden."

Hij antwoordde me: "Mijn dochter, **het goede is altijd het goede.**

Je moet weten dat

- elk gebed, elke genoegdoening,
- elke daad van liefde, elk heilig gebaar
die een mens verricht
- een extra paradijs is dat hij verwerft.

Zo zal de eenvoudigste heilige daad een extra paradijs zijn
Een daad minder, een paradijs minder.

In feite komt elke goede daad van God.

Zo verwerft de ziel God door middel van hem.

God bevat ontelbare, eeuwige en oneindige, enorme vreugden
dat zelfs de zaligen gedurende de ganse eeuwigheid deze nooit
allemaal kunnen genieten.

Aangezien elke goede daad God verwerft, is het dan ook niet
verwonderlijk dat God hen met evenveel vreugde moet belonen.

Als een ziel uit liefde voor Mij lijdt vanwege een verstrooiing,
zal haar verstand in de hemel meer Licht krijgen en evenveel
paradijzen genieten als het aantal keren dat zij haar verstand heeft
opgeofferd. Bovendien zal zij God beter begrijpen.

Als zij uit liefde voor Mij de koude verdraagt, zal zij genieten van een
grote verscheidenheid aan voldoeningen die in zich in mijn Liefde
bevinden.

Als zij uit liefde voor Mij de duisternis verdraagt, zal zij veel vreugde
ontvangen uit mijn ontoegankelijke Licht.

En zo verder.

Dit is wat een gebed meer of een gebed minder betekent.

11-129- 10 augustus 1916 - In de Goddelijke Wil is ons lijden verenigd met dat van Jezus.

Terwijl ik in mijn gebruikelijke toestand verkeerde, voelde ik me heel bedroefd vanwege het gemis van mijn lieve Jezus.

Ik klaagde bij Hem en ik zei dat elke ontbering die Hij mij liet ondergaan een dood was die Hij mij oplegde, een wrede dood. Want hoewel ik me voelde sterven, stierf ik niet.

Ik zei Hem: "Hoe kan U het hart hebben om mij met zoveel keren te laten sterven?"

Jezus antwoordde mij: "Mijn dochter, raak niet ontmoedigd. Toen mijn Mensheid op aarde was, bevatte zij de levens van alle mensen, die allemaal van Mij afkomstig waren. Maar hoevelen keren niet naar Mij terug omdat ze na hun dood naar de hel gaan.

Ik voelde de dood van elk van hen.

En dit kwelde mijn mensheid enorm. Dat waren de wreedste straffen van mijn aardse leven, tot mijn laatste ademtocht.

Het verdriet dat jij voelt vanwege mijn ontbering is slechts een schaduw in vergelijking met het verdriet dat Ik voelde vanwege het verlies van zielen.

Geef Mij daarom jouw pijn om de Mijne te verzachten.

Laat jouw pijn in mijn Wil vloeien, waar zij

- zich zal voegen bij de Mijne en
 - ten goede zal komen aan iedereen,
- vooral van degenen die op het punt staan in de afgrond te vallen.

Als je haar voor jezelf houdt,

- zullen er wolken ontstaan tussen jou en Mij,
- zal de stroom van mijn Wil tussen jou en Mij worden onderbroken,
- zal jouw pijn zich niet verenigen met de Mijne,
- zal je niet in staat zijn om je te verspreiden voor het welzijn

van allen, en
- zal je de volle last daarvan voelen.

Aan de andere kant, als je je inspant om al jouw lijden in mijn Wil te laten vloeien, zal er geen wolk tussen jou en Mij zijn.

Jouw lijden zal je Licht brengen en nieuwe kanalen van eenheid, Liefde en Genade openen.

11-130- 12 augustus 1916 - De glorie die de zielen die op aarde in de Goddelijke Wil geleefd hebben, in de Hemel zullen hebben.

Ik versmolt met de allerheiligste Wil en mijn lieve **Jezus zei mij:**

"Alleen door de zielen die in mijn Wil leven voel Ik Mij werkelijk beloond voor de Schepping, de Verlossing en de Heiligmaking. Alleen deze zielen verheerlijken Mij op de manier waarop mensen dat behoren te doen.

Daarom zullen zij in de Hemel de edelstenen van mijn troon zijn en zullen zij in zichzelf alle vreugde en glorie opnemen die de andere zaligen hebben. Deze zielen zullen als koninginnen rondom mijn troon zitten. En de anderen zullen om hen heen staan.

Terwijl de gelukzaligen als zonnen zullen schijnen in het Hemelse Jeruzalem, zullen de zielen die in mijn Wil geleefd hebben, in mijn eigen Zon schijnen.

Ze zullen als het ware versmelten met mijn Zon en zij zullen de andere zaligen zien vanuit mijn Innerlijk.

Want het is rechtvaardig dat zij, die
- op aarde verenigd met Mij hebben geleefd, in mijn Wil, en
- geen eigen leven geleefd hebben,
een aparte plaats in de Hemel zullen krijgen.

En zij zullen daar het leven voortzetten dat zij op aarde leidden,
- volledig getransformeerd in Mij en
- ondergedompeld in de zee van mijn tevredenheden.

11-131- 8 september 1916 - De daden die in de Goddelijke Wil verricht worden, zijn eenvoudig en hebben invloed op alles en iedereen.

Deze morgen, na de communie, voelde ik me volledig versmolten met de Wil van mijn lieve Jezus. Ik zwom erin. Wie zou kunnen zeggen hoe ik me voelde! Ik heb geen woorden om dit te beschrijven.

Jezus zei mij:

"Mijn dochter, wanneer een ziel in mijn Wil leeft, kan je zeggen dat ze op aarde goddelijk leeft.

O, wat vind ik het heerlijk om te zien hoe zielen mijn Wil binnengaan om er goddelijk te leven en er te herhalen wat mijn Mensheid deed!

Toen Ik de Communie ontving, ontving Ik Mijzelf in de Wil van de Vader. En daarmee heb Ik niet alleen alles hersteld.

Maar door de onmetelijkheid en alwetendheid van de Goddelijke Wil heb Ik de Communie aan iedereen gegeven.

"Mijn dochter, wanneer de ziel in mijn Wil is, leeft zij een Goddelijk Leven op aarde. Ik vind het zo mooi om te zien dat de ziel in mijn Wil treedt en daarin een Goddelijk Leven leidt! Een ziel die in mijn Wil leeft, herhaalt wat mijn Mensheid in mijn Wil deed!

Toen ik de Heilige Eucharistie instelde, gaf ik ook aan Mijzelf de Heilige Communie:

Ik ontving Mijzelf in de Wil van de Vader.

Ik herstelde niet alleen alle heiligschennissen, maar alles. In de Goddelijke Wil omarmde Ik iedereen, Ik gaf iedereen de Communie.

Ik zag dat velen het Sacrament niet zouden ontvangen en dat de Vader beledigd was omdat zij mijn Leven niet wilden ontvangen.

En Ik gaf de Vader de voldoening en de glorie alsof iedereen de Communie had ontvangen. Ik gaf de Vader de voldoening en de glorie van een Goddelijk Leven voor ieder van hen.

Ook jij, ontvang de Communie in mijn Wil, herhaal wat Ik deed.

En op deze manier zal je niet enkel alles herstellen, maar
- zal je Mij aan iedereen geven zoals Ik van plan was Mijzelf aan
iedereen te geven, en
- en zal je Mij de glorie geven alsof iedereen de Communie heeft
ontvangen.

Mijn Hart is ontroerd wanneer Ik zie dat, een mens die niet in staat
om Mij iets van zichzelf te geven dat Mij waardig is, mijn Dingen
neemt, hen zich eigen maakt, hen nadoet zoals Ik hen deed.
Om Mij te behagen, geeft ze hen aan Mij.

En in mijn vreugde **blijf Ik herhalen**:

“Bravo, mijn dochter, je hebt precies gedaan wat Ik deed.”

Hij voegde eraan toe:

"De daden die in mijn Wil worden gedaan, zijn eenvoudige daden.
Omdat ze eenvoudig zijn, hebben ze invloed op alles en iedereen.

Het licht van de zon is, omdat het eenvoudig is, licht voor alle ogen.
Een handeling die in mijn Wil wordt verricht, verspreidt zich in alle
harten, in alle werken, in iedereen.

Mijn Wezen, dat eenvoudig is, bevat alles.
Het heeft geen voeten, maar het is de Stap van allen;
Hij heeft geen ogen, maar Hij is de Ogen en het Licht van allen.
Zonder enige inspanning geeft Hij
- aan alles Leven,
- het vermogen om te handelen aan iedereen.

Zo wordt de ziel die zich in mijn Wil bevindt eenvoudig. *Zij
vermenigvuldigt zich samen met Mij in allen en doet goed aan allen.*

Oh, als iedereen de immense waarde zou begrijpen van daden die in
mijn Wil worden verricht, zelfs de kleinste, zouden ze er zich geen
enkele laten ontsnappen!

11-132 - 2 oktober 1916 - Effecten van de Communie in de Goddelijke Wil.

Deze morgen heb ik de Communie ontvangen zoals Jezus mij heeft geleerd, dat wil zeggen: *verenigd met zijn Mensheid, met zijn Godheid en met zijn Wil.*

Hij toonde zich aan mij. Ik omhelsde Hem en ik drukte Hem aan mijn hart. Hij deed hetzelfde bij mij. Daarna **zei Hij mij**:

"Mijn dochter, wat ben Ik blij dat je Mij hebt ontvangen door je te verenigen met mijn Mensheid, met mijn Godheid en met mijn Wil! Je hebt in Mij alle vreugde hernieuwd die Ik had toen Ik zelf communiceerde.

En toen je Mij omhelsde en tegen je hart drukte,
- omdat jij alle mensen in jou had, en omdat Ik volledig in jou was, had Ik het gevoel dat alle mensen Mij omhelsden en aan hun hart drukten.

En omdat het jouw wil was om de Liefde van alle mensen terug te geven aan de Vader, zoals het de Mijne was toen Ik Zelf communiceerde,
nam de Vader hun liefde aan, doorheen jou (ook al houden velen niet van Hem), zoals Ikzelf hun liefde door jou heb aanvaard.

Ik heb in mijn Wil een mens gevonden die Mij bemint, die genoegdoening biedt, enz. namens iedereen.

Omdat er in mijn Wil niets is dat een mens Mij niet kan geven voelde Ik dat Ik de mensen beminde, zelfs als ze Mij beledigen. En Ik blij liefdesstrategieën bedenken voor de hardste harten om hen te bekeren.

Door de zielen die in mijn Wil leven,
- voel Ik me als geketend, gevangen, en
- Ik schrijf hen de verdienste toe van de grootste bekeringen.

11-133- 13 oktober 1916 - De engelen omringen de zielen die de Uren van de Passie bidden. Deze Uren zijn voor Jezus aangename kleine zoetigheden.

Ik was bezig met *de Uren van de Passie*.
de gezegende Jezus zei mij:

"Mijn dochter,
tijdens mijn aards leven begeleidden duizenden en duizenden
engelen mijn Mensheid.

Zij verzamelden alles wat Ik deed: mijn Stappen, mijn Werken, mijn
Woorden, mijn Zuchten, mijn Smarten, de druppels van mijn Bloed,
enz.

Zij brachten Mij eerbetoon. Zij gehoorzaamden al mijn wensen.
En zij stegen op naar de Hemel en daalden terug neer om de Vader
alles te brengen wat Ik deed.

Deze engelen hebben een bijzondere missie:
Wanneer een ziel zich mijn Leven, mijn Passie, mijn Bloed, mijn
Wonden, mijn Gebeden, enz. overweegt, komen zij naar deze ziel.

Zij verzamelen haar woorden, haar gebeden, haar daden van
mededogen, haar tranen, haar offers, enz.
Zij voegen hen samen met de Mijne en brengen hen voor mijn
Majesteit om mijn Glorie te vernieuwen.

Met eerbied luisteren zij naar wat de zielen zeggen.
En zij bidden met hen.

*Met welke aandacht en welk respect moeten de zielen dan de Uren
van de Passie overwegen, als zij weten dat de engelen aan hun
lippen hangen om te herhalen wat zij zeggen!*

Hij voegde eraan toe:

"Te midden van zoveel bitterheid die de mensen Mij bezorgen, ***zijn deze Uren voor Mij aangename kleine zoetigheden***, ook al zijn ze te weinig, aangezien alle bitterheden die Ik van de mensen ontvang.

Maak deze Uren daarom zo veel mogelijk bekend."

11-134- 20 oktober 1916 - Genade, net als zonlicht, geeft zichzelf aan iedereen.

Ik versmolt mezelf met de Goddelijke Wil. De gedachte kwam bij me op om verschillende mensen op een speciale manier aan Hem aan te bevelen. **De gezegende Jezus zei me:**

"Mijn dochter,
specificiteit gaat vanzelf, zelfs als je er geen intentie aan geeft.

In de orde van de genade gebeurt het zoals in de natuurlijke orde: **de zon** geeft licht aan iedereen, maar niet iedereen geniet van dezelfde effecten.

Dit komt echter niet door de zon, maar door de mensen.

Sommigen gebruiken het zonlicht

- om te werken, om te leren, om dingen te waarderen.

Anderen gebruiken het om rijk te worden en hun leven te organiseren

- zodat ze niet hoeven te bedelen voor hun brood.

Nog anderen zijn lui en willen zich nergens mee bemoeien: Hoewel het zonlicht hen overal overspoelt, halen ze er geen voordeel uit.

Anderen zijn arm en ziek omdat luiheid veel fysieke en morele kwalen veroorzaakt. Zij moeten bedelen om hun brood.

Maar is het de zon die verantwoordelijk is voor de moeilijkheden van degenen die er geen voordeel uit halen?

Of geeft ze aan sommigen meer dan aan anderen? Zeker niet.

Het verschil is dat sommigen er gebruik van maken en anderen niet.

Hetzelfde gebeurt in de orde van de Genade, die meer dan het zonlicht de zielen overspoelt.

Soms wordt de genade een stem voor de ziel die door haar aan te spreken, haar onderwijst en corrigeert;

Soms wordt de Genade vuur

- om daarin te verbranden wat niet goed is en de smaak van wereldse zaken en genoegens te laten verdwijnen,
- ook om er lijden en kruisen te vormen om haar de vorm van heiligheid te geven die voor haar bestemd is.

Soms wordt de genade water om de ziel te zuiveren, haar te verfraaien en haar met genade te doordrenken.

Maar wie schenkt aandacht aan deze stromen van Genade?

Ach, te weinig mensen! En dan durft men zeggen dat Ik sommigen genade van heiligheid schenk, en aan anderen niet.

Terwijl men zich tevreden stelt met een lui leven alsof het Licht van de Genade niet voor hen bestemd is.

Hij voegde eraan toe:

"Mijn dochter, Ik bemin de mensen dat Ik een Wachtpost ben voor elk van hen om over hen te waken, hen te verdedigen en om met mijn eigen Handen aan hun heiliging te werken.

Maar hoeveel bitterheid bezorgen zij Mij!

Sommigen wijzen Mij af, anderen negeren en verachten Mij, en nog anderen slaan de deur voor mijn neus dicht, waardoor mijn werk zinloos wordt.

Ik ben niet alleen een Wachtpost voor de zielen. Ik kies ook degenen die in Mijn Wil leven om Mij bij deze taak te begeleiden.

Omdat deze zielen volledig in Mij zijn, kies Ik hen als een tweede wachtpost.

Deze tweede wachtposten:

- troosten Mij,

- bedanken Mij namens hun beschermelingen,
- houden Mij gezelschap in de eenzaamheid waarin velen Mij houden, en
- dwingen Mij om de zielen niet in de steek te laten.

Ik kan geen grotere genade schenken aan de mensen
 - dan deze zielen die in mijn Wil leven.
Zij zijn de Wonderen van alle wonderen.

11-135- 30 oktober 1916 - Aangekondigde straffen, speciaal voor Italië.
--

Ik klaagde bij mijn altijd vriendelijke Jezus omdat Hij zich de laatste dagen nauwelijks liet zien, of dat Hij, nadat Hij mij kort zijn schaduw had laten zien, terug verdween.

Hij zei mij:

"Mijn dochter, je bent snel vergeten dat wanneer Ik me niet vaak laat zien, dat alleen maar is om de straffen aan te scherpen.

De dingen zullen steeds heviger worden.

Ach, de mensen zijn zo verdorven geworden dat het niet meer volstaat dat Ik hen in hun vlees raak om hen tot overgave te brengen, maar dat Ik hen moet verpulveren!

De ene natie zal de andere binnenvallen: ze zullen elkaar afslachten.
 Het bloed zal in de steden vloeien als water.

In sommige naties zullen de mensen elkaar bevechten en doden.
 Ze zullen zich gedragen alsof ze gek geworden zijn.

Ach, wat maakt de mens Mij bedroefd! Ik ween om hem.

Bij deze woorden barstte ik in tranen uit en smeekte ik Jezus om het arm Italië te sparen.

Hij vervolgde: "Dat arm Italië, ah! Als je eens wist hoeveel kwaad het doet, hoeveel complotten er worden gesmeed tegen de Kerk!
 Het bloed dat het laat vloeien is niet genoeg.

Het wil ook het bloed van mijn kinderen, van mijn geestelijken.

Deze misdaden zullen haar de wraak van de Hemel en van andere naties opleveren." Ik was doodsbang.

Ik ben zeer bang, maar ik hoop dat God zich zal kalmeren.

11-136- 15 november 1916 - Zijn paradijs op aarde creëren.

Ik klaagde tegen mijn lieve Jezus dat Hij niet meer zoveel van mij hield als vroeger. Vol goedheid zei Hij tegen mij:

"Mijn dochter, het is voor mij onmogelijk om niet van iemand te houden die van Mij houdt.

Integendeel, Ik voel me zo tot haar aangetrokken, dat Ik bij de kleinste liefdesdaad die zij jegens Mij verricht, reageer met een drievoudige Daad van Liefde

En Ik plaats in haar hart een goddelijke Ader die haar

- goddelijke Kennis,
- goddelijke Heiligheid en
- goddelijke Deugden geeft.

En hoe meer de ziel Mij liefheeft, hoe meer deze Ader zich ontwikkelt. En door alle krachten van de ziel te irrigeren, verspreidt hij zich ten voordele van andere mensen.

Ik heb deze Ader in jou geplaatst.

En wanneer je mijn aanwezigheid mist en je mijn Stem niet hoort, *vult deze Ader alles aan en wordt hij een stem voor jou en voor anderen.*

Op een andere dag, toen ik zoals gewoonlijk, mij versmolt met de Wil van mijn Jezus, zei Hij mij:

"Mijn dochter,

hoe meer je je met Mij verenigt, hoe meer Ik me met jou verenig.

Zo vormt de ziel haar paradijs op aarde:

hoe meer zij zich vult met heilige verlangens, gedachten,

genegenheden, woorden, werken en stappen,
hoe meer ze haar paradijs vormt.

Met elk van haar heilige woorden of gedachten komt een extra tevredenheid overeen. Haar goede daden komen overeen met een grote verscheidenheid van Schoonheid, Tevredenheid en Glorie.

Hoe groot zal haar verbazing zijn wanneer zij, zodra zij de gevangenis van haar lichaam heeft verlaten, zich bevindt in een sprookjesachtige zee van Geluk, Vreugde, Licht en Schoonheid, als gevolg van al het goede dat ze gedaan heeft!

11-137- 30 november 1916 - De voordelen die de ziel geniet wanneer zij voor anderen boet.
--

Ik was zeer bedroefd omdat ik mijn geliefde Jezus moest missen en ik weende bitter. Terwijl ik ***de Uren van de Passie*** overwoog, kwelde een gedachte me:

"Kijk waar je eerherstel voor anderen je hebben gebracht:

Jezus heeft je verlaten!"

Er kwamen nog veel meer dwaze gedachten zoals deze bij me op.

Bewogen door mededogen drukte de gezegende Jezus mij tegen zijn Hart en ***Hij zei mij***:

"Mijn dochter, je bent mijn prikkel: mijn Hart is geklemd door jouw gewelddadigheden. Als je eens wist hoezeer Ik lijd als Ik zie hoe jij lijdt omwille van Mij!

De Gerechtigheid wil zich uiten en jouw gewelddadigheden dwingen Mij om Mij te verbergen. Er zullen zich nog meer dingen ontketenen. Wees dus geduldig.

Bovendien moet je weten dat *het eerherstel dat je voor anderen uitvoert, ook veel goed doet aan jezelf.*

Want wanneer je iets herstelt voor anderen, *probeer je te doen wat Ik deed. Dat brengt Mij ertoe*

- om Zelf voor iedereen te herstellen,
- om vergiffenis te vragen voor iedereen,
- te wenen omwille van de beledigingen van iedereen.

Deze Genaden die voor anderen komen, komen dus ook voor jou.

Wat kan jou het meeste goed doen:

- mijn Eerherstel, mijn Vergiffenis en mijn Tranen
- of die van jou?

Anderzijds laat Ik Mij nooit overtreffen in Liefde.

Als Ik zie dat een ziel uit liefde voor Mij zich inspant:

- om te herstellen, om Mij te beminnen,
 - om zich bij Mij te verontschuldigen,
 - om vergiffenis te vragen voor de zondaars,
- dan smee Ik op een zeer bijzondere manier om vergiffenis voor haar. Ik herstel voor haar en Ik verfraai haar ziel met mijn Liefde.

Daarom, blijf herstellen en veroorzaak geen conflict tussen jou en Mij.

11-138- 5 december 1916 - Het Goede dat de ziel kan doen die in de Goddelijke Wil leeft.

Ik was aan het mediteren. Zoals gewoonlijk gaf ik me volledig over aan de Wil van mijn lieve Jezus.

In gedachten zag ik een motor met talloze fonteinen, die golven verspreidden van water, licht en vuur.

Deze golven stegen op naar de Hemel en verspreidden zich vervolgens over alle mensen. Zij bereikten iedereen. In sommigen drongen zij binnen en bij anderen bleven zij buiten.

Mijn altijd vriendelijke **Jezus zei mij:**

"Mijn dochter, Ik ben de motor. Mijn Liefde houdt deze motor in beweging en stort haar golven over iedereen uit.

Wat betreft degenen die deze golven willen ontvangen:

- als ze leeg zijn en Mij beminnen, gaan deze golven in hen binnen, -

- de anderen worden enkel geraakt om ontvankelijk te zijn om zo'n groot Goed te ontvangen.

De zielen die mijn Wil doen en daarin leven, bevinden zich in de motor zelf. En omdat zij in Mij leven, kunnen zij beschikken over de golven die er voor het welzijn van anderen uitstromen.

Deze golven zijn:

- nu eens licht dat verlicht,
- nu vuur dat ontsteekt,
- dan water dat zuivert.

Hoe mooi is het om te zien hoe deze zielen die in mijn Wil leven
- uit mijn motor komen als vele andere kleine motoren
die zich verspreiden voor het welzijn van allen!

Daarna keren ze terug naar het binnenste van de motor
en zij verdwijnen uit het midden van de mensen,
om in Mij en alleen in Mij te leven!

11-139- 9 december 1916 Jezus wil Zichzelf en wat Hij gedaan heeft in de ziel terugvinden. Met deze intentie moet de ziel de Uren van de Passie en elke handeling verrichten.

Ik was bedroefd omdat ik mijn lieve Jezus moest missen.
Als Hij komt, voel ik een beetje verlichting. Maar ik word al snel terug verdrietig als ik zie dat Hij nog verdrietiger is dan ik.
Hij kan onmogelijk tot rust komen want de mensen dwingen Hem nog meer plagen te zenden.

Terwijl Hij straft, weent Hij om het lot van de mensheid.
En Hij verbergt zich diep in mijn hart alsof Hij het lijden van de mensen niet wil zien. Deze tijden zijn onleefbaar.
Maar het lijkt erop dat dit nog maar het begin is.

Ik was erg bedroefd vanwege mijn pijnlijke lot, omdat ik zo vaak zonder Jezus was. Hij kwam naar mij. Hij sloeg zijn arm om mijn nek **en Hij zei:**

"Mijn dochter, maak mijn Lijden niet nog erger door jezelf zo te kwellen. Ik heb al veel te veel te verduren. Dat verwacht Ik niet van jou.

Integendeel, Ik wil dat je mijn Pijnen, mijn Gebeden en mijn hele Wezen tot het jouwe maakt, zodat Ik in jou een tweede Ik kan vinden.

In deze tijden wil Ik grote voldoening. En enkel zij die een ander Ik zijn, kunnen aan deze verwachting voldoen.

Wat de Vader in Mij vond:

- *Glorie, Verrukking, Liefde,*
- *volledige voldoening voor het welzijn van allen,*
- vindt Hij in deze zielen.*

Je moet deze intenties herhalen

- bij elk Uur van de Passie dat je doet,
- bij al jouw handelingen,

altijd.

Als Ik deze voldoening niet vind, ah! Dan zal het een ramp zijn: de plagen zullen zich als een stortvloed verspreiden.

Ach, mijn dochter! Ach, mijn dochter! Toen verdween Hij.

11-140- 14 december 1916 - Jezus sliep en werkte zodat de zielen in Hem konden rusten.
--

Ik offerde mijn slaap aan Jezus op **en ik zei Hem:**

"Ik neem uw slaap, ik maak hem de mijne

En door met jouw slaap te slapen, wil ik je een tevredenheid geven alsof het een andere Jezus was die sliep."

Zonder mij verder te laten gaan, **zei Hij mij:**

Ja, ja, mijn dochter, slaap met mijn Slaap.
Als Ik naar je kijk, zie Ik mezelf in jou en zijn we het over alles eens.

Ik wil je vertellen waarom mijn Mensheid zich heeft onderworpen aan de zwakheid van de slaap.

De mensen zijn door Mij gemaakt. Omdat ze van Mij waren, wilde Ik hen op mijn Schoot en in mijn Armen houden, *in voortdurende rust*. De ziel moest rusten in mijn Wil, mijn Heiligheid, mijn Liefde, mijn Schoonheid, mijn Macht, enz. in alle dingen die ware rust geven.

Maar, Oh Pijn, de mensen zijn van mijn Schoot weggegaan en hebben zich losgemaakt van mijn Armen waarin Ik hen vasthield. Zij zijn op zoek gegaan naar grillen, hartstochten, zonden, gehechtheden, genoegens, en ook angst, onrust, agitatie, enz.

Hoewel Ik naar hen verlangde en hen uitnodigde om in Mij te komen rusten, luisterden ze niet naar Mij.

Dat was een grote belediging voor mijn Liefde,
- die zij niet in overweging namen
en ze dachten er ook niet aan om dit te herstellen.

Ik heb ervoor gekozen om te slapen om de Vader tevreden te stellen voor de rust die de mensen niet in Hem vinden.

Terwijl Ik sliep,
- kreeg Ik echte rust voor iedereen, en
- nodigde Ik elk hart uit om de zonde af te zweren.

Ik hou er zo van dat de mensen in Mij rusten
- dat Ik niet alleen voor hen wilde slapen
- maar wou ook lopen om hun voeten rust te geven,
- wou werken om hun handen rust te geven,
- mijn Hart wou laten kloppen en liefhebben
om hun hart rust te geven.

Kortom, Ik wilde alles doen zodat de mensen
- in Mij kunnen rusten,

- *hun veiligheid in Mij kunnen vinden,*
- *alles in Mij kunnen doen.*

**11-141- 22 december 1916 - Alles wat de ziel doet in de
Goddelijke Wil, doet Jezus met haar.**

Na de Communie te hebben ontvangen,
- vereenzelvigde ik mij volledig met Jezus en
- gaf ik mij volledig over aan Zijn Wil.

Ik zei Hem: "Ik ben niet in staat om iets te doen of te zeggen.
Daarom heb ik een grote behoefte om te doen wat U deed en
uw Woorden te herhalen.

In uw Wil vind ik de daden die U deed toen U Zichzelf ontving in de
Eucharistie. Ik maak ze mij eigen en ik herhaal hen voor U.

Hij zei mij: "Mijn dochter, de ziel die in mijn Wil leeft,
- wat ze ook doet, doet zij in mijn Wil.
Dat dwingt Mij om hetzelfde te doen als zij.

Als de ziel dus de Communie ontvangt in mijn Wil,
- herhaal Ik wat Ik deed toen Ik zelf de Communie ontving
en hernieuw Ik de vruchten die aan deze handeling verbonden zijn.

Als zij bidt in mijn Wil,
- bid Ik met haar mee en vernieuw Ik de vruchten van mijn Gebeden.

Als zij lijdt, werkt of spreekt in mijn Wil,
- lijd Ik met haar mee en vernieuw Ik de vruchten van mijn Lijden.
- werk Ik met haar mee en hernieuw Ik de vruchten van mijn Werken.
- spreek Ik met haar en vernieuw Ik de vruchten van mijn Woorden.
En zo verder."

11-142- 30 december 1916 - Jezus laat ons vrij in onze wil en in onze liefde. Wat daaruit voortvloeit.

Ik was in mijn gebruikelijke toestand en ik dacht na over het Lijden van mijn lieve Jezus. Ik verenigde mijn innerlijk martelaarschap met zijn Lijden.

Hij zei mij: "Mijn dochter, mijn beulen konden mijn Lichaam verscheuren, Mij beledigen en Mij vertrappen.

Maar ze konden mijn Wil en mijn Liefde niet aantasten.

Ik wou deze vrij laten om Mij volledig te kunnen geven voor het welzijn van iedereen, inclusief mijn vijanden.

Oh! Mijn Wil en mijn Liefde hebben gezegevierd te midden van mijn vijanden!

Ze sloegen Mij met zweepen

- en Ik sloeg hen met mijn Liefde en ketende hen met mijn Wil.

Ze prikten mijn Hoofd met doornen

- en mijn Liefde vulde hun geest met Licht om Mij bekend te maken.

Ze brachten Wonden aan op mijn Lichaam

- en mijn Liefde genas hun ziel.

Ze doodden Mij

- en mijn Liefde gaf hen het Leven.

Toen ik mijn laatste adem uitblies, raakten de vlammen van mijn Liefde hun hart en brachten hen ertoe zich voor Mij neer te buigen en Mij te erkennen als de ware God.

Tijdens mijn sterfelijke Leven was ik nooit zo glorieus en triomfantelijk als toen Ik leed.

Mijn dochter, Ik heb de zielen, naar mijn Gelijkenis, vrij gemaakt in hun wil en in hun liefde.

Sommigen kunnen bezitnemen van het uiterlijke werk van andere mensen, maar niemand kan hun wil en hun liefde afnemen.

Ikzelf wou dat de mensen op dit gebied vrij zouden zijn zodat hun wil en liefde zich vrijelijk naar Mij kunnen richten.

En wanneer de ziel zich met Mij versmelt, kan zij Mij de edelste en zuiverste daden opofferen, die een mens Mij kan geven.

Omdat Ik vrij zijn, en zij ook, kunnen wij:

- ons in elkaar uitstorten,
- naar de Hemel gaan om de Vader te beminnen en te verheerlijken en daar in het gezelschap van de Heilige Drie-Eenheid te zijn.

Tegelijkertijd blijven wij ook op aarde om:

- iedereen goed te doen,
- alle harten te vervullen met onze Liefde,
- hen te veroveren en
- hen te ketenen met onze Wil.

Ik kon de mensen geen grotere bruidsschat geven.

Dat gezegd zijnde, ***hoe kan de ziel deze vrijheid op het gebied van de wil en de liefde het beste gebruiken?***

Door middel van lijden.

Door het lijden groeit de Liefde, wordt de Wil sterker

En als een koningin

- regeert de ziel over zichzelf, en
- hecht zij zich aan mijn Hart.

Haar lijden omringen Mij als een kroon, wekken mijn medelijden op en brengen Mij ertoe Mij door haar te laten overheersen.

Ik kan het lijden van een liefdevolle ziel niet weerstaan.

Ik houd haar aan mijn zijde als een koningin.

De overheersing van deze mens in het Lijden is zo groot dat zij het edele, waardige, indringende, heldhaftige en onbaatzuchtige handelwijzen laat verwerven, gelijkend op de Mijne.

De andere schepselen wedijveren om hem over zich te laten heersen.

Hoe meer de ziel zich met Mij vereenzelvigt en met Mij samenwerkt, hoe meer Ik me door haar geabsorbeerd voel.

Als zij denkt, voel Ik mijn gedachten in haar geest opgaan,

als zij kijkt, spreekt, ademt of handelt, voel Ik

- mijn blik, mijn stem, mijn ademhaling, mijn handelen, mijn stappen en mijn hartslagen versmelten met de hare.

Ze absorbeert mij volledig. En door Mij te absorberen, neemt ze mijn handelwijzen en mijn gelijkenis over.

Ik zie Mijzelf voortdurend in haar.

11-143- 10 januari 1917 - Heiligheid bestaat uit kleine dingen.
--

Deze ochtend ***zei mijn lieve Jezus mij:***

"Mijn dochter, *heiligheid bestaat uit kleine dingen.*

Wie kleine dingen minacht, kan niet heilig zijn.

Hij is als iemand die de kleine graankorrels minacht, die, wanneer ze worden verzameld, zijn voedsel vormen.

Als je zou verzuimen deze kleine korrels te verzamelen om er voedsel van te maken, dan zou dat leiden tot een tekort aan voedsel dat nodig is voor het lichamelijke leven.

Evenzo, als we nalaten ons bezig te houden met de kleine handelingen om onze heiligheid te voeden, dan komt deze in het gedrang.

Net zoals ons lichaam niet kan leven zonder voedsel, *heeft onze ziel het voedsel van kleine daden nodig om heilig te worden.*

11-144- 2 februari 1917 - De wereld is uit haar evenwicht geraakt omdat hij de gedachte aan de Passie uit het oog verloren heeft.
--

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mijn lichaam.
Ik zag mijn lieve Jezus, bedekt met bloed en een afschuwelijke
doornenkroon.

Hij keek me met moeite, door de doornen heen, aan en **Hij zei:**

"Mijn dochter, de wereld is uit haar evenwicht geraakt
omdat hij de gedachte aan mijn Passie uit het oog heeft verloren.
In de duisternis heeft hij het Licht van mijn Passie niet gevonden,
- dat haar zou hebben verlicht.

Dit Licht zou haar hebben laten kennismaken met:

- mijn Liefde en
- hoeveel de zielen Mij gekost hebben.

Hij zou zijn gaan houden van Hem die zoveel van hem hield.
En het Licht van mijn Passie zou hem hebben geleid en op zijn
hoede hebben gebracht te midden van de gevaren.

In zijn zwakheid vond hij *de Kracht* van mijn Passie niet

- die hem zou hebben gesteund.

In zijn ongeduld vond hij de weerspiegeling van *mijn Geduld* niet,
die hem *kalmte en berusting* zou hebben gegeven.

En *bij het zien van mijn Geduld*

- zou hij zich gegeneerd gevoeld hebben en
- zou hij zich verplicht gevoeld hebben om zich te beheersen.

In *het lijden* vond hij geen troost in het *lijden van een God*

- die hem de liefde voor het lijden zou hebben bijgebracht.

In de zonde vond hij *mijn Heiligheid* niet

- die hem de haat tegen de zonde zou hebben ingeprint.

Ach, de mens heeft alles misbruikt. Omdat hij zich in alle opzichten
heeft verwijderd van Degene die hem had kunnen helpen.

Daarom is de wereld uit haar evenwicht geraakt.

Hij heeft zich gedragen als een kind dat zijn moeder niet meer wil
erkennen, of als een leerling die zijn leraar verloochent en niet langer
naar zijn leer wil luisteren.

Wat zal er met dit kind en deze leerling gebeuren?
Ze zullen de schande van de samenleving zijn.
Zo is de mens geworden. Ach! Het gaat van kwaad naar erger.
En Ik ween om hem met tranen van bloed!

11-145- 24 februari 1917 - De Communie ontvangen op de manier van Jezus
--

Nadat ik de Communie had ontvangen, drukte ik Jezus tegen mijn hart
en ik zei Hem:

"Mijn Leven, wat zou ik graag doen wat U deed, toen U Zichzelf ontving in het sacrament van de Eucharistie, opdat U in mij uw eigen Voldoening, Gebeden en Eerherstel zou vinden."

Mijn lieve **Jezus zei mij**: "Mijn dochter, in de kleine cirkel van de Hostie heb Ik alles ingesloten.

Ik wilde eerst Mijzelf ontvangen

- opdat de Vader waardig verheerlijkt zou worden en ook
- zodat daarna de mensen een God konden ontvangen.

In elke Hostie bevinden zich

- mijn Gebeden,
 - mijn Dankzeggingen en
 - alles wat nodig is voor de verheerlijking van de Vader.
- Er zit ook alles in wat de mensen voor Mij moeten doen.

Telkens wanneer een mens de Communie ontvangt,
zet Ik mijn werking in haar verder alsof Ik Mijzelf ontvang.

De ziel moet zich in Mij veranderen. Zij moet zich eigen maken:

- mijn Leven, mijn gebeden,
- mijn gekreun van liefde,
- mijn lijden, en ook
- mijn vurige hartslagen, die alle zielen in vuur en vlam

kunnen zetten.

Wanneer een ziel tijdens de Communie doet wat Ik deed,
voel Ik Me alsof Ik Mijzelf ontvang.

En Ik ontvang volledige Glorie, goddelijke vreugde en een uitstorting
van liefde die Mij toebehoren."

Deel 11 - Inhoudsopgave

11-1- Goede Avond aan Jezus in het Heilig Sacrament.	5
Goede Nacht aan Jezus.....	6
11-2- Goede Morgen aan Jezus.	6
11-3 - 14 februari 1912 - Jezus ziet alles in onze wil. In de Goddelijke Wil heeft alles dezelfde waarde.....	10
11-4 - Februari 1912 - Offer van een slachtofferziel.....	13
11-5 - 18 februari 1912 - De ziel die leeft vanuit het Leven van Jezus kan zeggen dat haar leven beëindigd is.	13
11-6 - 24 februari 1912 - De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, verliest haar eigen temperament en krijgt dat van Jezus.	14
11-7 - 26 februari 1912 – De mens is geweven uit Liefde en handelt alleen uit Liefde. Jezus is de bedelaar van Liefde.	15
11-8 - 28 februari 1912 - Het teken dat je enkel Jezus bemint. Zij die Jezus beminnen, zijn met Hem verenigd.....	17
11-9 - 3 maart 1912 - De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, krijgt het temperament van Jezus en deelt in al zijn Kwaliteiten.	18
11-10 - 8 maart 1912 - Jezus was een Offerziel tijdens zijn verborgen Leven. Een offerziel worden is het equivalent van een tweede doopsel en zelfs meer.	20
11-11- 13 maart 1912 - Het Doopsel van slachtoffer is een Doopsel door vuur. Dit heeft een groter effect dan het Doopsel door water.....	22

11-12 - 15 maart 1912 - Het Leven in de Goddelijke Wil is de Heiligheid van de heiligheden. De zielen die in Hem even zijn levende Hosties.....	23
11-13 - 20 maart 1912 - Het komt erop neer dat je je aan Jezus geeft en altijd en in alles zijn Wil doet.	25
11-14 - 4 april 1912 - De Goddelijke Wil moet het Centrum van alles zijn.	27
11-15 - 10 april 1912 - Jezus schenkt zijn Liefde het meest aan zielen die vertrouwen hebben. Zij ontvangen de meeste Genaden.....	27
11-16- 20 april 1912 - De menselijke smaken zijn onbevredigend. Jezus maakt hen bitter om zijn goddelijke smaken te kunnen geven.....	28
11-17- 23 april 1912 - Jezus bewijst zijn Liefde voor de mensen via alle dingen. Om dichterbij de zielen te komen die Hem liefhebben, staat Hij hen soms fouten toe.....	29
11-18- 9 mei 1912 - Hoe wij onszelf kunnen laten verteren door Liefde.	31
11-19- 22 mei 1912 - Ware liefde kent geen ontevredenheid.	32
11-20- 25 mei 1912 - In de Goddelijke Wil is de ziel kneedbaar in de Handen van Jezus.	33
11-21- 30 mei 1912 - Overal waar Liefde is, is Jezus aanwezig. Er kan geen scheiding zijn tussen Jezus en de ziel die Hem werkelijk bemint.	34
11-22- 2 juni 1912 - Er kan geen scheiding zijn tussen de ziel en Jezus als in die ziel alles aan Jezus toebehoort.....	35
11-23- 9 juni 1912 - Voor de ziel die in de Goddelijke Wil leeft, is er geen dood en geen oordeel.....	35
11-24- 28 juni 1912 - De ziel die leeft in de Goddelijke Wil is een Hemel waarin Jezus de Zon is en de Deugden van Jezus de Sterren.	36
11-25- 4 juli 1912 - De Goddelijke Wil moet de doodskist van de ziel zijn. Door aan zichzelf te denken, verwijdt de ziel zich van het goddelijke Leven.	38

11-26- 19 juli 1912 - Aandacht voor de Lessen van Jezus maakt onze adem verfrissend voor Hem. Onze Liefde voor Jezus moet exclusief zijn.....	39
11-27- 23 juli 1912 - Voor Jezus verdient alles wat geen Liefde is geen aandacht.	40
11-28- 12 augustus 1912 - De Goddelijke liefde wordt gesymboliseerd door de zon. Liefde die niet volledig voor Jezus is, is vergelijkbaar met het vuur van de aarde.	42
11-29- 14 augustus 1912 - Om jezelf te vergeten, moet je je daden niet alleen doen omdat Jezus wil dat je ze doet, maar alsof Hij ze zelf deed. Dit geeft hen een Goddelijke Verdienste. Door zijn lijden heeft Jezus ons verlost en door zijn verborgen Leven heeft Hij al onze menselijke daden geheiligd en vergoddelijkt.....	44
11-30 -16 augustus 1912 - Aan jezelf denken verblindt de geest. Alleen aan Jezus denken is Licht voor de geest en veroorzaakt een zachte en goddelijke betovering.	46
11-31 - 17 augustus 1912- Aan zichzelf denken verkleint de ziel.	47
11-32- 20 augustus 1912 - Jezus haast zich om ons te helpen wanneer wij Hem om hulp vragen.	47
11-33- 28 augustus 1912 - Liefde verandert de ziel in God, op voorwaarde dat zij van alles ontdaan is.	48
11-34- 31 augustus 1912 - De Liefde, gesymboliseerd door de zon, beschermt degenen die haar bezitten.	49
11-35- 2 september 1912 – De gedachten, de persoonlijke zorgen, ook in het goede, zijn voor degene die God bemint zovele lege ruimtes die in de Liefde gevormd worden.....	50
11-36- 6 september 1912 – Om de Weldaden te ontvangen van de aanwezigheid van Jezus, moet je tot Hem naderen met de wil. .	52
11-37- 29 september 1912 - De ziel die het meest begunstigd is door Jezus. Jezus beschikt zelf over de intenties van de ziel die in Zijn Wil leeft. Weten hoe je aardse dingen moet gebruiken in de Goddelijke Wil.	53

11-38- 14 oktober 1912 - Alles wat Jezus in de zielen volbrengt, is verzegeld met het zegel van de eeuwigheid.....	55
11-39 - 18 oktober 1912 - Jezus en Luisa wenen samen.....	57
11-40 - 1 november 1912 - De ziel die aan zichzelf denkt, gaat achteruit en voelt dat ze alles nodig heeft. De ziel die leeft in de Goddelijke Wil, heeft niets tekort.	57
11-41- 2 november 1912 - De ziel die zichzelf wil herkennen, moet dat doen in Jezus die in haar is.	59
11-42- 25 november 1912 - Twee Trappen om naar de hemel te gaan: een houten trap voor degenen die de weg van de deugden bewandelen en een gouden trap voor degenen die leven in het Leven van Jezus.	60
11-43- 14 december 1912 - De ziel die leeft in de Goddelijke Wil omarmt alles, bidt en herstelt alles voor iedereen. Zij draagt in zich de Liefde die Jezus voor iedereen heeft. Zij is niet onderhevig aan bekoringen.....	64
11-44- 20 december 1912 - Jezus geeft alles wat Hij is aan de ziel die in Zijn Wil leeft. Er is geen oordeel voor zo'n ziel: zij heeft eerder het recht om anderen te oordelen.....	65
11-45- 22 januari 1913 - De drievoudige Passie van Jezus: de Passie van de Liefde, de Passie voor de zonden en de Passie van de Joden. Jezus wordt in de beek Kedron geworpen.....	67
11-46 - 5 februari 1913 - De ziel die niet de Wil van God doet, heeft geen rechten. Zij is een indringer en een dief van Gods zaken. Het verschil tussen de Goddelijke Wil en Liefde.	69
11-47 - 19 februari 1913 - De Wil is voor de ziel wat opium is voor het lichaam. De mens die in de Goddelijke Wil leeft, hoeft niets anders te doen dan Jezus in zich te laten werken.....	70
11-48- 16 maart 1913 - Het gebed in de dorheid. In de Goddelijke Wil is ijs vuriger dan vuur. God handelt door de zielen die in de Goddelijke Wil leven.....	72
11-49- 21 maart 1913 - De ziel die zich overgeeft aan de Goddelijke Wil is als opium voor Jezus. Wanneer de dingen van	

de aarde de lucht niet in te ademen maken voor de ziel, zuivert Jezus de lucht met behulp van de winden van tegenspoed.....	74
11-50- 24 maart 1913 - Ontevredenheid is een vrucht van de menselijke wil. De Hemelse Moeder was vervuld van Jezus door de voortdurende gedachte aan zijn Passie.	75
11-51- 2 april 1913 - Jezus leidt de ademhaling van iedereen vanuit de ziel die leeft in zijn Goddelijke Wil.....	76
11-52- 10 april 1913 - De waarde en de uitwerking van de Uren van de Passie. Jezus wil dat wij mediteren over de Passie. De Liefde van Jezus is een vuur dat het kwaad vernietigt en het Goede tot leven brengt.....	77
11-53- 9 mei 1913 - "Er kon geen scheiding zijn tussen Mij en mijn lieve Moeder."	78
11-54- 21 mei 1913 - Hoe zich tot niets herleiden in God	80
11-55- 12 juni 1913 - Versmelten met Jezus vormt de Heilige Drie-Eenheid in de ziel.....	80
11-56- 24 juni 1913 - De ziel die geen behoefte heeft aan het goede	83
11-57- 20 augustus 1913 - Voor de ziel die leeft in de Goddelijke Wil is vertrouwen, eenvoud en onbaatzuchtigheid nodig. Deze ziel is het Leven, het Bloed en de Beenderen van Jezus.....	83
11-58- 27 augustus 1913 - De valstrikken en de woede van de duivel tegen de zielen die in de Goddelijke Wil leven. De duivel kan deze zielen echter niet rechtstreeks benaderen.....	85
11-59- 3 september 1913 - Een teken dat de ziel leeft in de Goddelijke Wil is dat zij de behoefte voelt om te geven.	87
11-60- 6 september 1913 - De Uren van de Passie komen voort uit het diepst van het Hart van Jezus.....	88
11-61- 12 september 1913 - Luisa blijft niet meer verstijfd achter wanneer Jezus haar verlaat. Hetgeen Jezus Luisa leert over zijn Wil is nog aan niemand anders vóór haar meegedeeld.	89
11-62- 20 september 1913 - Alles wat de ziel overkomt, is niets anders dan het resultaat van het voortdurende Werk van Jezus om zijn Wil in haar uit te voeren en te vervullen.....	92

11-63- 21 september 1913 – Alles wat de ziel met Jezus en in zijn Goddelijke Wil doet, krijgen zijn eigenschappen. Alle werken van Jezus zijn steeds actief.	93
11-64- 25 september 1913 – De Goddelijke Wil is in het centrum van de ziel. De Sacramenten brengen hun vruchten en weldaden voort in de mate dat zielen onderworpen zijn aan de Goddelijke Wil en naargeland hun band met Hem.	94
11-65- 2 oktober 1913 - Wanneer de menselijke wil zich verenigt met de Goddelijke Wil, wordt het Leven van Jezus in de ziel gevormd. In de Goddelijke Wil is alles eenvoudig, gemakkelijk en immens.	97
11-66- 18 november 1913 - Wanneer de menselijke wil en de Goddelijke Wil tegenover elkaar staan, vormt de ene het kruis van de andere.	98
11-67- 27 november 1913 - Door haar daden in de Goddelijke Wil ontstaat er een Zon in de ziel. De zielen die in de Goddelijke Wil leven, kunnen goden van de aarde worden genoemd.	99
11-68- 8 maart 1914 - De ziel die leeft en sterft in de Goddelijke Wil draagt alle Goede Dingen in zich. Wie in de Goddelijke Wil leeft, kan niet naar het vagevuur gaan.	101
11-69- 14 maart 1914 - Het is zeer moeilijk voor Jezus om een ziel die in zijn Wil leeft, te mishagen.	104
11-70- 17 maart 1914 - De zielen die in de Goddelijke Wil leven, nemen niet alleen deel aan de uiterlijke Werken ‘ad extra’ van de drie Goddelijke Personen, maar ook aan hun innerlijke Werken ‘ad intra’.	105
11-71- 19 maart 1914 - De ziel die versmelt met de Goddelijke Wil verheugt de Goddelijke Personen.	106
11-72- 21 maart 1914 – De onweerstaanbare drang van Jezus om de zielen bekend te maken hoezeer Hij hen bemint en met welke Genaden Hij hen overlaadt.	107
11-73- 24 maart 1914 - De ziel die in de Goddelijke Wil leeft, wordt een instrument voor Jezus, naar het voorbeeld van zijn Mensheid.	108

11-74 - 5 april 1914 - Alles wat in de Goddelijke Wil wordt gedaan, wordt Licht.	109
11-75 - 10 april 1914 - De Doornenkroon. Jezus vindt zijn aards Centrum in de ziel die in zijn Wil leeft. De Liefde heeft de Goddelijke Wil nodig om tot rust te komen.	109
11-76 - 18 mei 1914 - Vreedzame zielen zijn de steunen van God.	111
11-77- 29 juni 1914 - De zielen die in de Goddelijke Wil leven, nemen deel aan de Werken 'ad intra' (innerlijk) van God naar hun bescheiden vermogen en liefde.	112
11-78- 15 augustus 1914 - Luisa versmelt zich met Jezus om Hem te verlichten in zijn Lijden veroorzaakt door de mensen.	114
11-79-25 september 1914 - Het Gebed dat met Jezus en in Zijn Wil wordt gedaan, breidt zich uit tot iedereen.	115
11-80- 14 oktober 1914 - De waarde van de Uren van de Passie en de Beloningen die eraan verbonden zijn.	116
11-81- 29 oktober 1914 - De handelingen die in de Goddelijke Wil worden verricht, zijn volmaakt en volledig.	118
11-82- 4 november 1914 - De voldoening van Jezus door de Uren van de Passie.	120
11-83- 6 november 1914 - De ziel die de Uren van de Passie overweegt, wordt medeverlosser.	121
11-84- 20 november 1914 - Noodzaak voor Luisa om over de straffen te schrijven. De Goddelijke Wil en de Liefde brengen het Leven en het Lijden van Jezus in de ziel voort.	122
11-85- 17 december 1914 - De ziel kan een levende Hostie voor Jezus worden.	125
11-86- 21 december 1914 - Gezelschap in zijn Lijden is een grote verlichting voor Jezus.	127
11-87- 8 februari 1915 - Jezus wil niet dat Luisa meer nadenkt over wat ze voelt dan over wat ze moet doen. De Volmaaktheid van de drie Goddelijke Personen komt tot uiting in de Eenheid van hun Wil.	128

11-88- 6 maart 1915 - Jezus schort de rol van Luisa als slachtoffer op om zijn Gerechtigheid de vrije loop te laten.....	131
11-89-7 maart 1915 - Liefde en gebed verbinden het Hart van Jezus. De grootste vijanden van de Kerk zullen haar eigen kinderen zijn.	133
11-90- 3 april 1915 - De Goddelijke Wil is voor onze ziel wat de hemel en de zon voor ons lichaam zijn.	134
11-91- 24 april 1915 - De Pijnen die Jezus leed tijdens zijn Doornenkroning zijn onbegrijpelijk voor een geschapen geest.	136
11-92- 2 mei 1915 - De zielen die in de Goddelijke Wil leven, beschikken over de allerheiligste Mensheid van Jezus. Zo kunnen zij, als een andere Jezus, voor de Godheid verschijnen en voor iedereen bemiddelen.	137
11-93- 18 mei 1915 - Jezus zal te midden van de rampen minzaam zijn voor de zielen die in zijn Wil leven en voor de plaatsen waar zij wonen.	139
11-94- 25 mei 1915 - Ondanks de straffen en oorlogen denken de mensen er niet aan zich te bekeren.	141
11-95- 6 juni 1915 - In de Goddelijke Wil draait alles om Liefde tot God en tot de naaste.	142
11-96-17 juni 1915 - Alles moet eindigen in de Wil van God....	142
11-97- 9 juli 1915 - De ziel die werkelijk in de Goddelijke Wil leeft, bevindt zich in dezelfde toestand als de Mensheid van Jezus.	144
11-98- 25 juli 1915 – Jezus lijdt onder het ongeluk dat de mensen treft. Hij wil verlichting vinden bij de zielen die Hem beminnen.	145
11-99- 28 juli 1915 - De harten van de mensen die in de Goddelijke Wil leven, zijn één met het Hart van Jezus.	146
11-100- 12 augustus 1915 - Oorlog en grote ellende zijn niet voldoende om mensen te laten capituleren. Ze moeten in hun eigen vlees worden geraakt.	148
11-101- 14 augustus 1915 - Het Lijden van Jezus, zijn Wonden, zijn Bloed en alles wat Hij gedaan en geleden heeft, zijn	

voortdurend in actie. Zij dienen als Steun voor de zielen om zich te redden.....	149
11-102- 24 augustus 1915 - Alleen van mensen die in de Goddelijke Wil leven, kan gezegd worden dat zij 'naar het beeld en de gelijkenis van God' zijn.....	150
11-103- 27 augustus 1915 - Wanneer de ziel versmelt met de Goddelijke Wil, wordt zij vervuld van Jezus en wordt Jezus vervuld van haar.	151
11-104- 20 september 1915 - Elke gedachte, elk woord of elke handeling die in de Goddelijke Wil gedaan wordt, is een extra communicatiekanaal dat zich opent tussen Jezus en de mens.	152
11-105- 2 oktober 1915 - Zonde leidt tot straffen.	153
11-106- 25 oktober 1915 - Jezus zegt tegen Luisa: "Mijn Leven, mijn Leven, mijn Mama, mijn Mama!.....	154
11-107- 28 oktober 1915 - Het Leven en het Werk van Jezus op aarde zijn Zaden die gezaaid zijn voor de zielen om te oogsten.	155
11-108- 1 november 1915 - Jezus wil zijn Liefde uitstorten. Hij kan zijn Liefde enkel uitstorten over de mensen die Hem beminnen.	155
11-109- 4 november 1915 - De plaag van de oorlog moet voortduren totdat het volk en de priesters gezuiverd zijn.	157
11-110- 11 november 1915 - Zielen die leven in de Goddelijke Wil worden andere Christussen.....	157
11-111- 13 november 1915 - Jezus legt uit waarom Hij, toen Hij de Eucharistie instelde, eerst Zichzelf de communie gaf voordat Hij Haar aan anderen gaf. Hoe je de Communie kunt offeren. .	159
11-112- 21 november 1915 - Omdat de mens Jezus niet heeft willen kennen onder het aspect van Liefde en Barmhartigheid, zal hij Hem kennen onder het aspect van Gerechtigheid.	160
11-113- 10 december 1915 - De ziel moet zich de Gebeden, de Werken en het Lijden van Jezus eigen maken. Zo zullen er uit	

haar immense zeeën van Genade voortkomen voor het welzijn van allen.....	161
11-114- 12 januari 1916 - Bijna alle naties hebben zich verenigd om Jezus te beledigen. Bijna alle naties verdienen gestraft te worden.	162
11-115- 28 januari 1916 - Luisa's lijden omdat haar status als slachtoffer wordt opgeschort. Jezus geeft haar uitleg en troost haar.	163
11-116- 30 januari 1916 - Wanneer de ziel volledig in de Goddelijke Wil leeft, wordt alles wat zij doet weerspiegeld in Jezus en wordt alles wat Jezus doet weerspiegeld in haar.....	165
11-117- 5 februari 1916 - De mensen willen God vernietigen en zich een eigen god maken.De aarde zal overspoeld worden door nooit eerder geziene plagen. Alleen door hun trouw en standvastigheid zullen de weinige goeden gered worden.....	166
11-118- 2 maart 1916 – Wanneer een ziel in de Goddelijke Wil leeft, laat zij al het goede dat zij doet van God uitgaan. Wat God bezit door zijn Macht, bezit de ziel in haar wil. God beschouwt al het goede dat de ziel werkelijk wil doen alsof zij het werkelijk doet.	167
11-119- 1 april 1916 - Er is een grote ontlediging nodig om de hartslagen van de ziel in harmonie te brengen met de Hartslagen van Jezus. Loslaten- ontdaan.....	169
11-120- 15 april 1916 - Het hele Wezen van Jezus spreekt liefdevol tot de mensen. Zo is het ook voor de zielen die in zijn Wil leven.	170
11-121- 21 april 1916 - De mensen hebben de allerheiligste Mensheid van Jezus met doornen bedekt, waardoor Zijn Godheid zijn Genade niet over de mensen kan uitstorten. Noodzaak van straffen.....	171
11-122- 23 april 1916 - Elke gedachte aan de Passie van Jezus brengt in de ziel een Licht voort dat zal veranderen in eeuwige Vreugde.....	173
11-123- 3 mei 1916 - Bidden in de Goddelijke Wil zoals Jezus.	173

11-124- 25 mei 1916 - Het Werk van de hemelse Boer in de ziel. Overeenstemming met de Genade is noodzakelijk opdat de ziel Vruchten van goede kwaliteit voortbrengt.	176
11-125- 4 juni 1916 - Jezus stort zijn bitterheid uit over Luisa. Maar omdat deze bitterheid te overvloedig is, stroomt ze over op het volk.	177
11-126- 15 juni 1916 - Moeder Maria suggereert een manier om te bidden in de Goddelijke Wil.....	179
11-127- 6 augustus 1916 - Jezus heeft zielen nodig die in Zijn Wil leven.	181
11-128- 3 augustus 1916 - Elke daad die het schepsel uit liefde voor God verricht, is een extra paradijs dat hij voor de Hemel verwerft.	182
11-129- 10 augustus 1916 - In de Goddelijke Wil is ons lijden verenigd met dat van Jezus.	184
11-130- 12 augustus 1916 - De glorie die de zielen die op aarde in de Goddelijke Wil geleefd hebben, in de Hemel zullen hebben.	185
11-131- 8 september 1916 - De daden die in de Goddelijke Wil verricht worden, zijn eenvoudig en hebben invloed op alles en iedereen.	186
11-132 - 2 oktober 1916 - Effecten van de Communie in de Goddelijke Wil.	188
11-133- 13 oktober 1916 - De engelen omringen de zielen die de Uren van de Passie bidden. Deze Uren zijn voor Jezus aangename kleine zoetigheden.	189
11-134- 20 oktober 1916 - Genade, net als zonlicht, geeft zichzelf aan iedereen.	190
11-135- 30 oktober 1916 - Aangekondigde straffen, speciaal voor Italië.....	192
11-136- 15 november 1916 - Zijn paradijs op aarde creëren....	193

11-137- 30 november 1916 - De voordelen die de ziel geniet wanneer zij voor anderen boet.	194
11-138- 5 december 1916 - Het Goede dat de ziel kan doen die in de Goddelijke Wil leeft.....	195
11-139- 9 december 1916 Jezus wil Zichzelf en wat Hij gedaan heeft in de ziel terugvinden. Met deze intentie moet de ziel de Uren van de Passie en elke handeling verrichten.	196
11-140- 14 december 1916 - Jezus sliep en werkte zodat de zielen in Hem konden rusten.	197
11-141- 22 december 1916 - Alles wat de ziel doet in de Goddelijke Wil, doet Jezus met haar.....	199
11-142- 30 december 1916 - Jezus laat ons vrij in onze wil en in onze liefde. Wat daaruit voortvloeit.	200
11-143- 10 januari 1917 - Heiligheid bestaat uit kleine dingen.	202
11-144- 2 februari 1917 - De wereld is uit haar evenwicht geraakt omdat hij de gedachte aan de Passie uit het oog verloren heeft.	202
11-145- 24 februari 1917 - De Communie ontvangen op de manier van Jezus	204
Deel 11 - Inhoudsopgave.....	205